

TỰ DO NGÔN LUẬN

Ban biên tập:
Lm Phan
Văn Lợi,
Lm Nguyễn
Văn Lý,
Nv Nguyễn
Xuân Nghĩa

Tiếng nói của Người Dân Việt Nam đòi Quyền Tự Do Thông Tin Ngôn Luận

16 chữ vàng giữa 34 vòng dây !!!

Lịch sử Việt Nam chắc sẽ đặc biệt đánh dấu năm 2017 này, vì đầu năm và cuối năm, kẻ đứng đầu đảng Việt cộng đã ký kết 34 văn kiện hợp tác với Chủ tịch Tàu cộng Tập Cận Bình.

Vào ngày 12 tháng 01, tại Đại lễ đường Nhân dân ở thủ đô Bắc Kinh, ngay sau hội đàm, tên thái thú xác Việt hồn Tàu và tên bạo chúa Đại Hán đã chứng kiến lễ ký kết 15 văn kiện hợp tác giữa 2 nước: (1) Thỏa thuận hợp tác đào tạo cán bộ cấp cao giữa đảng CSVN và đảng CSTQ. (2) Bản ghi nhớ hợp tác giữa Ban Kinh tế Trung ương với Trung tâm Nghiên cứu phát triển Quốc vụ viện TQ. (3) Công thư trao đổi về việc hỗ trợ kỹ thuật lập quy hoạch tuyến đường sắt khổ tiêu chuẩn Lào Cai - Hà Nội - Hải Phòng. (4) Tuyên bố Tầm nhìn chung về hợp tác quốc phòng giữa Bộ Quốc phòng VN và Bộ Quốc phòng TQ đến năm 2025. (5) Hiệp định khung hợp tác cửa khẩu biên giới đất liền giữa Bộ Quốc phòng VN và Tổng cục Hải quan TQ. (6) Bản ghi nhớ về hợp tác triển khai viện trợ không hoàn lại chuyên về lĩnh vực y tế công cộng giữa Bộ Kế hoạch và Đầu tư VN với Bộ Thương mại TQ. (7) Bản ghi nhớ giữa Bộ Công thương VN và Tổng cục Giám sát chất lượng, kiểm nghiệm kiểm dịch quốc gia TQ về việc tăng cường hợp tác trong lĩnh vực hàng rào kỹ thuật thương mại. (8) Thỏa thuận hợp tác thả giống nuôi trồng nguồn lợi thủy sinh khu vực Vịnh Bắc Bộ VN - TQ. (9) Kế hoạch hợp tác Du lịch VN - TQ giai đoạn 2017-2019. (10) Thỏa thuận hợp tác giữa Nhà xuất bản Chính trị Quốc gia - Sự thật và Nhà xuất bản Nhân dân TQ giai đoạn 2017-2021. (11) Bản ghi nhớ về kế hoạch hợp tác giai đoạn 2017-2021 giữa Liên hiệp các tổ chức hữu nghị VN và Hội Hữu nghị đối ngoại nhân dân TQ. (12) Bản ghi nhớ hợp tác giữa Trung ương hội Chữ thập Đỏ VN và Trung ương hội Chữ thập Đỏ TQ. (13) Bản ghi nhớ về việc hợp tác làm phim truyền hình chuyên đề "Sức lôi cuốn của VN - sức lôi cuốn của TQ" giữa Đài Truyền hình VN và Đài Truyền hình Trung ương TQ. (14) Thỏa thuận hợp tác giữa Đài Tiếng nói VN và Đài Phát thanh quốc tế TQ. (15) Biên bản ghi nhớ giữa Ngân hàng Đầu tư phát triển VN và Ngân hàng Phát triển TQ về việc hợp tác tài trợ dự án và cho vay song phương trung, dài hạn giai đoạn 2017-2019. (Theo Vietnam+ 12-01-2017).

Ngày 12-11, đúng 11 tháng sau, tại trụ sở trung ương đảng ở Hà Nội, sau hội đàm, lại cũng Chủ Tàu tối cao và Tờ Việt tối đại đã chứng kiến lễ ký các văn kiện hợp tác giữa hai bên. (1) Bản ghi nhớ giữa Chính phủ VN và Chính phủ TQ về thúc đẩy kết nối giữa khuôn khổ "Hai hành lang, một vành đai" với sáng kiến "Vành đai và con đường". (2) Bản ghi nhớ về việc đẩy nhanh tiến độ đàm phán thỏa thuận khung về xây dựng các khu hợp tác kinh tế qua biên giới giữa Bộ Công Thương VN và Bộ Thương mại TQ. (3) Bản ghi nhớ về việc thành lập nhóm công tác hợp tác thương mại điện tử giữa hai Bộ nói trên. (4) Công thư trao đổi giữa Chính phủ VN và CP TQ về việc nghiên cứu tính khả thi trước khi lập dự án về dự án viện trợ xây mới cơ sở 2 học viện Y dược học cổ truyền VN. (5) Bản ghi nhớ về hợp tác phát triển nguồn nhân lực giữa Bộ Kế hoạch và Đầu tư VN và Bộ Thương mại TQ. (6) Bản ghi nhớ giữa Bộ Kế hoạch và Đầu tư VN với Bộ Thương mại TQ về việc xác định danh mục các dự án hợp tác trọng điểm của quy hoạch phát triển 5 năm hợp tác kinh tế thương mại VN-TQ 2017-2021. (7) Biên bản ghi nhớ giữa Bộ Công Thương VN và UB phát triển và cải cách TQ về tăng cường hợp tác trong lĩnh vực điện lực và năng lượng tái tạo. (8) Bản ghi nhớ về danh mục dự án hợp tác năng lực sản xuất năm 2017 giữa Bộ Công Thương VN và UB phát triển và cải cách TQ. (9) Bản ghi nhớ về hợp tác công nghiệp văn hóa giữa Bộ Văn hóa - Thể thao và Du lịch và Bộ Văn hóa TQ. (10) Kế hoạch hành động về hợp tác y tế giữa Bộ Y tế VN và UB Quốc gia về y tế và kế hoạch hóa gia đình TQ giai đoạn 2017-2020. (11) Bản ghi nhớ về hợp tác và trao đổi thông tin thanh tra giám sát ngân hàng giữa Ngân hàng Nhà nước VN và Ủy ban Quản lý giám sát Ngân hàng TQ. (12) Thỏa thuận hợp tác biên phòng giữa Bộ Quốc phòng VN và Bộ Quốc phòng TQ.

Nhân dịp này, Trọng và Tập cũng đã chứng kiến lễ trao đổi 7 văn kiện đã được hai bên ký kết trước đó. Đây là: (1) Thỏa thuận về hợp tác đào tạo cán bộ giữa Tỉnh ủy Quảng Ninh, Lạng Sơn, Cao Bằng, Hà Giang, và Khu ủy khu tự trị dân tộc Choang, Quảng Tây, TQ. (2) Thỏa thuận hợp tác về trao đổi khoa học giữa Viện Hàn lâm khoa học xã hội VN và Viện Khoa học xã hội TQ. (3) Bản ghi nhớ về hợp tác trong lĩnh vực quản lý pháp quy an toàn hạt nhân giữa Cục An toàn bức xạ hạt nhân VN và Cục An toàn hạt nhân TQ. (4) Thỏa thuận khung hợp tác 2017-2022 giữa Nhà xuất bản Chính trị Quốc gia-Sự thật, VN và Cục sự nghiệp Xuất bản-phát hành ngoại văn TQ. (5) Thỏa thuận giao lưu và hợp tác báo chí giữa Hội nhà báo VN và Hội nhà báo toàn quốc TQ. (6) Văn bản chấp nhận nguyên tắc việc thành lập Ngân hàng Nông nghiệp TQ, chi nhánh Hà Nội. (7) Thỏa thuận đầu tư xây dựng Dự án Nhà máy sản xuất lốp xe giữa công ty phát triển khu công nghiệp Long Giang và Công ty Cổ phần lốp xe Quý Châu.

Quả thực là một sự hợp tác toàn diện giữa hai nước, chưa từng có trong lịch sử VN và có lẽ trong cả lịch sử loài người. Đặc biệt hơn, đây không phải là việc ký kết giữa hai chính phủ, với thủ tướng đại diện, nhưng là giữa hai kẻ đứng đầu Cộng đảng. Trong 34 văn kiện (nếu tính từ đầu năm) mà tên thái thú tân thời nhắm mắt nhắm mũi ký kết chẳng hỏi ý kiến ai, và có thể là cũng chẳng kịp đọc trước khi ký, thì mọi lãnh vực của đất nước đã bị Đại Hán khống chế, chi phối, quyết định và nắm trọn, từ chính trị, an ninh, quốc phòng, lãnh thổ đến kinh tế, tài chính, y tế, văn hóa, thương mại, khoa học, giáo dục... Tất tần tật! Rõ ràng là 34 vòng dây bao lấy 16 chữ vàng tệ hại! Nào là hàng lãnh đạo quốc gia phải để Tàu đào tạo. (Cán bộ cao cấp vào học viện TQ để được dạy cách trị nước). Nào là các sĩ quan phải để Tàu huấn luyện. (Bộ đội Việt đã thay đổi quân phục mới y chang quân đội Tàu). Nào là bộ Thông tin-Truyền thông phải để Tàu chỉ lối. (Nhà xuất bản Chính trị Quốc gia và Đài Truyền hình VN phải học cung cách tuyên truyền nhồi sọ theo kiểu Nhà xuất bản Nhân dân TQ và Đài Truyền hình Trung ương TQ). Tình báo Hoa Nam được tự do hoạt động trên dải đất hình chữ S nhưng Ba Đình không được dò xét, cản trở!

Về kinh tế, Bộ Kế hoạch và Đầu tư VN phải chịu sự chi phối của Bộ Thương mại TQ trong các dự án hợp tác trọng điểm vốn đang làm tài nguyên quốc gia cạn kiệt, môi trường đất nước ô nhiễm, sản xuất nội địa đình đốn và nhiều khu công nghiệp trở thành lãnh địa của Tàu. Ngân hàng Đầu tư phát triển VN phải liên kết với Ngân hàng Phát triển TQ theo sự điều

GIẢI NHÂN QUYỀN VIỆT NAM 2008 GIẢI TRUYỀN THÔNG LIÊN MẠNG 2011

TRONG SỐ NÀY

- Trg 01**▶ 16 chữ vàng giữa 34 vòng dây
Trg 03▶ Tuyên bố phản đối việc xóa tên Luật sư Võ An Đôn.
 -11 Tổ chức và 62 cá nhân.
Trg 04▶ Tuyên bố về bản án của công dân Nguyễn Văn Hóa.
 -19 Tổ chức và 17 cá nhân.
Trg 05▶ Hoa Kỳ hay Trung Quốc, ai sẽ làm bá chủ thế giới?
 -Nguyễn Cao Quyền.
Trg 06▶ Thời đại mặt dày.
 -Ngô Nhân Dụng.
Trg 08▶ Sự biện giải cuối mùa của Ban tuyên giáo.
 -Phạm Nhật Bình.
Trg 09▶ Chu trình Hán hóa tái hiện.
 -Tân Phong.
Trg 11▶ Với 19 văn kiện, VC bán nước cho Tàu cộng, đất nước ơi...
 -Xót Thương Quê Hương.
Trg 12▶ Miền Tây tây chay nhiệt điện Trung Quốc: đừng tránh vỏ...
 -Trúc Giang+Thảo Vy.
Trg 14▶ Hậu APEC, Tổng thống Trump sắp 'rút thẻ đỏ' với VN?
 -Phạm Chí Dũng.
Trg 16▶ Nợ? Không lo! Đã có dân trả.
 -Trần Văn.
Trg 17▶ Ủy ban sông Mekong có cần tồn tại nữa hay không?
 -Kính Hòa.
Trg 19▶ Từ chuyện dâm ô và chiếc thẻ đảng.
 -JB Nguyễn Hữu Vinh.
Trg 21▶ Tung hô ngày 20-11, nhưng Hiến chương các Nhà giáo đã...
 -Trúc Giang.
Trg 23▶ Hội nghị các Tổ chức XHDS các quốc gia Đông Nam Á 2017.
 -Quang Nguyên.
Trg 24▶ Điều thú vị nhất ở Hội nghị XHDS ASEAN 2017: Đoàn...
 -TS Nguyễn Đình Thắng.
Trg 26▶ Cẩm nang du lịch Việt Nam không thể thiếu.
 -Tức Thức.
Trg 28▶ Đào tạo thêm 9000 Tiến sĩ và những căn bệnh trong xã hội...
 -Song Chi.
Trg 29▶ Bộ trưởng Phùng Xuân Nhạ và những vở hài kịch không...
 -Đào Đức Thông.
Trg 31▶ Lộ diện nhóm lợi ích đang tranh nhau hút máu dân từ dự...
 -VN Economy.

+++++

khiến, thao túng của nó để biến VN thành nơi tiêu thụ sản phẩm dỏm giả độc hại của Tàu và thành bãi rác cho Tàu đổ phế liệu. Rồi đang khi khuôn khổ "Hai hành lang, một vành đai" với sáng kiến "Vành đai và con đường" đang bị cả thế giới vừa cảnh giác là che giấu mộng thống trị hoàn vũ của Trung Quốc vừa nghi ngờ tính hiệu quả và lực phát triển của chúng trên những nước tham gia, thì Hà Nội lại hí hửng mở rộng những con đường cho kẻ thù truyền kiếp Bắc phương để xâm lược. Rồi tuy mỗi năm có hàng trăm ngư dân Việt bị mất tích trên biển do "tàu lạ" đâm chìm lẫn giết hại, và những căn cứ quân sự to lớn của Tàu ngày một được xây dựng vững chắc hơn trên những hòn đảo chiếm được của nước Nam, Hà Nội vẫn nỗ lực hết mình để được nằm trong vòng tay ôm ấp của Bắc Kinh, qua thỏa thuận hợp tác biên phòng giữa Bộ Quốc phòng Việt và Bộ Quốc phòng Tàu. Đặc biệt hải quân VC không được tuần tra, xét hỏi hay gây khó khăn cho bọn ngư phủ và hải quân Tàu có mặt dày đặc ở biển Đông, nhưng Tàu thì được toàn quyền tung hoành không cần ranh giới, thậm chí vào tận bờ biển VN để phá lưới của ngư dân.

Và việc tuân phục theo tinh thần "16 chữ vàng" với "34 vòng dây" oan nghiệt ấy gần đây đã biểu hiện qua nhiều sự việc làm nhức nhối lương tâm và gây công phẫn trí lòng của dân Việt, những sự việc đặc biệt liên hệ tới một biểu tượng sống động của Tàu trên đất nước: Formosa.

Trước hết, đó là thông tin Bộ Tài nguyên & Môi trường vừa sửa qui chuẩn quốc gia để cho phép Formosa dễ dàng nâng công suất và duy trì hành động xả thải gây ô nhiễm môi trường, sau vụ đầu độc biển miền Trung đầu năm 2016 mà tác hại còn kéo dài mấy thập kỷ. Hà Nội đang xé bỏ Luật môi trường bằng cách nâng qui chuẩn tham chiếu oxy từ 7% lên 15%, để Formosa mặc sức tung hoành, cho dầu bộ Tiêu chuẩn khí thải này không chỉ là một thành phần quan trọng trong Luật môi trường quốc gia mà còn liên quan đến các cam kết, thỏa thuận về môi trường của VN với quốc tế trong quá trình đàm phán gia nhập thị trường toàn cầu.

Tiếp đến, Ba Đình gia tăng các hành động trừng phạt đối với bất cứ công dân hay tập thể nào đã và đang tố cáo tên tội phạm môi trường sừng sỏ này. Vài tháng trước đây, đó là thành lập thêm công cụ bạo lực mới (bên cạnh công an mật vụ và đầu gấu côn đồ), tức Hội Cờ đỏ để khủng bố các cộng đồng tôn giáo chống lại Formosa. Trong thời gian gần đây, đó là gia tăng bắt bớ và xử án thật nặng những nhà đấu tranh từng báo động về việc vi phạm quyền nhân dân có được môi trường sống an lành trong sạch. Những Nguyễn Ngọc Như Quỳnh, Trần Thị Nga, Nguyễn Văn Oai, Phan Kim Khánh, Nguyễn Văn Hóa... đã phải lãnh những bản án dài chỉ vì dám động đến kẻ được bảo trợ của Đảng mà nay dần dần trở thành một đế chế chi phối chế độ. Bất chấp công luận quốc dân và quốc tế, những trò hề công lý vẫn ngang nhiên diễn ra, khiến cho Phó Giám đốc phụ trách khu vực châu Á của Human Rights Watch là Phil Robertson, ngay sau vụ phúc thẩm Mẹ Nấm (30-11) đã phải bĩu môi nhận định: "Phiên tòa công khai này thực chất là một trò cười ngay từ lúc khởi sự. Thủ tục tố tụng càng là một trò hề, với việc thẩm phán chỉ đơn giản lướt nhanh qua các thủ tục trước khi quyết định y án 10 năm khắc nghiệt vốn đã được định sẵn bởi đảng Cộng sản cầm quyền".

Việc bắt cóc Trịnh Xuân Thanh từ giữa nước uy tín nhất châu Âu, việc giữ nguyên bản án nặng nề đối với Mẹ Nấm ngay trước ngày đối thoại nhân quyền với cộng đồng kinh tế chính trị hàng đầu này, việc chẳng tạo điều kiện cho hiệp định thương mại Việt-Mỹ... cho thấy Hà Nội bắt cần đến các quốc gia dân chủ giàu có Tây phương, để chỉ bám vào Trung Quốc, một kẻ mà họ biết là kẻ thù truyền kiếp của Dân tộc và đang có mộng thôn tính đất nước. Nhưng đối với loài vô tổ quốc thì điều đó có ý nghĩa gì. Vậy hỡi toàn thể Dân tộc, sao chẳng đứng lên thanh toán cái chế độ phản dân hại nước, mãi quốc cầu vinh này?

BAN BIÊN TẬP.

Dấu chân vì tự do dân chủ của Mẹ Nấm (Babui, DanLamBao)

TỔ CHỨC XÃ HỘI DÂN SỰ VÀ CÔNG DÂN VIỆT NAM

TUYÊN BỐ

Phản đối việc xóa tên Luật sư Võ An Đôn

.....11 Tổ chức và 62 cá nhân 28-11-2017.....

Ngày 26-11-2017, với 2 phiếu thuận, 1 phiếu chống, Ban Chủ nhiệm Đoàn Luật sư tỉnh Phú Yên xóa tên luật sư Võ An Đôn khỏi Đoàn Luật sư tỉnh. Quyết định trên lập tức gây bức xúc mạnh mẽ công chúng trong và ngoài nước. Truyền thông quốc tế nhất loạt phản ánh dư luận hết sức bất bình.

Luật sư Võ An Đôn được công chúng biết đến như một trong những luật sư rất tâm huyết, chính trực, can đảm, cương quyết và kiên trì tranh đấu bảo vệ quyền và lợi ích hợp pháp, chính đáng của những người dân nghèo khổ, cô thân yếu thế, nạn nhân của giới chức hắc ám tiêu cực, đặc biệt là của tệ nạn công an bạo hành.

Nổi bật là vụ án Công an TP Tuy Hòa, tỉnh Phú Yên bắt giam và tra tấn đến chết nghi can Ngô Thanh Kiều. Luật sư Võ An Đôn đã cương quyết kiến nghị truy cứu trách nhiệm hình sự thượng tá Lê Đức Hoàn, Phó trưởng Công an TP Tuy Hòa, Trưởng ban chuyên án. Nhờ nỗ lực của luật sư Võ An Đôn, cùng với áp lực mạnh mẽ của công chúng, Lê Đức Hoàn bị cách chức, truy tố, 9 tháng tù treo. Thành công của luật sư Võ An Đôn gieo niềm hy vọng trong công chúng: công lý vẫn có thể trở lại với Việt Nam.

Tháng 1-2015, Tổ công tác của Liên đoàn Luật sư Việt Nam, trong chuyên công tác ở Phú Yên để giải quyết việc liên ngành Công an – Kiểm sát – Tòa án tỉnh Phú Yên có công văn đòi tước thẻ hành nghề của luật sư Võ An Đôn, không những đã bác bỏ yêu cầu vô lý này, mà còn “*kiến nghị Đoàn Luật sư tỉnh Phú Yên xem xét và có hình thức ghi nhận, biểu dương luật sư Đôn về sự dấn thân và nhận thức nghề nghiệp của luật sư trong việc bênh vực cho người nghèo, yếu thế trên cơ sở pháp luật cũng như hiệu quả của hoạt động tham gia tố tụng bảo vệ quyền lợi cho gia đình nạn*

nhân Ngô Thanh Kiều trong vụ án “dùng nhục hình” (Báo Tuổi Trẻ 23-1-2015).

Sau vụ án Ngô Thanh Kiều, ông Nguyễn Thái Học, Trưởng ban Nội chính Tỉnh ủy Phú Yên liên tục chỉ đạo và triệu tập họp với lãnh đạo Sở Tư pháp và Đoàn Luật sư Phú Yên, lạm quyền đòi “xử lý” luật sư Võ An Đôn một cách thô bạo, trái luật: “*Đừng nghĩ rằng đoàn luật sư các đồng chí họp và quyết như thế là không ai có thể can thiệp vào*”.

Trước sự phản ứng mạnh mẽ của công luận, âm mưu trả thù trên thất bại thảm hại. Trên báo chí truyền thông, giới chức hữu quan quanh co chối lồi. Họ phải kiểm điểm, rút kinh nghiệm theo chỉ đạo của cấp trên, nhưng vẫn cố tình không từ bỏ ý đồ đen tối. Nhiều lần an ninh tỉnh tùy tiện triệu tập luật sư Võ An Đôn, với những lý do vu vơ: viết facebook, trả lời truyền thông, “nói xấu” đồng nghiệp và các cơ quan tố tụng, đảng, nhà nước...

*

Trước quyết định hàm hồ xóa tên luật sư Võ An Đôn của Đoàn Luật sư Phú Yên, chúng tôi gồm các tổ chức, cá nhân đứng tên dưới đây mạnh mẽ tuyên bố:

1- Cục lực phản đối quyết định sai trái của Ban Chủ nhiệm Đoàn Luật sư tỉnh Phú Yên đối với luật sư Võ An Đôn. Quyết định trên đi ngược với vai trò, nhiệm vụ của đội ngũ luật sư Việt Nam: bảo vệ công lý, lẽ phải và đồng nghiệp. Yêu cầu Đoàn Luật sư Phú Yên hủy ngay quyết định trái lòng dân nói trên.

2- Hoàn toàn ủng hộ luật sư Võ An Đôn và các luật sư can đảm, tâm huyết, luôn tranh đấu cho lẽ phải, công lý, nhân quyền, vì một Việt Nam tự do, dân chủ, tiến bộ xã hội và cường thịnh, phù hợp với những chuẩn mực phổ quát của nhân loại văn minh, với Hiến pháp Việt Nam và các điều ước quốc tế liên quan mà Việt Nam tham gia.

3- Kêu gọi Liên đoàn Luật sư Việt Nam và công chúng có biện pháp hữu hiệu bảo vệ, giúp đỡ luật sư Võ An Đôn và các đồng nghiệp can đảm, kiên trì tranh đấu cho công lý, lẽ phải và tình thương.

4- Yêu cầu Bộ Tư pháp Việt Nam không để vụ trả thù luật sư Võ An Đôn trở thành vết nhơ tư pháp, thành tiền lệ lạm quyền lộng hành của giới chức hắc ám thiên cận vô pháp, làm xấu thêm hình ảnh, gây bất lợi cho Việt Nam trong bang giao quốc tế.

5- Kêu gọi các tổ chức nghề nghiệp, các tổ chức nhân quyền quốc tế, chính phủ các quốc gia yêu chuộng tự do, công lý, thượng tôn pháp luật lên tiếng bảo vệ luật sư Võ An Đôn và giới tranh đấu cho nhân quyền ở Việt Nam.

Danh sách ký Tuyên bố (đợt 1)

Tổ chức:

1. Diễn đàn Xã hội dân sự, TS Nguyễn Quang A đại diện
2. Ban Vận động thành lập Văn đoàn độc lập, Nhà văn Nguyễn Ngọc đại diện
3. Diễn đàn Bauxite Việt Nam, GS Phạm Xuân Yêm đại diện
4. Câu lạc bộ Lê Hiếu Đằng, ông Võ Văn Thôn, cựu tù Côn Đảo, cựu GD Sở Tư pháp TPHCM đại diện
5. Hội Cựu tù nhân lương tâm, Bác sĩ Nguyễn Đan Quế và Linh mục Phan Văn Lợi đại diện.
6. Hội Nhà báo độc lập, TS Phạm Chí Dũng đại diện.
7. Hội Bầu bí tương thân, ông Nguyễn Lê Hùng đại diện
8. Khối Tự do dân chủ 8406, Kỹ sư Đỗ Nam Hải và Nhà văn Nguyễn Xuân Nghĩa đại diện
9. Nhóm Linh mục Nguyễn Kim Điền, Linh mục Nguyễn Hữu Giải và Linh mục Nguyễn Văn Lý đại diện
10. Người bảo vệ nhân quyền (Defend the Defenders), ThS Vũ Quốc Ngừ đại diện
11. Hội Hỗ trợ nạn nhân bạo hành, TS – BS Đinh Đức Long đại diện

Cá nhân:

62 cá nhân trong và ngoài nước

TỔ CHỨC XÃ HỘI DÂN SỰ VÀ CÔNG DÂN VIỆT NAM

TUYÊN BỐ

về bản án của công dân Nguyễn Văn Hóa

.....19 Tổ chức và 17 cá nhân 30-11-2017.....

Sự việc và Nhận định

Vào ngày 27-11-2017 Tòa án Nhân dân tỉnh Hà Tĩnh đã xét xử vội vàng vụ án “Nguyễn Văn Hóa tuyên truyền chống nhà nước CHXHCN Việt Nam” căn cứ Điều 88 của Bộ luật Hình sự trong một phiên tòa sơ thẩm không công khai và không có luật sư.

Tại phiên tòa, anh Nguyễn Văn Hóa đã bị tước quyền bào chữa và, nghiêm trọng hơn, bị còng tay trước vành móng ngựa. Thân nhân của anh cũng không được tham dự phiên tòa xét xử người thân. Sau đó, bản án sơ thẩm đã tuyên phạt anh Nguyễn Văn Hóa 7 năm tù giam và 3 năm quản chế.

Trước khi bị bắt, anh Nguyễn Văn Hóa là một thanh niên dân thân vì cộng đồng, đã đến tận nơi xảy ra thảm họa môi trường do công ty Formosa gây ra vào tháng 4-2016, để tường thuật tội ác môi trường của doanh nghiệp bất lương này và thảm cảnh của các nạn nhân. Anh cũng hỗ trợ và cùng các nạn nhân thu thập bằng chứng nhằm tố giác tội ác và khởi kiện công ty Formosa trước tòa án.

Để trả thù anh Nguyễn Văn Hóa do những hoạt động nói trên, công an Hà Tĩnh đã bắt giam anh và vu cáo anh là “phản động” và “chống chính quyền” nhằm mục đích tạo cơ hội bắt giam anh và thù địch một chiến dịch tuyên truyền chống lại anh cùng những người hoạt động xã hội dân sự khác.

Tuyên bố

Từ các sự việc và nhận định nêu trên, chúng tôi tuyên bố như sau:

Thứ nhất, bản án sơ thẩm dành cho anh Nguyễn Văn Hóa vào ngày 27-11-2017 không phải là kết quả của việc đánh giá và nhận định chứng cứ hợp lệ và nghiêm túc mà Luật Tố tụng Hình sự hiện hành yêu cầu hội đồng xét xử phải tôn trọng và thực hiện; thay vào đó đây đơn thuần chỉ là một bản án chính trị bỏ

túi mà hình phạt đã được ấn định từ trước khi diễn ra phiên tòa.

Thứ hai, tổ giác tội ác của công ty Formosa trước công luận và hỗ trợ nạn nhân khởi kiện doanh nghiệp bất lương này trước tòa án là những hoạt động và công việc hoàn toàn hợp pháp trong khuôn khổ pháp luật Việt Nam hiện hành, không thể bị xem là “tuyên truyền chống nhà nước CHXHCN Việt Nam”, trừ phi chính nhà nước đó bảo kê và dung túng kẻ thù ác về môi trường tại bốn tỉnh miền Trung Việt Nam.

Thứ ba, bản án 7 năm tù giam và 3 năm quản chế dành cho anh Nguyễn Văn Hóa là sự phi báng công lý vì nó bất chấp và chà đạp mọi chuẩn mực văn minh pháp lý được công nhận trên toàn thế giới; do đó nhà cầm quyền Việt Nam phải trả tự do cho anh Nguyễn Văn Hóa vô điều kiện và ngay lập tức.

Thứ tư, nhà cầm quyền Việt Nam cần chấm dứt ngay mọi hành vi bắt bớ vô lối các nhà hoạt động xã hội dân sự và những ai đang thực thi quyền tự do ngôn luận của mình một cách công khai như Hiến pháp Việt Nam đã ghi nhận.

Tuyên bố ngày 30 tháng 11 năm 2017

Danh sách ký Tuyên bố (đợt 1)

Tổ chức :

- 1- Báo điện tử Tiếng Dân Việt Media. Đại diện: Nhà báo Trần Quang Thành.
- 2- Câu lạc bộ Phan Tây Hồ. Đại diện: Nhà báo Mai Thái Lĩnh.
- 3- Diễn đàn Bauxite Việt Nam. Đại diện: GS Phạm Xuân Yêm.
- 4- Diễn đàn Dân chủ Đuốc Việt. Đại diện: Lưu Hoàn Phố, Thái Hằng.
- 5- Diễn đàn Xã hội Dân sự. Đại diện: Tiến sĩ Nguyễn Quang A.
- 6- Đảng Dân Chủ Việt. Đại diện: Hương Huỳnh.
- 7- Đảng Việt Tân. Đại diện: Ông Nguyễn Ngọc Đức.

8- Giáo hội Liên hữu Lutheran Việt Nam-Hoa Kỳ. Đại diện: Mục sư Nguyễn Hoàng Hoa.

9- Hội Bảo vệ Quyền Tự do Tôn giáo. Đại diện: Cô Hà Thị Vân.

10- Hội Bầu bí Tương thân. Đại diện: Ông Nguyễn Lê Hùng.

11- Hội Cứu Tử nhân Lương tâm. Đại diện: BS Nguyễn Đan Quế, LM Phan Văn Lợi.

12- Hội Pháp Việt Tương Trợ AFVE. Đại diện: Hội trưởng Bùi Xuân Quang.

13- Hội thánh Mennonite Cộng Đồng. Đại diện: Mục sư Nguyễn Mạnh Hùng.

14- Khối Tự do Dân chủ 8406. Đại diện: Kỹ sư Đỗ Nam Hải, Nhà văn Nguyễn Xuân Nghĩa

15- Mạng lưới Các Tổ chức Xã hội Dân sự Độc lập. Đại diện: Thạc sĩ Vũ Quốc Ngừ.

16- Người Bảo vệ Nhân quyền (Defend the Defenders). Đại diện: Thạc sĩ Vũ Quốc Ngừ

17- Nhóm Linh mục Nguyễn Kim Điền. Đại diện: LM Nguyễn Hữu Giải, LM Nguyễn Công Bình.

18- Phong trào Dân Chủ Việt. Đại diện: Hương Huỳnh.

19- Tăng đoàn Giáo hội Phật giáo VNTN. Đại diện: HT Thích Không Tánh và TT Thích Vĩnh Phước.

Cá nhân :

- 1- Bùi Minh Quốc, Nhà báo, Đà Lạt.
- 2- Bùi Quang Vom, Kỹ sư, Pháp.
- 3- Cù Huy Hà Vũ, Tiến sĩ Luật, Hoa Kỳ.
- 4- Đinh Hữu Thoại, LM Dòng Chúa Cứu Thế.
- 5- Lê Anh Hùng, Nhà báo độc lập, Hà Nội.
- 6- Lê Phạm Mai, Giáo chức, California, Hoa Kỳ.
- 7- Lê Tinh Thông, Giáo chức, California, Hoa Kỳ.
- 8- Nguyễn Khắc Mai, Cán bộ hưu trí, Hà Nội.
- 9- Nguyễn Minh Nhựt, Lập trình viên, Sài Gòn.
- 10- Nguyễn Quang Vinh, Quân nhân nghỉ hưu, Hà Nội.
- 11- Nguyễn Thế Quang, Giáo viên, California, Hoa Kỳ.
- 12- Nguyễn Tường Thụy, Nhà báo độc lập, Hà Nội.
- 13- Nguyễn Văn Lý, Linh mục, Huế.
- 14- Trần Quang Thành, Nhà báo, Slovakia.
- 15- Triệu Sang, Thương binh VNCH, Sóc Trăng.
- 16- Võ Văn Tạo, Nhà báo, Nha Trang.
- 17- Vũ Quốc Ngừ, Nhà báo độc lập, Hà Nội. ●●●●●●●●

HOA KỲ hay TRUNG QUỐC ai sẽ làm bá chủ thế giới?

.....Nguyễn Cao Quyền 18-11-2017.....

**“Hoa Kỳ được thế giới mặc nhiên
tôn vinh làm bá chủ”**

Trong những năm gần đây, dư luận chung cho rằng cán cân quyền lực đang chuyển dần từ Mỹ sang một số nước đang nổi trong đó có TQuốc.

Báo cáo Global Trend 2015 của News Week cũng cho rằng một trật tự thế giới hậu Hoa Kỳ đang xuất hiện, không phải vì Mỹ đã suy yếu mà vì các nước khác đang lớn mạnh. Báo cáo này cho rằng vào đầu năm 2025 Mỹ sẽ không còn giữ vị thế siêu cường duy nhất mà chỉ còn là một nước thứ nhất giữa các quốc gia ngang hàng (first among equals).

Nhận định trên đây có nhiều phần không chính xác nên cần được góp ý thêm trong những đoạn viết tiếp theo. Xin mời quý độc giả tiếp tục theo dõi.

**Sức lớn mạnh mau chóng của
TQ đang được thế giới quan tâm**

Được quan tâm nhiều nhất trong số các nước đang nổi ấy là TQ. Trước sự lớn mạnh nhanh chóng của TQ, nhiều nhà phân tích cho rằng TQ sẽ thống trị thế giới sau Hoa Kỳ. Một trong những nhà phân tích đó là tác giả người Anh tên Martin Jacques với tác phẩm “When China Rule The World” xuất bản năm 2009.

Martin cho rằng việc đó chỉ còn là vấn đề thời gian. Tiêu chí đầu tiên để Martin Jacques khẳng định như vậy là mức tăng trưởng kinh tế của Hoa Lục. Ngoài sức mạnh kinh tế tác giả còn nêu ra một số yếu tố khác như văn hóa, văn minh... Tác giả cho rằng vào giữa thế kỷ này Bắc Kinh sẽ trở thành thủ đô của thế giới.

Tác giả cũng cho rằng hầu hết các nước Á Châu sẽ chấp nhận sự bá chủ của TQ và như vậy hệ thống chư hầu (tributary system) có thể coi như đã quay lại Á Châu ngay từ lúc này. TQ giờ đây đã có thể thách thức trật tự thế giới do các nước Phương Tây thiết lập. Lập luận quá đơn giản và thiếu dẫn chứng của Martin Jacques không mang lại nhiều thuyết phục nên chúng ta lại phải đào sâu thêm thực chất của vấn đề.

**Thật ra TQ không có triển vọng
nào để mong đợi**

Một tác giả người Anh khác, trái lại đã bác bỏ hoàn toàn lập luận của Martin Jacques. Tác giả này tên Will Hutton với tác phẩm “The writing on the Wall: China and the West in the 21st Century” xuất bản năm 2007.

Theo Hutton, TQ chẳng có triển vọng nào để thống trị thế giới vì nước

này đang phải đối diện với sự nhập nhằng về bản sắc và những yếu kém về kinh tế, nên chính những điều này không cho phép TQ áp đặt sức mạnh cứng và sức mạnh mềm lên các nước khác.

Thế chế chính trị độc đoán của TQ không phải là điểm mạnh mà là một nhược điểm vì nó không có cơ chế kiểm soát và cân bằng quyền lực. Kinh tế của TQ vừa mạnh nhưng lại vừa yếu. Mô hình kinh tế hiện tại của nước này chủ yếu dựa trên xuất khẩu và tiết kiệm không thể tồn tại mãi mãi. Để thay đổi, TQ cần có một sự thay đổi về chính trị.

Người Trung Hoa không tin tưởng vào tương lai vì họ biết rằng đảng CSTQ không thể mãi mãi duy trì quyền lực. Will Hutton cho rằng vì những lý do trên, trong tương lai Hoa Kỳ và Phương Tây vẫn dẫn đầu.

**Và Tr.Quốc cũng chẳng mang
được cái gì mới lạ cho nhân loại**

Trong số những người phủ nhận quan điểm cho rằng trật tự thế giới hiện tại sẽ bị đe dọa bởi sự lớn mạnh của TQ, còn có một giáo sư đại học Princeton người Mỹ tên là John Ikenberry. Ông này cho rằng TQ chẳng mang đến cho hệ thống tổ chức và điều hành thế giới một cái gì mới mẻ và đặc trưng. Do đó những dự đoán là TQ sẽ khởi xướng một trật tự thế giới mới là sai lầm.

Một bài viết khác của tác giả Mixin Pei, người Trung Hoa đăng trên tuần báo Newsweek ngày 8-12-2009 cũng cho rằng viễn cảnh TQ tạo ra một trật tự thế giới mới để từ đó leo lên làm bá chủ nhân loại là xa vời.

Một trong hai lý do quan trọng mà Mixin Pei đưa ra là những khó khăn kinh tế hiện tại của nước này. Mọi chuyện không phải là xuôi chảy và đơn giản như mọi người tưởng tượng. Vấn đề thứ hai được đặt ra là nếu TQ thực sự mạnh thì tại sao Bắc Kinh lại không đóng một vai trò quan trọng hơn trong các vấn đề quốc tế. Câu trả lời là điều mà Bắc Kinh ưu tiên quan tâm hiện tại là làm sao ổn định được tình hình chính trị trong nước. Vì những lý do trên nên Mixin Pei cho rằng TQ sẽ không thể thống trị thế giới trong tương lai như Martin Jacques dự báo.

Như vậy phải lý giải ra sao?

Với sự sụp đổ của mô hình Cộng sản thế giới vào những năm đầu của thập kỷ 1990, mô hình của Mỹ đã trở thành vĩ đại và được ưa chuộng khắp

nơi trên thế giới. Hợp Chúng Quốc Hoa Kỳ đã ngự trị thế giới không phải chỉ vì sức mạnh kinh tế mà còn về nhiều mặt khác như khoa học, kỹ thuật, văn minh, văn hóa... nói tóm lại là vì vị thế “bá chủ” của nước này.

Về phương diện kinh tế. Hoa Kỳ tượng trưng cho 25% của sản xuất thế giới. GDP của Hoa Kỳ cao gấp rưỡi GDP của Nhật Bản. Với sản xuất vô địch như vậy Hoa Kỳ đương nhiên là quốc gia mạnh nhất hoàn cầu về phương diện mậu dịch. Nhờ những xí nghiệp đa quốc gia mang quốc tịch Mỹ, Hoa Kỳ đầu tư khắp nơi khắp chốn trên mặt địa cầu. Đồng đôla Mỹ được ưa chuộng trong mọi giao dịch quốc tế.

Hoa Kỳ đồng thời cũng là một mô hình văn hóa được cả thế giới ưa thích. Tiếng Anh được thông dụng khắp hang cùng ngõ hẻm. Phim ảnh âm nhạc và cách sống văn minh được cả thế giới bắt chước.

Vì có sức mạnh và một nền văn minh lan tỏa khắp thế giới Hoa Kỳ được thế giới mặc nhiên tôn vinh làm bá chủ. Hoa Kỳ chinh phục thế giới không bằng vũ lực như đế quốc CS ngày nay hay những đế quốc La Mã, Mông Cổ, TQ, Anh quốc thời xưa, mà bằng sức mạnh của dân chủ tự do.

Và phải kết luận thế nào?

Để có thể làm bá chủ thế giới, một cường quốc cần hội đủ năm điều kiện sau đây. Nếu nhận xét một cách thực tế và khoa học thì phải nói rằng TQ còn lâu, và cũng có thể là không bao giờ, trở thành bá chủ của thế giới.

Điều kiện kinh tế: Gần đây nền kinh tế của TQ đã tăng trưởng một cách nhanh chóng. Tuy nhiên đó chỉ là một sự tăng trưởng về kích thước chứ không phải là một sự tăng trưởng về chất lượng và ngay cả về kích thước thì số lượng tăng trưởng ấy cũng chỉ đủ để chạy vào túi những người thuộc giai cấp lãnh đạo.

Chúng ta cần để ý rằng hiện tượng nói trên không xảy ra ở nước Mỹ. Không xảy ra ở Mỹ vì ở Mỹ nền kinh tế quốc doanh không có chỗ đứng, trừ một vài lãnh vực thật cần thiết. Tại Mỹ nền kinh tế tự do là cơ sở căn bản cho hệ thống tài chánh toàn cầu. Hơn 80% của khối lượng trao đổi tài chánh thế giới được thực hiện bằng đồng đôla Mỹ, và chừng nào đồng đôla ấy còn được thế giới tin cậy thì uy tín kinh tế của Mỹ chưa thể bị ai đánh bại.

Điều kiện quân sự: Sức mạnh và sự tân tiến của quân đội Hoa Kỳ hiện nay vẫn chưa bị nước nào qua mặt. Ngân quỹ quốc phòng của Mỹ là 37% ngân quỹ quốc phòng của tất cả các quốc gia trên thế giới và tỷ lệ này sẽ

không suy suyển trong thời gian.

Ngân sách quốc phòng Mỹ vào lúc này vẫn là bốn lần ngân sách quốc phòng của TQ. Quân lực của Mỹ được dàn trải rộng khắp trên mặt địa cầu và cho đến nay vẫn chưa có dấu hiệu thuyên giảm. Gần đây Mỹ có cắt bớt tài khoản dành cho quân số thì những tài khoản này lại được dùng để làm mạnh thêm cho binh chủng hải quân và không quân chứ không phải là những dấu hiệu suy nhược. TQ làm sao theo nổi Mỹ về phương diện này trong thời gian trước mắt.

Điều kiện chính trị: Sức mạnh chính trị của một quốc gia phải được lượng định theo nhiều chiều kích. Đối với nước Mỹ, ngoại viện là chất xi-măng gắn liền Washington với các thủ đô khác trên thế giới. Từ lâu, ngoại viện Mỹ đã trở thành quen thuộc trên khắp nẻo đường của nhân loại và đã đánh bại được nhiều cảnh nghèo đói khổ cực.

Muốn có một chính sách ngoại giao tốt đẹp không phải nước nào cũng làm được. Điều kiện trước tiên cần phải có là sự ổn định trong nước. Vì Mỹ là một nước tự do dân chủ lâu đời nên sự ổn định là một vấn đề tự nhiên. Năm mươi triệu dân Mỹ hiện nay là người sinh trưởng ở nước ngoài. Con số này là vô địch. Ai cũng nhìn về nước Mỹ như một thiên đường hạ giới.

Điều kiện khoa học tiên tiến: Trong 9 công ty có trình độ kỹ nghệ cao của thế giới thì 8 công ty là của Mỹ. Nếu ta chú ý đến trình độ kỹ thuật siêu đẳng của công nghệ thì phải thấy con số 8 nói trên là quý trọng.

Tuy sinh sau đẻ muộn nhưng Hoa Kỳ cho đến nay lúc nào cũng là quốc gia sản xuất nhiều dầu hỏa và khí đốt nhất thế giới. Các đại học và định chế khoa học của Mỹ được cả thế giới ngưỡng mộ và lúc nào cũng cung cấp cho nước Mỹ đầy đủ những điều kiện cần thiết để phát triển. Hơn 30% số tiền nghiên cứu khoa học của thế giới đã được chi tiêu tại Hoa Kỳ.

Điều kiện văn hóa và văn minh: Có thể nói là Hoa Kỳ có một trình độ văn hóa và văn minh tiên tiến nhất thế giới hiện nay. Con số người di cư, bỏ quê cha đất tổ, bỏ nơi chôn rau cắt rốn, đến Hoa Kỳ sinh sống chứng tỏ kịch bản này.

Sự phát triển văn minh và văn hóa của HK là một sức mạnh không nước nào bì kịp. Thử nhắm mắt lại để tưởng tượng sức mạnh vô địch này rồi đem so sánh với những gì đã và đang xảy ra ở TQ, thì có thể tin rằng còn lâu TQ mới bắt kịp HK còn việc có thể thay thế được HK hay không thì quả là một điều "vô vọng".◆◆◆◆

THỜI ĐẠI MẶT DÀY

.....**Ngô Nhân Dụng 07-11-2017**.....

Một già Người Việt góp ý rằng ông Nguyễn Phú Trọng, tổng bí thư đảng Cộng sản Việt Nam, có bộ óc tốt nhất trong hàng ngũ lãnh đạo đảng. Bộ não của ông còn rất mới. Bởi vì, sau khi tốt nghiệp trường Đảng với bằng tiến sĩ, môn Xây dựng Đảng, ông Trọng không bao giờ cần dùng đến nó nữa.

Các đảng viên Cộng sản may mắn hơn người ta như vậy. Vì họ thường không cần dùng đến óc. Thay vì phải suy nghĩ như các "homo sapiens" khác, họ chỉ cần hô khẩu hiệu, hô như máy, không làm một một cái nơ-rôn nào trong não bộ.

Với thói quen hô khẩu hiệu đã huân tập suốt đời, Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng mới lên tiếng ca ngợi Cách mạng Tháng Mười ở Nga đã làm cả thế giới rung động và "mở ra thời đại mới cho lịch sử nhân loại!" Hầu như ông đã quên rằng cả chế độ Cộng sản Liên Xô đã bị ném vô thùng rác lịch sử gần ba chục năm rồi! Điều này không có nghĩa là ông lú lẫn, hay quên. Ông chỉ nói theo thói quen hô khẩu hiệu mà thôi.

Khi chứng kiến cảnh những người cầm đầu đảng Cộng sản Việt Nam kéo nhau vào một hội trường tưởng niệm một cuộc cách mạng làm đổ máu và kim hãm không cho nhân loại tiến lên, nhà báo Nguyễn Thông, trên Facebook, đã lắc đầu phán: "... Kể ra cũng mặt dày!"

Mặt phải dày lắm thì bây giờ, năm 2017, mới tiếp tục huênh hoang ca ngợi cuộc cách mạng Nga năm 1917! Facebook Nguyễn Thông nói cho rõ: "Đó là **thời đại** nghèo đói, bị bóc lột, bị kim hãm kiểu **mới!**"

Ngày 25-10-1917 (sau khi Liên Xô đổi lịch, ngày đó thành 7 Tháng 11), đảng Bôn-sơ-vích (Bolsheviks) với khoảng 10 ngàn đảng viên do Vladimir Lenin cầm đầu đã cướp chính quyền tại thành phố St. Petersburg, Nga hoàng đã thoái vị từ tháng Hai, chế độ tư sản dân quyền đang suy yếu, Lenin nhắm

tiêu diệt phe Cộng sản ôn hòa. Đầu năm 1918, Bôn-sơ-vích mới đổi tên thành Cộng sản.

Trong lúc đó, 120 triệu nông dân Nga tự động nổi loạn, chia nhau ruộng đất của các đại điền chủ. Lenin chấp nhận thực trạng này, chỉ lo cộng sản hóa công kỹ nghệ tại các thành thị. Tới năm 1928, chỉ có 1% ruộng đất ở Nga bị tập thể hóa, Stalin đã thanh toán nốt các trung nông, kulaks để đạt mục tiêu cuối cùng. Chương trình tập thể hóa của Stalin khiến 5 đến 7 triệu người chết đói thời 1931-1933. Bây giờ mà còn ca tụng đó là "Thời Đại Mới" thì cũng "mặt dày" thật!

Mao Trạch Đông đã theo gương Stalin, mang "Thời Đại Mới" cho 700 triệu dân Tàu. Bước Nhảy Vọt với khẩu hiệu "Ba năm gian khổ – Ngàn năm phồn vinh" đã giết chết khoảng 30 triệu người, cũng chết đói. Hồ Chí Minh dốc lòng học tập Mao chủ tịch, đón các cố vấn đem "Thời Đại Mới" vào nước ta. Nước Việt Nam nhỏ và đang lo chiến tranh, cho nên chưa giết được nửa triệu người đã phải ngừng. "Thời Đại Mới" ở nước Cambodia thành công hơn, Pol Pot tiêu diệt hai triệu dân, xương sọ người chất thành núi. Nhưng thành tích đó vẫn chưa cao bằng ba thế hệ cha con họ Kim cai trị Bắc Hàn, sang thế kỷ 21 vẫn có hàng triệu dân sẵn sàng chết đói.

"Thời Đại Mới" mà Cộng sản đem tới có cái gì mới? Từ Lenin qua Mao, Hồ, Pol Pot cho đến Nguyễn Phú Trọng, khẩu hiệu là "Tiến Lên Chủ Nghĩa Xã Hội."

Nhưng Chủ nghĩa Xã hội là cái gì? Tháng 03-1918, Lenin công nhận: "Chủ nghĩa Xã hội khi hoàn tất sẽ như thế nào, chúng ta không biết được, tôi không thể nói gì hết." Gần 100 năm sau, ông Nguyễn Phú Trọng cũng thú nhận giống hệt như vậy, chứng tỏ ông đã học thuộc lòng kinh điển Lenin, không cần nghĩ ngợi.

Các đảng Cộng sản muốn tiêu diệt hệ thống kinh tế tư bản, dựa trên quyền sở hữu các phương tiện

SỰ BIỆN GIẢI CUỐI MÙA CỦA BAN TUYÊN GIÁO

Phạm Nhật Bình 21-11-2017

Chủ nghĩa Cộng sản từ khi ra đời đã ôm ấp một tham vọng lớn lao sẽ là người đào mồ chôn chủ nghĩa tư bản. Được sự cổ vũ của phong trào Giải thực sau Thế chiến 2, trào lưu tư tưởng Cộng sản mạnh mẽ bành trướng trên khắp thế giới, hình thành một thế lực chính trị mang màu sắc bạo lực núp dưới chiêu bài giải phóng dân tộc.

Nhưng chưa tới 100 năm sau, bất kể những thành công được ca tụng bởi một hệ thống tuyên truyền tinh xảo, thành trì Cách mạng Liên Xô ồm ồm sụp đổ kéo theo một hệ thống các nước xã hội chủ nghĩa anh em trên dải đất Đông Âu. Tất cả quay về con đường mà hơn một lần họ đã từng đi qua, con đường của chủ nghĩa tư bản phương Tây.

Năm 2017, trong khi ở nước Nga kỷ niệm Cách mạng tháng 10 diễn ra đơn giản trong nội bộ đảng Cộng sản Nga thì ở Việt Nam, 3500 đại biểu Cộng sản Việt Nam nghiêm trang, lặng lẽ ngồi nghe Tổng bí thư Nguyễn Phú Trọng lên đây cốt: “Cách mạng Tháng 10 là một cuộc cách mạng làm rung chuyển thế giới, mở ra một thời kỳ mới trong lịch sử nhân loại”. Cho tới thế kỷ này, vẫn có không ít những nhà lãnh đạo Cộng sản ở Việt Nam hiện nay có vẻ còn đặt niềm tin vô hạn vào cuộc cách mạng ấy và cứ loay hoay bào chữa, than tiếc cho sự sụp đổ của thành trì cách mạng thế giới.

Mới đây trên tạp chí Cộng Sản, tác giả Phạm Thắng khi viết về sự thay đổi chế độ chính trị ở Liên Xô và các nước xã hội chủ nghĩa Đông Âu cũng có cái nhìn tương tự. Để giải thích và bào chữa cho sự sụp đổ này, tác giả nêu ra 5 lý do khiến cho sức mạnh của chế độ Liên Xô và Đông Âu “mềm dần” rồi đi đến chỗ tan rã từ bên trong. Bài báo đã kể ra 5 lý do ấy như sau:

Một là, cần khẳng định rằng, sự tác động từ bên ngoài là hiện hữu, có chủ đích, bền bỉ, dai dẳng.

Đây là quan điểm thuộc lòng cũ rích mà các nhà tuyên giáo đảng thường xuyên sử dụng để biện giải cho những thất bại cay đắng chẳng

những của đảng Cộng sản Liên Xô (CSLX) mà còn cho đảng CSVN. Họ rất giàu tưởng tượng, tạo ra vô số lý do từ kẻ địch nhưng không bao giờ thừa nhận những sai lầm của một chế độ độc tài vừa cay nghiệt vừa giả dối. Từ đó chế độ tạo ra những khoảng cách bị đào sâu càng ngày càng xa giữa nhân dân và chính quyền, cuối cùng biến nhân dân thành kẻ thù của đảng.

Hai là, sự tác động đó được thực hiện trên cơ sở khoét sâu những hạn chế, yếu kém, bất cập, những mầm mống, nguy cơ có thể dẫn đến mất đoàn kết, đặc biệt là những yếu kém của cán bộ giữ các vị trí lãnh đạo,... rồi khuếch trương những yếu tố bất lợi đó theo một kịch bản, lộ trình công phu, phát huy tác tối đa.

Với quan điểm này, những sai lầm trong chính sách nhà cầm quyền Cộng sản chỉ là những hạn chế hay yếu kém do trình độ của cán bộ thừa hành. Một lần nữa, mọi tội lỗi đều được trút lên đầu các thế lực thù địch bên ngoài lợi dụng khai thác và khoét sâu thêm những khuyết điểm để làm suy yếu đảng, gây mất lòng tin trong nhân dân.

Ba là, những phương tiện thông tin đại chúng đã bị xâm nhập nhưng không được phát hiện, ngăn chặn kịp thời.

Điều dễ nhận thấy là trong những nước mà đảng Cộng sản cầm quyền trước đây cũng như bây giờ, các phương tiện thông tin đại chúng như báo, đài, truyền hình đều nằm trong tay đảng. Sự xâm nhập nếu có chính là sự xâm nhập từ bên trong mà Việt Nam thường rêu rao là “diễn biến nội bộ”. Không có tự do báo chí, trong khi tự do tư tưởng được định hướng theo lời đảng dạy thì thử hỏi báo chí của đảng bị xâm nhập bằng cách nào nếu không do sự tự giác ngộ?

Bốn là, chiến lược diễn biến hòa bình, chiến tranh tâm lý, chiến tranh thông tin đã tác động rất lớn đến tư tưởng được thực hiện lâu dài, tinh vi, có lộ trình, có cách tiếp cận, và có biện pháp cụ thể.

Đối với các ngòi bút tuyên giáo

đảng, chiến lược diễn biến hòa bình là một trong những lý do cốt yếu nhất làm Liên Xô sụp đổ. Họ không hề đề cập đến bất cứ một nguyên nhân nội tại nào để cắt nghĩa tại sao một cường quốc thế giới như thế lại đi đến chỗ tiêu vong.

Năm là, sự sụp đổ của Liên Xô cũng làm nảy sinh sự thiên lệch, thậm chí cực đoan khi đánh giá, nhìn nhận sự kiện này.

Đây chính là điều mà nhiều người Cộng sản còn lại không thể hiểu được. Vì chính sự sụp đổ nhanh chóng của Liên Xô năm 1991 đã đưa ra ánh sáng nhiều sự thật lâu nay bị che giấu để mọi người có thể đánh giá chính xác một thể chế đã từng lên tới đỉnh cao của sự thống trị bằng bạo lực. Các cây bút tuyên giáo lại càng không hiểu, nước Nga sau khi tận dụng, khai thác tất cả các khía cạnh tích cực cũng như tiêu cực của chủ nghĩa Cộng sản, đã mạnh dạn thái hồi nó để quay lại với Tây Phương.

Năm cách phân tích nói trên của tác giả Phạm Thắng cho thấy sự suy nghĩ và nhìn nhận của cán bộ tuyên giáo không có gì thay đổi. Họ dễ dàng đổ thừa cho những thế lực thù địch bên ngoài làm suy yếu và tan rã Liên Xô chứ không phải do những yếu kém từ bên trong của đảng cầm quyền. Một luận điểm cũng thường thấy cho rằng đây chỉ là sự sụp đổ của một mô hình, không hề là sự thất bại của xã hội chủ nghĩa. Nhưng họ không cắt nghĩa nổi vì sao Liên Xô cũng như các nước Cộng sản khác khăng khăng áp dụng mô hình phi xã hội chủ nghĩa một cách lâu dài để gánh lấy thất bại.

Ngày nay các nhà nghiên cứu lịch sử cho thấy chính hai nguyên nhân nội tại: Thứ nhất cán bộ cũng như người dân đã mất niềm tin vào chủ nghĩa Mác-Lê vì nó bất lực trong việc mang lại đời sống tốt đẹp cho dân như hứa hẹn. Nước Nga giàu tài nguyên thiên nhiên không kém quốc gia nào trên thế giới, người nông dân Nga cần cù nhưng lương thực vẫn thiếu thốn đến nỗi câu nói ví von “Mỹ trồng lúa mì, Liên Xô thu hoạch” vẫn thường được nghe thời trước. Đây chính là

nguyên nhân thất bại trong đường lối kinh tế chỉ huy, được cho là quan trọng nhất làm cho chế độ Liên Xô đi từ lung lay đến sụp đổ mà không cách cứu vãn.

Nguyên nhân thứ hai là các phe nhóm trong đảng CSLX tranh giành nhau ăn chia các nguồn lợi để nắm giữ quyền lực đã khiến cho bộ máy cầm quyền bị tê liệt khi xã hội biến động. Trước năm 1953, xã hội Liên Xô ổn định giả tạo trong bàn tay sắt của Stalin. Sau khi Stalin qua đời, nội bộ đảng CSLX liên tục diễn ra những cuộc đấu đá, thanh trừng lẫn nhau trong khi vẫn duy trì cuộc chạy đua vũ trang. Sự bất công trong xã hội Liên Xô và sự bất lực của đảng Cộng sản tới lúc chín muồi tạo nên những ngòi nổ đưa đến biến động. Nhưng hàng triệu đảng viên Cộng sản vẫn khoanh tay thờ ơ, mặc nhiên để chế độ đi dần đến tan rã. Chính từ thời kỳ Khrushchev cầm quyền đã khởi thảo chương đầu cho sự sụp đổ của Liên Xô mà năm 1991 Gorbachev là người đặt chữ ký cho chương cuối cùng.

Tình hình này hiện đang xảy ra ở Việt Nam không khác gì Liên Xô hay Đông Âu trước đây. Chủ nghĩa Mác-Lê mà đảng cương lấy làm kim chỉ nam ngày nay chỉ còn là một mớ kinh điển lỗi thời dùng để các lãnh đạo đảng hay các lý thuyết gia trong Học viện Chính trị Hồ Chí Minh trích dẫn, phô trương kiến thức triết học thâm sâu của mình.

Trong thực tế, thử hỏi ai trong đảng hiện tại còn tin vào giáo điều Mác-Lê mà họ đã từng nghiền ngẫm đến mòn ghế nhà trường? Ngay cả Tổng bí thư Nguyễn Phú Trọng cũng đã từng thú nhận là “Đến hết thế kỷ này không biết đã có chủ nghĩa xã hội hoàn thiện ở Việt Nam hay chưa”. Chính lời tuyên bố này giúp cho một số đảng viên Cộng sản không còn mơ hồ gì về chủ nghĩa Mác-Lê, nhanh chóng diễn biến tư tưởng góp phần đẩy lùi nó vào quá khứ.

Đối với các phe nhóm tranh chấp để thôn tóm quyền lực trong đảng và chính quyền thì mọi người đều thấy rõ là ông Trọng cương quyết dựng lò để đưa phe ông Dũng vào

đốt sạch. Song song với chủ trương nhất thể hóa và sàng lọc cán bộ, bảo tổ chính trường rồi lại diễn ra trong năm 2018 để ấn định ngôi vị tổng bí thư của ông Trọng. Chính những hệ quả này đang làm tan tác chế độ giữa lúc nền kinh tế rơi tự do vào vực thẳm nợ nần.

Đừng mang những tác động của “thế lực thù địch” bên ngoài làm con ngáo ộp lừa bịp nhân dân và chạy tội cho mình. Với những biện giải cuối mùa, Ban Tuyên giáo đã hoàn toàn bế tắc và tê liệt mọi nỗ lực thanh minh thanh nga cho đảng CSVN hiện nay.

CTM Media - Mỹ Châu

CHU TRÌNH HÁN HÓA TÁI HIỆN !*Tân Phong 16-11-2017*.....

“12 văn kiện và 7 thỏa thuận hợp tác Việt-Trung 12-11-2017”: Sự tái hiện Hòa ước Nhâm Tuất 1862? Hòa ước Nhâm Tuất 1862 và bài học lịch sử

Năm 1862, một hiệp ước giữa chánh sứ Phan Thanh Giản đại diện cho triều đình nhà Nguyễn với Thực dân Pháp được ký kết, còn gọi là Hòa ước Nhâm Tuất.

Hòa ước này có 12 điều khoản và trong đó có 9 điều khoản quan trọng qui định về các khoản chiến phí mà nhà Nguyễn phải bồi thường cho người Pháp, việc cắt đất 3 tỉnh là Biên Hòa, Gia Định, Định Tường cùng với đảo Côn Luân cho nhà vua Pháp cai trị, mở 3 cảng biển là Đà Nẵng, Ba Lạt (khu vực cửa biển giữa Hải Phòng-Nam Định) và Quảng Yên cho người Pháp tùy ý ra vào buôn bán, kiểm soát giới hạn việc thông thương ở cửa khẩu Định Tường qua lạch Mỹ Tho và duy trì việc quản lý thành Vĩnh Long...

Hiệp ước Nhâm Tuất khởi đầu cho quá trình đất nước chìm sâu vào 100 năm đô hộ của Thực dân Pháp. Sự nhượng bộ yếu hèn của triều đình nhà Nguyễn trong 22 năm tiếp theo được người Pháp tận dụng triệt để, từng bước củng cố ảnh hưởng của mình ở xứ An Nam bằng 3 Hiệp ước sau đó:

- Hiệp ước Giáp Tuất kí ngày 15-3-1874.
- Hiệp ước Quý Mùi (Harmand) kí ngày 25-8-1883
- Hiệp ước Patenôtre kí ngày 6-6-1884.

Hòa ước Nhâm Tuất trở thành

tám bia ô nhục trong lịch sử khi chủ quyền và toàn vẹn lãnh thổ quốc gia không còn và thể chế chính trị phải chịu sự bảo trợ của một quốc gia ngoại bang. Dù sau này, bất chấp những đánh giá lịch sử về “cái được, cái mất” cho dân tộc và đất nước, vẫn phải công nhận những di sản văn hóa, khoa học, kiến trúc, giáo dục... của nền văn minh Phương Tây đã đặt dấu ấn không thể chối bỏ, cần trân trọng ở đất nước này. Nhưng Hòa ước Nhâm Tuất 1862 mãi mãi là một trang sử đau buồn, thấm đẫm máu và nước mắt của bao nhiêu thế hệ người Việt Nam yêu nước.

145 năm như một cái chớp mắt của lịch sử và người Việt hầu như “dừng dưng” khi nhìn lại quá khứ của dân tộc mình qua lớp màn sương khói bàng bạc màu thời gian, với

những lăng kính đã được “định hướng” bằng hệ thống giáo dục lãng quên về nguồn cội.

Chính bản thân những người lãnh đạo của thể chế CSVN –những người nắm trong tay quyền lực và được đào tạo để quản trị đất nước– lại là những người có kiến thức lịch sử và văn hóa tẻ nhạt đến mức không tưởng.

Sự kiện ông Bộ trưởng 4T Trương Minh Tuấn đã không thể viết nổi một câu tiếng Nga đúng chính tả trong quyển sách ông ta tặng cho TT Putin tại tuần lễ APEC 2017, chưa kể lời tựa của ông ta giới thiệu về quyển sách cũng sai luôn kiến thức lịch sử sơ đẳng nhất chỉ để ví dụ cho sự què quặt trí thức của những người đang “lãnh đạo” quốc gia này.

Dường như đối với người CSVN, lịch sử Việt Nam mới chỉ có khi Đảng của họ ra đời vào năm 1930 và cũng chỉ gói gọn trong bộ Lịch sử Đảng mà họ “tụng niệm” suốt 87 năm qua. Thậm chí, họ thấy cũng chẳng cần dạy bộ môn lịch sử ở nhà trường cho những thế hệ tiếp theo, dù rằng cái môn Lịch sử đó cũng chỉ là thư “đéo chân cho vừa giày” của Bắc Kinh từ lâu.

Nếu hỏi về Hòa ước Nhâm Tuất 1862 và cái lộ trình của “Vong quốc Việt Nam sử ký” chắc không có một ai trong số 200 vị ủy viên Trung ương Đảng hiện thời biết gì. Đơn giản, vì nó không nằm trong cuốn Lịch sử Đảng. Nhìn những gì đang xảy ra ngày hôm nay thì chẳng có gì lạ khi họ (CSVN) thản nhiên dẫm lên bước chân ô nhục đó một lần nữa.

Những nhượng bộ về lãnh thổ,

biên giới.

Mối quan hệ và tình đồng chí anh em của người Cộng sản Việt Nam và Trung Quốc thật kỳ lạ. Họ có thể vừa ôm hôn nhau thắm thiết như một cặp đôi uyên ương đang trong tuần trăng mật, nhưng ngay sau đó có thể lao vào nhau trong cuộc sinh tử “huynh đệ tương tàn” như năm 1979.

Năm 1988, sau cuộc thảm sát 64 người lính công binh Việt Nam ở Gạc Ma, người ta lại thấy những đồng chí Cộng sản tay trong tay ở Hội nghị Thành Đô nổi lại tình anh em hai nước Cộng sản, còn hàng trăm ngàn sinh mạng người dân và lính đã hy sinh ở cuộc chiến tranh biên giới hay ở bãi đá Gạc Ma bị lãng quên cho đến ngày hôm nay.

Trong thời gian Lê Khả Phiêu làm tổng bí thư, những hiệp định biên giới bị cho là đầy thua thiệt đã khiến cho Việt Nam mất đến 11.000 km² mặt biển ở vịnh Bắc Bộ và 720 km² trên đất liền (Wikipedia). Tuy nhà nước CSVN không công bố cụ thể những nội dung của hai hiệp định biên giới Việt Trung mới có khác biệt gì so với Công ước Pháp–Thanh 1887 vốn đã có giá trị pháp lý quốc tế và đã qui chuẩn đường biên giới hai nước Việt–Trung trước đó bằng những cột mốc rõ ràng như thế nào.

Hà Nội luôn phủ nhận những nghi vấn và thông tin về việc nhượng bộ và mất những phần lãnh thổ nhưng không đưa ra căn cứ minh định. Trong tất cả sách báo, ấn phẩm nhà nước phát hành... Hà Nội vẫn giữ nguyên số liệu về diện tích lãnh thổ có từ thời Pháp là 331.210 km². Tuy nhiên, một nguồn dữ liệu của Ngân hàng Thế giới đã cho biết một con số mà sẽ làm nhiều người giật mình.

Theo biểu đồ về diện tích lãnh thổ của các quốc gia do World Bank tổng hợp, tại thời điểm năm 2000, diện tích lãnh thổ Việt Nam chỉ còn 310.070 km² tức là giảm đến 21.140 km² tương đương 6,38% diện tích lãnh thổ.

Đó là chưa kể một thực tế là diện tích Việt Nam nhẽ ra phải được mở rộng tự nhiên vì mũi Cà Mau luôn luôn được bồi đắp và lấn ra biển mỗi năm hàng ngàn mẫu đất do phù sa đắp bồi. Có lẽ sau bài báo này, sẽ có những phản bác và cho rằng nguyên nhân biến đổi khí hậu và xói lở đất ven biển do “cát tặc” đã làm mất đến từng đống lãnh thổ.

Nếu vậy, người dân Việt Nam cần phải chuẩn bị một tâm thế là cứ 25 năm (1975-2000) chúng ta sẽ mất thêm 6% diện tích lãnh thổ. Một bài toán đơn giản cho học sinh tiểu học rằng đất nước này còn tồn tại thêm

bao nhiêu năm nữa trước khi bị chìm xuống biển Đông do “cát tặc” và “biến đổi khí hậu”?

Cũng có thể, ông bộ trưởng 4T Trương Minh Tuấn cần “nghiêm khắc đề nghị” yêu cầu World Bank thay đổi lại “thông tin sai lệch với ý đồ xấu” và khẳng định Việt Nam vẫn còn nguyên 331.210 Km². Nhưng nếu vậy, thì người Trung Quốc cho đào hết những mốc biên giới có từ Pháp–Thanh lên để làm gì?

Từ “16 chữ vàng, 4 tốt” đến thỏa thuận “12 văn kiện và 7 văn bản hợp tác Việt–Trung ngày 12-11-2017.

“Khung quan hệ” là một khái niệm theo ngôn ngữ ngoại giao của Bắc Kinh khi xác định đường lối quan hệ với các nước bang giao. Cái “khung” này to, nhỏ, tròn, méo tùy thời. Trong giai đoạn ông Nông Đức Mạnh –vị tổng bí thư bị đánh giá là bạc nhược và kém cỏi nhất trong các đời tổng bí thư CSVN đến nay, đã mang về một cái “khung” được gọi là “16 chữ vàng và 4 tốt”.

Cái khung này, sau đó, được cụ thể bằng một loạt những hiệp định về hợp tác quốc phòng, biên giới, hải đảo đến kinh tế, văn hóa xã hội đúng theo định hướng Trung Quốc. Quân đội Việt Nam thay đổi quân phục mới với diện mạo y chang quân đội Trung Quốc. Sĩ quan quân đội và an ninh cấp trung và cao được đào tạo ở các học viện Trung Quốc.

Hợp tác hỗ trợ an ninh cho phép Bắc Kinh can thiệp quân sự vào Việt Nam trước thêm đại hội 12 để phòng chống “bạo loạn và lật đổ”, hợp tác tuần tra biên giới chung... Tuy mỗi năm có hàng trăm ngư dân bị mất tích trên biển do “tàu lạ” đâm và giết hại. Những căn cứ quân sự to lớn của Trung Quốc ngày một được xây dựng vững chắc hơn trên những hòn đảo chiếm được của Việt Nam. Nhưng Hà Nội đã “nỗ lực hết sức” để được nằm trong vòng tay “ôm ấp” của Bắc Kinh.

Sáng kiến “hai hành lang và một vành đai” nhằm thúc đẩy hợp tác kinh tế trong việc liên kết các đầu mối Côn Minh–Lào Cai–Hà Nội–Hải Phòng và Nam Ninh–Lạng Sơn–Hà Nội–Hải Phòng trong vành đai kinh tế Bắc Bộ thực ra là một tham vọng của người Pháp bị dang dở đầu thế kỷ 20.

Khi đó, họ (người Pháp) đã nhìn thấy tiềm năng to lớn của cửa biển Hải Phòng có thể mở ra cánh cửa thông thương tuyệt vời cho cao nguyên Vân Nam rộng lớn đầy tài nguyên khoáng sản thay vì phụ thuộc vào cảng Hồng Kông với lộ trình quá dài và khó khăn. Nỗ lực của người Pháp trong việc xây dựng cảng Hải

Phòng và tuyến đường sắt Hải Phòng–Vân Nam là một kỳ tích về kỹ thuật xây dựng cho đến tận bây giờ đã cho thấy họ đã kỳ vọng như thế nào về con đường này.

Giờ đây, Trung Quốc đang dễ dàng có được một cơ hội lịch sử để thu tóm toàn bộ vùng Bắc Bộ và cảng biển có tầm chiến lược cực kỳ quan trọng là Hải Phòng với sự ủng hộ nhiệt thành của CSVN. Có lẽ Mao Trạch Đông khi còn sống năm mơ cũng không có được cơ hội như thế này.

Hôm 12 tháng 11 vừa qua, tại Hà Nội, một lễ ký kết hoành tráng với màn tiếp đón trước đó bằng 21 phát đại bác, trước sự chứng kiến của hai tổng bí thư đảng CS Việt Trung, 12 văn kiện ghi nhớ và 7 văn bản hợp tác đã được ký kết. Báo Đảng đưa tin rầm rộ cái bắt tay thật chặt của ông Nguyễn Phú Trọng với “hoàng đế Đỏ” Tập Cận Bình.

Trong số 12 văn kiện có những văn kiện quan trọng nhất sau đây

Văn kiện số 1: Bản ghi nhớ giữa Chính phủ nước CHXHCN Việt Nam và Chính phủ nước Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa về thúc đẩy kết nối giữa khuôn khổ “Hai hành lang, một vành đai” với sáng kiến “Vành đai và Con đường”.

Văn kiện số 11: Bản ghi nhớ về hợp tác và trao đổi thông tin thanh tra, giám sát ngân hàng giữa Ngân hàng Nhà nước Việt Nam và Ủy ban quản lý giám sát ngân hàng Trung Quốc.

Văn kiện số 12: Thỏa thuận hợp tác biên phòng giữa Bộ Quốc phòng nước CHXHCN Việt Nam và Bộ Quốc phòng nước Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa.

Đặc biệt, việc cụ thể hóa các văn kiện và bản ghi nhớ này bằng các văn bản hợp tác cụ thể trong đó có những văn bản quan trọng sau:

Văn bản hợp tác số 1: Thỏa thuận về hợp tác đào tạo cán bộ giữa tỉnh ủy Quảng Ninh, Lạng Sơn, Cao Bằng, Hà Giang, đảng Cộng sản Việt Nam và Khu ủy Khu tự trị dân tộc Choang Quảng Tây, đảng Cộng sản Trung Quốc.

Văn bản hợp tác số 2: Thỏa thuận hợp tác về trao đổi khoa học giữa Viện Hàn lâm Khoa học xã hội Việt Nam và Viện Khoa học xã hội Trung Quốc.

Văn bản hợp tác số 4: Thỏa thuận khung hợp tác giữa Nhà xuất bản Chính trị Quốc gia Sự Thật, Việt Nam và Cục Sự nghiệp Xuất bản Phát hành Ngoại văn Trung Quốc giai đoạn 2017–2022.

Văn bản hợp tác số 5: Thỏa thuận giao lưu và hợp tác báo chí giữa Hội nhà báo Việt Nam và Hội nhà báo toàn quốc Trung Quốc.

Vậy là 145 năm sau Hiệp ước Nhâm Tuất 1862, bánh xe lịch sử đã quay tròn đúng một vòng oan nghiệt. Bây giờ người ta chẳng cần phải cắt đất làm gì cho mệt. Cứ để cho ngoại bang vừa đào tạo cán bộ, vừa nắm ngân hàng, quân đội, nhà xuất bản, văn hóa, báo chí thật là tiện lợi.

Có lẽ, ông Trọng đã quá nóng lòng muốn đưa Việt Nam trở thành một ngôi sao trên lá cờ Trung Hoa, hòa nhập vào nước mẹ Đại Han nên đã ký dấn cả 4 hòa ước ô nhục vào làm một lần. Có lẽ vì lễ kỷ niệm 100 năm ngày thành lập đảng Cộng sản Trung Quốc vào năm 2020 cũng đã đến gần.

Lời nhắc nhở của Donald Trump về lòng yêu nước, về Hai Bà Trưng và lịch sử chống giặc giữ nước oai hùng của dân tộc Việt Nam tại APEC 2017 như một lời cảnh tỉnh đất nước này đang đứng ngay ở mép bờ vực thảm diệt vong đã trở thành hiện thực.

Hãy quyết định số phận cho chính bản thân mình và các thế hệ tiếp nối. Hãy chọn sự Tự do và Thịnh vượng chứ đừng chọn thân phận nghèo khổ và nô lệ. Hãy tỉnh dậy và đứng lên ngay lúc này, nếu không chúng ta sẽ bị lịch sử nguyên rủa muôn đời vì sự yếu hèn, khiếp sợ trước những kẻ ngu dốt, vô lương đang cai trị đất nước này. Hôm nay hoặc mãi mãi không bao giờ!

Bureau CTM Media - Á Châu

Sau hội nghị APEC, những người dân VN nào không vô cảm với đất nước, đều ngơ ngẩn tâm hồn như bị thất thần! Lợi ích cho dân tộc từ APEC đâu chưa thấy, nhưng hại thì rõ ràng rành trước mắt, vì đất nước hầu như đã mất về tay Tàu cộng, với 19 văn bản mà tên tổng bí thư CS Nguyễn Phú Trọng vừa mới ký kết với Tập Cận Bình, TBT CS Tàu, khi hắn đến VN dự hội nghị kinh tế này! Ngoài việc nhà cầm quyền CSVN bị nhiều nhà lãnh đạo các nước đến chê bai chửi bới xa gần về tội bán nước hại dân (như TT Mỹ), và đề nghị thả những người yêu nước đang bị cầm tù (như thủ tướng Canada) mà không được rồi họ bỏ đi, thì Nguyễn Phú Trọng đã một mình ký một lúc hàng loạt các văn kiện công khai bán nước cho Tàu theo lệnh của Tập, tên gian manh lãnh đạo CS Tàu!

Nhìn từ cung cách mà bọn chóp bu VC tiếp đón thẳng giặc Tàu cướp nước, đến thái độ nô lệ rập đầu tuân lệnh thẳng giặc, khiến chúng ta không khỏi lộn gan lộn tiết, nhục nhã và căm phẫn, nó còn hơn cha của bọn nô cộng VN! Nhưng bị ức chế nhất là chúng ta không thấy một người nào, từ nhà cầm quyền đến người dân, từ lãnh đạo tôn giáo đến giới trí thức, dám mạnh dạn tố thái độ hay kêu gọi người dân phản đối tên mại quốc Trọng lú, để cho nó một mình ngang nhiên giao đất nước của người dân ta cho quan thầy Tàu! Trong 19 văn kiện mà tên phan quốc này cầm đầu ký kết không hỏi ý kiến ai, và có thể là còn không kịp đọc trước khi ký, thì mọi lãnh vực của đất nước VN đã bị Tàu khống chế, quyết định và nắm trọn, kể cả kinh tế, y tế, giáo dục, cho đến chính trị, an ninh, quốc phòng và cả biển đảo! Nào là phải để Tàu có mặt trong mọi lãnh vực của quốc gia, nào là phải để cho nó tự do hoạt động, thao túng! Thậm chí các tướng lãnh, sĩ quan quân đội từ cấp úy trở lên, và cả cấp lãnh đạo CSVN đều phải đưa qua Tàu để học tập đào tạo, để về VN cai trị dân theo lệnh của Tàu. Nào là ngân hàng của VN phải liên kết với Tàu,

theo sự điều khiển, thao túng của chúng; nào là nền giáo dục VN cũng phải để Tàu xen vào, học sinh phải học tiếng Tàu, nội dung học tập theo hướng dẫn của Tàu, thiết lập các trung tâm văn hóa Tàu, cho đến báo chí của VN cũng có Tàu đứng cạnh "chăm sóc, hướng dẫn"!

VN còn phải ký kết cho Tàu lập các khu kinh tế tự trị, các khu bệnh viện do Tàu điều hành, mục đích thâm sâu là chúng được toàn quyền diệt chủng người dân VN bằng thuốc giả, hoặc giết người để lấy nội tạng đem về Tàu cho dễ. Chúng chủ trương tiêu diệt người VN cho trống chỗ để chúng đưa dân Tàu qua chiếm đất đai nhà cửa! Tàu cũng được quyền nắm hết các dự án xây dựng đường xá, cầu cống, các dự án lớn của VN, được đem các loại cây giống, thủy sản... để gieo trồng và chăn nuôi ở VN. Tàu còn trực tiếp tham gia vào việc an ninh quốc phòng, thế là hết không còn gì để nói nữa! Kinh tế, y tế, giáo dục, ngân hàng chúng nắm, cả quân đội, quốc phòng chúng cũng nắm, tình báo Hoa Nam được tự do hoạt động tại đất nước VN mà VN không bị dò xét, cản trở! Đặc biệt hải quân VC không được tuần tra, xét hỏi hay gây khó khăn cho bọn ngư phủ và hải quân Tàu có mặt ở biển Đông, nhưng Tàu thì được toàn quyền tung hoành không cần ranh giới!

Như vậy là cả đất liền và biển đảo của VN thẳng tội đồ bán nước tổng bí thư CSVN cũng đã giao trọn cho Tàu, trong khi ngược lại, không có một văn bản hay điều khoản nào cho phép VN được tham gia vào bất cứ lãnh vực nào của Tàu. Còn khủng khiếp hơn kẻ nô lệ, và tệ hại hơn thời VN bị Pháp thuộc! Quân đội VN đâu, 90 triệu dân VN đâu, sao lại để đất nước thế này? Khi xưa sau Cách mạng tháng 10, Nga cũng đi thôn tính các nước xung quanh để lập nên Liên bang Xô-viết, trong đó có Ukraina bị CS Nga giết hơn 7 triệu người, bằng cách tịch thu hết lương thực để họ bị chết đói rồi chiếm nước! Ngày nay Tàu không thể giết hết dân VN nên đã nắm đầu để thuần hóa thẳng Trọng lú và một số lãnh đạo CS, bắt chúng

TỰ DO NGÔN LUẬN

Bán nguyệt san

có từ 15-04-2006

IN VÀ TẶNG TẠI VN

Địa chỉ liên lạc:

witness2005@gmail.com

Muốn đọc tờ báo trên mạng:

<http://www.tdngonluan.com>

www.tudodanchuvietnam.net

<http://tudongonluan.atspace.com>

<http://khoi8406vn.blogspot.com>

<https://www.facebook.com/T%E1%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-Lu%E1%BA%ADn-238293869580176/?ref=hl>

VỚI 19 VĂN KIỆN

VC bán nước cho Tàu cộng, đất nước ơi, có còn không

.....**Xót Thương Quê Hương 17-11-2017**.....

tự nguyện dâng toàn cõi VN cho Tàu, thì còn uất ức và nhục nhã hơn vạn bội, vì 90 triệu dân VN hiện còn đang sống, mà cam tâm cúi đầu làm nô lệ thẳng Tàu một cách êm ái ngoan ngoãn như thế là sao? Các vị lãnh đạo tôn giáo đâu? Các vị nghĩ sẽ được an thân mà hành đạo, mà mở mang nhà thờ, nhà dòng, nhà chùa, mà giảng đạo, giữ đạo sao? Các vị biết rõ CS là vô thần, nhất là bọn CS Tàu hung tàn bạo ngược, nó sẽ dễ yên cho các vị khi nó đã vào chiếm nước VN sao? Các nhà trí thức VN đâu hết rồi mà không thấy lên tiếng trước tình hình thập tử nhất sinh này của đất nước? Kiến thức của các vị để làm gì? Trách nhiệm trí thức của các vị để ở đâu mà không hướng dẫn cho dân? Ngôn từ tiếng nói của các vị đã tắc, đã cạn rồi chẳng? Hay các vị đang im hơi lặng tiếng để tìm cách “tạo thế đứng mới” trong xã hội nô lệ Tàu?

Nên nhớ CS, đặc biệt là CS Tàu, không thể có tôn giáo, và chúng ghét cay ghét đắng hàng trí thức (Mao Trạch Đông gọi trí thức là cục phân!), lại còn là trí thức của nước thù! Chúng sẽ tiêu trừ tận gốc cái quân đội, CA của nước mà chúng đã chiếm lĩnh để tránh sự nổi dậy, liệu các người sẽ sống thế nào? Các người sẽ chạy trốn sang nước ngoài được sao? Ai chưa chấp các người, và chưa sao cho hết? Nhất là Thượng Đế sẽ không làm ngơ cho những kẻ có vị thế, có trách nhiệm trên dân trên nước, trên giao hội, giáo dân, tín đồ, mà ươn hèn, ỉ lì, thoái thác trách nhiệm, ỉ lại vào người khác lo cho dân cho nước, cho cả mình, mà họ là thành phần quá ít ỏi, không đủ tiếng nói, không đủ quyền lực, uy tín để kêu gọi, thúc đẩy số đông người dân, chưa kể các vị còn ngăn cản, lên án và cô lập họ! (Những người có tinh thần yêu nước và can trường này gồm cả một số nhà tu hành lẫn trí thức và thương dân, nhưng họ quá ít ỏi và cô đơn, nên không thể tạo được những cơn sóng mạnh hầu quét đi bọn CS kẻ thù của dân tộc Việt! Tiếc thay!).

Tổ tiên giống Việt cũng không thể bỏ qua cho những đứa con bất

hiếu bất trung, phá hoại tiền đồ Tổ quốc và triệt tiêu Dân tộc mình! Thế hệ con cháu sau này sẽ oán hận các người đã để mất nước, mất tổ quốc, mất ngôi nhà ấm êm mà Thượng Đế đã ban cho dân Việt làm nơi dung thân ngàn đời! Thiên đường chắc chắn không dành chỗ cho những kẻ ở trần gian chỉ cầu an thân hưởng lợi, trước bao nhiêu con chiên, đồng đạo, đồng bào bị chà đạp, áp bức, giết hại! Và chắc chắn khi đã mất nước mà các người còn ở lại VN, các người sẽ không thể yên thân. Các người sẽ không còn cơ hội làm giàu trên xương máu của dân, hay bảo vệ được đồng tiền bất chính cướp được, trực lợi được từ người dân, do dân nước mà có, vì đất nước đã thuộc về giặc Tàu, mà các người là những thanh phần bị chúng nghi kỵ, cần phải loại bỏ để tránh hậu họa! Nếu trốn ra nước ngoài, với tư cách là những trí thức, những lãnh đạo tôn giáo, lãnh đạo người dân, do vị trí trong tôn giáo, xã hội mà các vị đã nhận lãnh, các vị sẽ bị người bạn xứ nhìn với con mắt khinh khi, vì các nhà lãnh đạo của

không còn chỗ để đi về, và sẽ muôn đời phải sống kiếp lưu vong hay nô lệ, con cháu hậu duệ các người sẽ chẳng còn tương lai!

“Thà chết vinh hơn sống nhục!”, mọi người đều đã rõ điều đó. Vậy **“hãy tát nước khi nước chưa ngập cổ”**, hãy đứng lên hô hào, lãnh đạo toàn dân cùng chống nội thù và ngoại xâm! **“Hãy nhớ đến Tiên nhân uy dũng ngàn năm chống xâm lăng phương Bắc, để biết chúng ta phải làm gì”**, **“Hãy chọn lựa độc lập, dân chủ, tự do và phát triển, chứ đừng chọn nô lệ, nghèo đói, nhục nhằn!”** như lời nhắc nhở của TT Trump trong chuyến dự hội nghị APEC và thăm chính thức VN vừa qua.

Nguyên xin Thượng Đế thương giữ gìn đất nước VN con, che chở cho đồng bào con, và thức tỉnh toàn dân VN biết giữ vững nền độc lập, tự do và dân chủ, để chúng con sống xứng đáng với nhân phẩm làm người và làm con cái của Ngài!

Xót thương quê hương
danlambaovn.blogspot.com

MIỀN TÂY TÂY CHAY

nhật điện Trung Quốc: đừng tránh vỏ dưa rồi gặp vỏ dừa

+++++Trúc Giang-Thảo Vy 19-11-2017+++++

Tại Cần Thơ, Quỹ Đầu tư Dragon Capital đang thực hiện những bước đi đầu tiên của điện mặt trời, qua việc rót ít nhất khoảng 1.000 tỷ đồng vào một dự án với giai đoạn 1 có công suất 40 MW. Còn tại Long An, liên doanh BCG Bàng Dương và tập đoàn Hanwha (Hàn Quốc) đang xúc tiến dự án công suất 100 MW, với kinh phí đầu tư gần 100 triệu đôla Mỹ. Hay tại Hậu Giang, Công ty cổ phần Năng lượng ASEAN có kế hoạch khoảng 1 tỷ đôla Mỹ phát triển dự án tại địa phương này...

Bạc Liêu dứt khoát từ chối nhiệt điện than

Tại buổi làm việc với Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc cùng lãnh đạo một số Bộ, ngành Trung ương, lãnh đạo chủ chốt của tỉnh Bạc Liêu cho biết họ quyết định chọn phát triển điện gió, nên đã có đề nghị Thủ tướng chấp thuận rút Dự án Nhiệt điện Cái Cùng trên địa bàn tỉnh ra khỏi Quy hoạch Tổng sơ đồ điện VII. Lãnh đạo tỉnh Bạc Liêu nói rằng Dự án Nhiệt điện Cái Cùng là nhà máy nhiệt điện than, có thể gây ô nhiễm môi trường, ảnh hưởng đến định hướng phát triển mạnh nuôi trồng thủy sản của tỉnh.

Theo Quy hoạch phát triển điện lực quốc gia mới điều chỉnh gần đây (Quy hoạch điện VII điều chỉnh), đồng bằng sông Cửu Long sẽ trở thành khu vực có công suất nhiệt điện than lớn nhất cả nước vào năm 2030 - dự kiến vào khoảng 18.000 MW với 14 nhà máy tại các tỉnh Bạc Liêu, Hậu Giang, Long An, Sóc

họ (như TT Obama, TT Trump...) khi đến VN đã nhiều lần nhắc nhở các người hãy yêu nước, hãy noi gương tiên nhân mà giữ nước, nhưng các người đã làm ngơ vì ươn hèn, vì ích kỷ! Các người cũng như toàn dân VN sẽ không còn ngôi nhà, không còn quê hương Tổ quốc,

Trăng, Tiền Giang và Trà Vinh. Trong khi đó, nhiệt điện than là loại hình sản xuất điện cần sử dụng một lượng nước rất lớn, cứ 1MWh cần 4.163 lít nước, trong đó 95% lượng nước dùng để làm mát.

Một kết quả nghiên cứu của Liên minh Năng lượng bền vững Việt Nam (VSEA), ở các nhà máy nhiệt điện tại Quảng Ninh, Hải Phòng, nước thải từ hệ thống làm mát của nhà máy nhiệt điện than thường có nhiệt độ cao hơn so với nước đầu vào từ 7,5–9,3 độ C làm nhiều loài thủy sản suy giảm, không thể sinh trưởng và phát triển.

Vì thế, nếu tất cả các nhà máy nhiệt điện than trong quy hoạch được xây dựng và vận hành tại đồng bằng sông Cửu Long, mỗi ngày sẽ thải ra khoảng 70 triệu mét khối nước nóng lên tới 400 độ C. Đây sẽ là rủi ro lớn đối với hệ sinh thái dưới nước và nguồn lợi thủy sản của miền Tây Nam bộ, trong khi nước là văn hóa, kinh tế và là nguồn sống của 20 triệu người dân nơi đây.

Hiện nay, Nhà máy điện gió Bạc Liêu với công suất hơn 99MW với 62 trụ turbine tại khu vực bãi bồi ven biển Vĩnh Trạch Đông, Tp Bạc Liêu, tỉnh Bạc Liêu đã đi vào hoạt động.

“Chúng tôi đang triển khai giai đoạn tiếp theo cho 71 trụ turbine gió loại 2MW với tổng công suất 142MW, tổng mức đầu tư dự kiến 8.850 tỷ đồng. Dự kiến cuối năm 2018 hoàn thành đưa vào vận hành, hòa vào hệ thống điện quốc gia, biến nơi đây thành cánh đồng điện gió lớn nhất đồng bằng sông Cửu Long” - ông Tô Hoài Dân, Chủ tịch hội đồng thành viên, Tổng giám đốc Công ty TNHH Xây dựng - Thương mại và Dịch vụ Công Lý, chủ đầu tư Nhà máy điện gió Bạc Liêu, cho biết.

Đi sau Bạc Liêu về năng lượng tái tạo, nhưng tỉnh Hậu Giang đang có đến 4 nhà đầu tư mong muốn sẽ xây nhà máy điện mặt trời tại tỉnh này. Ông Tạ Xuân Thắng, Giám đốc Cty cổ phần năng lượng ASEAN cho biết, công ty có kế hoạch đầu tư xây dựng nhà máy điện năng lượng mặt trời tại Hậu Giang với diện tích 200 ha và tổng vốn đầu tư khoảng 1 tỷ USD, tương đương khoảng 23.000 tỷ đồng.

Hiện công ty khảo sát các vị trí để xây dựng nhà máy điện năng lượng mặt trời để đến đầu năm 2019 sẽ phát điện. Các vị trí công ty lựa chọn xây dựng nhà máy điện năng lượng mặt trời tại Hậu Giang là xã Hòa An (huyện Phụng Hiệp), xã Vĩnh Tường (huyện Vị Thủy) và xã Vĩnh Viễn (huyện Long Mỹ).

Ông Trương Cảnh Tuyên, phó Chủ tịch UBND tỉnh Hậu Giang cho

biết: tỉnh luôn sẵn sàng hỗ trợ, tạo điều kiện để công ty đầu tư xây dựng nhà máy điện năng lượng mặt trời trên địa bàn.

Cần trọng “rác thải made in China”

Có lẽ cũng cần biết thêm rằng đầu tư mạnh vào lĩnh vực sản xuất tấm pin năng lượng mặt trời ở thị trường trong nước hiện nay là các doanh nghiệp đến từ Trung Quốc và Đài Loan. Khác với First Solar của Mỹ chọn Sài Gòn để đặt nhà máy, các nhà sản xuất tấm pin năng lượng mặt trời Trung Quốc và Đài Loan tập trung ở khu vực các tỉnh miền Bắc VN.

Đơn cử như tập đoàn JA Solar (JA Solar Group) đang đầu tư dự án sản xuất pin năng lượng mặt trời tại khu công nghiệp Quang Châu, tỉnh Bắc Giang, với vốn đầu tư thông báo là hơn 1 tỷ đôla Mỹ, trong đó vốn đầu tư giai đoạn đầu khoảng 300 triệu đôla Mỹ. Ngoài ra, với chi phí thấp, vị trí địa lý thuận lợi, JA Solar đánh giá nhà máy ở Việt Nam sẽ mở ra một thị trường kếp, vừa để hoàn thiện chuỗi cung ứng vừa để mở rộng thị phần toàn cầu. JA Solar Group hiện là một trong những nhà sản xuất pin năng lượng mặt trời lớn với tám nhà máy sản xuất trên thế giới cung cấp các sản phẩm điện năng cho các quốc gia ở châu Âu, châu Mỹ và Nhật Bản...

Cũng tại tỉnh Bắc Giang, hồi đầu năm nay, nhà máy sản xuất pin năng lượng mặt trời của Công ty TNHH Trina Solar (VietNam) Science & Technology, doanh nghiệp 100% vốn của tập đoàn Trinasolar (TQ) tại khu công nghiệp Vân Trung, huyện Việt Yên đã chính thức hoạt động. Đây là nhà máy sản xuất pin năng lượng mặt trời có quy mô lớn nhất Việt Nam hiện nay với tổng vốn đầu tư 100 triệu đôla Mỹ, sản lượng thiết kế là 1GW/năm, sản xuất nhiều loại pin đơn tinh thể và đa tinh thể để xuất khẩu.

Gần đây, Công ty Vina Solar cũng đã ký hợp đồng với công ty sản xuất tấm pin năng lượng hàng đầu của TQ là GCL-SI và Công ty Trina Solar để phát triển các dự án sản xuất tấm pin năng lượng mặt trời ở Việt Nam. GCL-SI cho biết sẽ đầu tư 32 triệu đôla Mỹ vào dự án liên doanh này.

Trong lúc đó thì tờ South China Morning Post viết rằng ông Lu Fang, Tổng thư ký quang điện của Hiệp hội Năng lượng tái tạo Trung Quốc, trong một báo cáo mới đây cho biết: khả năng tích lũy của các tấm pin năng lượng mặt trời quá hạn sử dụng của Đại lục sẽ đạt 70 GW vào năm 2034. Đến năm 2050, số lượng các tấm pin phế thải này sẽ tăng thêm 20 triệu tấn, nhiều gấp 2.000 lần trọng lượng

của tháp Eiffel. Và “trong trường hợp thời tiết không tốt, chúng ta nên chuẩn bị tinh thần cho những tác động xấu của chúng tới môi trường”, Lu Fang nói.

Theo Cơ quan Năng lượng Quốc tế, Trung Quốc hiện sở hữu số đơn vị sản xuất năng lượng mặt trời lớn nhất thế giới, với tổng công suất đạt gần 80 GW vào năm ngoái. Lượng lắp đặt các tấm pin mặt trời ở nước này cũng nhiều gần gấp đôi so với Mỹ. Các chuyên gia của Bloomberg dự đoán những trang trại năng lượng mặt trời mới của Đại lục được hoàn thành trong năm nay sẽ vượt quá mức kỷ lục của năm 2016.

Năng lượng mặt trời được xem như một dạng năng lượng sạch, không gây hại cho môi trường như nhiều loại năng lượng khác. Tuy nhiên, theo giới phân tích, để làm ra một tấm pin, ngay từ đầu đã phải tiêu hao rất nhiều năng lượng. Cụ thể, theo bài viết đăng trên The Economic vào cuối năm ngoái, để làm tan chảy và tinh chế silicon (các tấm pin cần silicon để hấp thụ năng lượng từ ánh sáng mặt trời) phải cần nhiệt độ lên tới 1.414 độ C. Và vì thế, khi một tấm pin mới được sinh ra nó đã mang sẵn trong mình một “món nợ carbon”.

Một tấm pin sản xuất tại TQ và VN tạo ra lượng khí thải gần gấp đôi so với một tấm pin sản xuất tại châu Âu. Nguyên nhân vì doanh nghiệp TQ chủ yếu dựa vào nhiên liệu hóa thạch để tạo ra năng lượng cung ứng cho sản xuất. Bên cạnh việc tiêu thụ nguồn năng lượng đáng kể, các chuyên gia cho rằng quá trình sản xuất các tấm pin năng lượng mặt trời còn xuất ra lượng nước thải và các chất phụ gia vào khí quyển.

Một tấm pin năng lượng mặt trời thông thường chứa các kim loại như chì, đồng và có một khung nhôm. Các tế bào năng lượng mặt trời được tạo thành từ tinh thể silic tinh khiết kết tinh dưới một lớp màng nhựa dày có chức năng bảo vệ. Một số công ty ở châu Âu báo cáo rằng họ đã phát triển công nghệ tinh vi nhằm tiết giảm hơn 90% nguyên liệu sản xuất. Thế nhưng các tấm pin mặt trời từ Trung Quốc thì vẫn theo công nghệ cũ kỹ...

Tránh vô dũa, coi chừng vô dũa

Trung Quốc đã ngừng kế hoạch xây dựng hơn 100 nhà máy nhiệt điện chạy than mới trong năm nay. Tuy nhiên, theo một dữ liệu mới công bố, các công ty năng lượng của Trung Quốc sẽ chiếm gần một nửa sản lượng điện than sản xuất ra trong thập kỷ tới qua việc nhiệt điện than của Đại lục di cư ra nước ngoài.

Theo số liệu của Urgewald, một tổ

HẬU APEC

Tổng Thống Trump sắp 'rút thẻ đỏ' với Việt Nam

—Phạm Chí Dũng 19-11-2017—

chức môi trường có trụ sở ở Berlin, các tập đoàn Trung Quốc đang xây dựng, hoặc lên kế hoạch xây dựng hơn 700 nhà máy nhiệt điện chạy than mới tại nhiều nước trên thế giới. Số liệu của Urgewald cũng cho thấy, có tất cả 1.600 nhà máy nhiệt điện chạy than của Trung Quốc đang được lên kế hoạch, hoặc đang được xây dựng tại 62 quốc gia. Các nhà máy mới khi đi vào hoạt động sẽ tăng công suất nhà máy nhiệt điện chạy than trên thế giới lên 43%.

Đơn cử, Tổng công ty Kỹ thuật Năng lượng TQ không có kế hoạch phát triển điện than trong nước, nhưng đang xây dựng các nhà máy nhiệt điện chạy than có công suất lên tới 2.200 mw ở VN và Malawi.

Trong tỷ lệ vốn từ nước ngoài đầu tư vào nhiệt điện than tại Việt Nam có đến 50% đến từ Trung Quốc, tương đương 8 tỉ USD.

Việc TQ chuyển công nghệ điện than sang các nước khác, được giải thích là làm như vậy, họ vừa xuất khẩu được công nghệ lại vừa giải ngân được vốn; mặt khác đó lại là cách mở đường cho các dự án cơ sở hạ tầng đi kèm và nhập khẩu ngược các nguồn tài nguyên khác về nước.

Một điểm mấu chốt nữa là nâng cao sức mạnh kinh tế - chính trị trong khu vực và thế giới. Các doanh nghiệp Trung Quốc thường rất dễ thắng thầu vì họ được hưởng nhiều chính sách ưu đãi về thuế từ chính phủ, vốn vay lãi suất thấp. Khi Bộ Công thương Việt Nam hồ hởi phê duyệt những dự án nhiệt điện than do Trung Quốc đầu tư, đúng là trước mắt giúp Việt Nam sản xuất được nhiều điện hơn, nhưng đồng thời cũng phải đối mặt với những rủi ro về môi trường, sức khỏe người dân. Khi môi trường ô nhiễm, du lịch và nông nghiệp cũng bị tác động dẫn đến kinh tế cũng bị ảnh hưởng.

Nghiên cứu cập nhật về ảnh hưởng của khí thải từ nhà máy nhiệt điện than tới sức khỏe cộng đồng, được các nhà khoa học Đại học Harvard công bố tại một hội thảo khoa học đã cho thấy, số người chết yểu do nhiệt điện than ở Việt Nam trong những năm qua lên đến con số 4.300 người/năm.

Việc nhiều tỉnh miền Tây Nam bộ tỏ thái độ dứt khoát từ chối các dự án nhiệt điện than của Trung Quốc đang tạo hiệu ứng domino. Tuy nhiên cũng đang rất cần sự tỉnh táo trước việc các nhà đầu tư TQ tiếp tục ồ ạt sang miền Bắc VN để mở những nhà máy sản xuất pin mặt trời, với công nghệ lạc hậu giống như Formosa Hà Tĩnh.

Khó có thể xem APEC Đà Nẵng 2017 là “thành công tốt đẹp” như căn bệnh cường điệu mãn tính vô giới hạn của giới lãnh đạo Việt Nam. Thậm chí ngược lại, đó là một thất bại có thể dự đoán được.

TPP suýt “chết” rồi chẳng biết khi nào mới được ký chính thức, Hiệp định Thương mại song phương Việt-Mỹ vẫn bất tàm mà chẳng có một hứa hẹn gì, cũng hầu như vắng bóng các nguồn cung cấp tín dụng ưu đãi của quốc tế cho chính thể Việt Nam...

Trong khi đó, chuyến đi Đà Nẵng của Tổng Thống Trump về thực chất là 1 chuyến “siết nợ.”

“Chúng tôi sẽ không để cho Hoa Kỳ bị lợi dụng nữa”

Hoàn toàn có cơ sở cho câu chuyện nợ nần trên, nếu chúng kiến mạch văn cùng nhiều từ ngữ vừa trực diện vừa quyết liệt trong bài diễn văn của Trump đọc vào ngày 10 Tháng 11 (theo bản dịch tiếng Việt của đài BBC Việt ngữ, cung cấp bởi Tòa Bạch Ốc).

Dưới đây là một số đoạn trích trong bài diễn văn của Trump mà báo chí nhà nước Việt Nam dĩ nhiên không hề đăng tải:

“Điểm cốt lõi của mỗi hợp tác này, chúng ta muốn thúc đẩy mối quan hệ thương mại xây dựng trên nguyên tắc công bằng và cùng có lợi. Khi Hoa Kỳ tham gia vào mối quan hệ thương mại với các quốc gia khác hay những người khác, chúng tôi từ bây giờ, mong muốn các đối tác của chúng tôi sẽ tuân thủ các quy định giống như chúng tôi. Chúng ta mong muốn thị trường sẽ mở cửa trên mức độ bình đẳng cho cả đôi bên, và ngành nghề tư nhân, không phải những người hoạch định của chính phủ, sẽ đầu tư trực tiếp.

Điều không may là, trong thời gian rất dài và tại nhiều nơi, điều đối lập đã xảy ra. Trong nhiều năm, Hoa Kỳ đã mở cửa kinh tế có hệ thống với ít điều kiện. Chúng tôi giảm hay chấm dứt thuế quan, giảm rào cản thương mại, và cho phép

hàn hóa ngoại quốc tự do vào quốc gia của chúng tôi. Nhưng trong lúc chúng tôi giảm rào cản thị trường thì nhiều quốc gia khác lại không mở cửa thị trường với chúng tôi...

Chúng ta không dung thứ cho những hành động lạm dụng thương mại lâu dài này nữa, và chúng ta sẽ không dung thứ cho họ...

Mới đây tôi đã có chuyến đi rất thú vị đến Trung Quốc, nơi tôi đã nói chuyện cởi mở và trực tiếp với Chủ tịch Tập về trao đổi thương mại không công bằng của Trung Quốc và thâm hụt thương mại to lớn họ tạo ra với Hoa Kỳ. Tôi bày tỏ mong muốn được hợp tác với Trung Quốc để đạt được mối quan hệ thương mại dựa trên nền tảng thực sự công bằng và bình đẳng.

Thiếu cân bằng thương mại hiện nay là điều không thể chấp nhận được. Tôi không đổ lỗi cho Trung Quốc hay bất cứ quốc gia nào khác, trong số này có nhiều quốc gia lợi dụng Hoa Kỳ về thương mại. Nếu đại diện của họ có thể trốn tránh điều này thì họ chỉ đơn giản làm công việc của họ. Tôi mong chính quyền tiên nhiệm tại quốc gia của tôi nhìn thấy những gì đang xảy ra và làm điều gì đó về vấn nạn này. Họ đã không làm, nhưng tôi sẽ làm. Từ hôm nay trở đi, chúng tôi sẽ cạnh tranh trên nền tảng công bằng và bình đẳng. Chúng tôi sẽ không để cho Hoa Kỳ bị lợi dụng nữa...”

Âm \$30 tỷ!

Một trong những “đối tượng” mà Trump đã hăm he chế tài từ lúc chưa trở thành tổng thống là VN.

Không bao lâu sau khi nhậm chức, Trump đã yêu cầu các cơ quan của chính phủ phải rà soát lại toàn bộ tình hình nhập siêu của Mỹ để sau đó đã đưa ra một quyết định hiểm thấy: vào tháng 3-2017, Trump đã liệt Việt Nam vào danh sách 16 quốc gia vừa “gian lận thương mại” vừa “gây hại kinh tế” cho Mỹ và đe dọa sẽ có thể mạnh tay trong chế tài.

Đến tháng 5-2017, đã có kết quả

đầu tiên từ quan điểm “gây hại kinh tế” trên. Trong chuyến đi Washington của Thủ tướng VN Nguyễn Xuân Phúc, bất chấp món quà \$8 tỷ giá trị thương mại (nếu có thật) mà ông Phúc cho biết các doanh nghiệp Việt đã ký kết với giới doanh nghiệp Mỹ, phía VN chẳng những không nhận được tín hiệu nào về Hiệp định Thương mại song phương Việt-Mỹ, mà còn bị Trump hỏi xoáy vào vấn đề thâm hụt thương mại. Trong phần phát biểu ngắn gọn tại cuộc gặp song phương tại Nhà Trắng ngày 31-05-2017, Trump đã nhấn mạnh vấn đề giao thương và thâm hụt thương mại “lớn” với VN, mà ông hy vọng sẽ “sớm được cân bằng.” Ngay trước đó, bộ trưởng Thương mại Hoa Kỳ cũng không bỏ quên vấn đề này trong cuộc gặp với Thủ tướng Phúc.

Những năm trước, lượng xuất siêu của Việt Nam vào Mỹ vẫn thường đạt được từ \$20-\$30 tỷ/năm. Vào năm cao điểm 2016, xuất siêu của Việt Nam vào Mỹ lên đến hơn \$30 tỷ. Chỉ trong 9 tháng đầu năm 2017, Việt Nam tiếp tục xuất siêu đến \$24 tỷ vào Mỹ.

Hiển nhiên Việt Nam đang quá muốn có được đầu tư và buôn bán thương mại nhiều hơn với các nước phương Tây, đặc biệt là được xuất siêu càng nhiều càng tốt vào Mỹ và châu Âu hầu cân bằng với giá trị khổng lồ phải nhập siêu hàng năm từ Trung Quốc –hơn \$30 tỷ theo đường chính ngạch và \$20 tỷ theo đường tiểu ngạch.

Nhưng ba tuần trước khi Hội nghị APEC diễn ra tại Đà Nẵng, vào ngày 20-10-2017 đã có một cuộc gặp giữa Bộ trưởng Bộ Tài chính Đinh Tiến Dũng với Thứ trưởng Bộ Tài chính Hoa Kỳ David Malpass, trong khuôn khổ Hội nghị Bộ trưởng Tài chính APEC 2017 (FMM). Trong cuộc gặp này, ông David Malpass đã dứt khoát lặp lại yêu cầu của phía Mỹ về việc Việt Nam phải có biện pháp giải quyết tình trạng thâm hụt thương mại giữa hai nước ngày càng lớn.

Rõ là thời Trump khác hẳn với thời Obama. Tín hiệu an ủi đối với giới chóp bu Hà Nội là Trump ít quan tâm đến những vi phạm nhân

quyền trầm trọng ở Việt Nam. Nhưng trên phương diện kinh tế, đã có những biểu hiện rất quyết liệt cho thấy Trump đang rất chú ý đến tình trạng thâm hụt thương mại với Việt Nam và sẽ có hành động mạnh để xử lý câu chuyện này.

Trump có “rút thẻ đỏ”?

Hậu APEC 2017. Với khẩu khí trong bài diễn văn của Trump tại Đà Nẵng, rất có thể vị Tổng thống này sẽ yêu cầu các cơ quan tài chính “siết nơ” các nước, trong đó có Việt Nam, ngay sau APEC.

Một hệ quả rất không mong đợi đối với VN là nếu Mỹ “siết” các điều kiện thương mại như đánh thuế xuyên biên giới, dựng đứng hàng rào kiểm nghiệm chất lượng đối với hàng hóa VN mà trước đó cá basa, tôm, gạo đã trở thành “nạn nhân,” đồng thời ngưng trệ vô thời hạn HĐ Thương mại song phương Việt-Mỹ hoặc làm cho hiệp định này trở nên khó khăn hơn nhiều so với 15 năm trước đó, giá trị xuất siêu hàng năm của Việt Nam vào Hoa Kỳ sẽ tụt thê thảm, khiến chân đứng kinh tế của chế độ độc đảng càng thêm rệu rã.

Một trong những biện pháp chế tài mà Trump có thể làm đối với VN trong thời gian tới là “rút thẻ” đối với hàng hải sản VN xuất khẩu sang Mỹ –tương tự hành động Liên minh Châu Âu phát thông cáo báo chí về việc “rút thẻ vàng” đối với hàng xuất khẩu hải sản VN, 1 biện pháp chế tài kinh tế tháng 10-2017.

Theo thông cáo của EU, hình thức cảnh cáo “thẻ vàng” là một trong các bước quy định trong bộ quy tắc áp dụng cho quy trình giải quyết tình trạng đánh bắt hải sản lậu được EU thông qua năm 2010. “Thẻ vàng” không đi kèm các biện pháp trừng phạt, nhằm để cho quốc gia bị cảnh cáo có thời gian “khắc phục tình hình.” “Thẻ xanh” sẽ được ban hành nếu vấn đề được giải quyết. Ngược lại, “thẻ đỏ” sẽ được đưa ra kèm theo một loạt biện pháp trừng phạt, bao gồm lệnh cấm thương mại đối với các mặt hàng hải sản của quốc gia đó.

Sau “thẻ vàng,” nước bị cảnh cáo sẽ có thời gian 6 tháng để sửa chữa sai lầm và tìm ra giải pháp khắc phục. Việt Nam cũng có 6

tháng ấy. Tuy nhiên, với một cơ chế quản lý cùng hiệu lực quản lý lỏng lẻo ở Việt Nam như hiện nay, khó ai có thể tin rằng chính phủ nước này sẽ giám sát được toàn bộ ngư dân “đánh bắt xa bờ.” Tình trạng này càng được bồi đắp thêm bằng nạn ô nhiễm biển gần bờ ở Việt Nam, đặc biệt là khu vực biển miền Trung mà tội phạm chủ yếu là nhà máy Formosa, nhưng Formosa lại được chính phủ Việt Nam bao che tối đa.

Hiện thời, giá trị xuất khẩu hải sản của Việt Nam vào Mỹ khoảng \$1.4 tỷ/năm. Với cá tính mạnh mẽ và bất thường của Trump, không loại trừ khả năng vị Tổng thống này sẽ bỏ qua thao tác “thẻ vàng,” mà có thể rút thẳng “thẻ đỏ” đối với hàng hải sản Việt Nam – lặp lại việc thẳng tay ban lệnh cấm người nhập cư vào Mỹ.

APEC- TIN BÊN LỀ

Mấy ngày nay báo chí nói nhiều về diễn đàn kinh tế Thái bình Dương ở Đà Nẵng của Trump nhưng không nói rõ chi tiết phía trong ra sao ! Hôm nay rảnh tổng kết cho các bạn nghe chơi:

Vé vào cửa khoảng 3000 đồng một vé. Có thể doanh nghiệp APEC mới được mua vé. Hơn 2000 vé bán ra nhưng chỉ có 1200 chỗ ngồi. Trên 1000 doanh nghiệp Tàu mua vé nên xảy ra cảnh giành ghế, chen lấn, xếp hàng trong hội nghị. Những người không có ghế phải đứng ở hành lang.

Quà tặng khách gồm có 2 cái bút bi APEC, chai nước súc miệng và dầu gội đầu. nhưng hết sạch, có người không nhận được. Ngày khai mạc, mất 300 tai nghe phiên dịch, nên ngày hôm sau phải dùng dây để cột tai nghe vào ghế.. Tất cả tài liệu & quà tặng đặt trên ghế đại biểu đều bị đánh cắp.

Tổng thống Trump khi nói về ăn cắp, hàng nhái, hàng giả cũng bị la ó đến nỗi ông phải dừng lại và hỏi bạn ở đâu tới, chắc là ở các nước được hưởng lợi trong việc ăn cắp này ! Đại biểu Tàu chơi luôn áo thun, quần đùi vào dự hội nghị nhưng nhân viên an ninh Việt Nam không cần được ! 10/11

Bài phát biểu của Tập Cận Bình đồng loạt 2/3 khán trường đứng lên vỗ tay reo hò liên tục. Khi hết diễn văn của Tập cận Bình thì họ ra về. Hội nghị chỉ còn lại 1/3. Thủ tướng Nhật Shinzo Abe huỷ bài phát biểu và ko đến tham dự diễn đàn vào sáng ngày 10/11.

- Mỹ và Canada không tham dự TPP.
- Giữa cuộc tiệc chiêu đãi Trump bỏ tiệc ra về. 11/11

Kết quả theo báo chí Việt Nam là hội nghị thành công mỹ mãn !!!

FB Lê Hoàng 29-11-2017

NỢ ? KHÔNG LO ! ĐÃ CÓ DÂN TRẢ !

.....Trần Văn 20-11-2017.....

11 bộ (Kế hoạch–Đầu tư, Tài nguyên–Môi trường, Khoa học–Công nghệ, Giao thông–Vận tải, Nông nghiệp–Phát triển nông thôn, Thông tin–Truyền thông, Công thương, Tài chính, Quốc phòng, Công an, Xây dựng), chính quyền hai tỉnh Lâm Đồng, Đắk Nông và hai tập đoàn nhà nước là Than–Khoáng sản, Điện lực vẫn chưa khảo sát xong và chưa có báo cáo cuối cùng về dự án khai thác bauxite ở Tây Nguyên.

Theo chỉ đạo của Thủ tướng Việt Nam thì 11 bộ, chính quyền hai tỉnh Lâm Đồng, Đắk Nông và TVN, EVN sẽ phải khảo sát, báo cáo về năm khía cạnh có liên quan tới dự án này: Chủ trương, hiệu quả sử dụng vốn, công nghệ, thị trường, sản phẩm.

Bởi Thủ tướng Việt Nam không ấn định thời gian nên chưa rõ bao giờ sẽ có báo cáo chính thức (?), sau đó báo cáo có được công bố rộng rãi hay không (?) và quan trọng nhất là có thừa nhận sai lầm, đồng thời có truy cứu trách nhiệm những cá nhân chủ trương và thúc đẩy việc khai thác bauxite ở Tây Nguyên hay không?

Dựa trên kết quả khảo sát của giới địa chất Liên Xô –xác định trữ lượng bauxite ở khu vực Tây Nguyên khoảng tám tỉ tấn, năm 2001, Ban Chấp hành Trung ương (BCH TƯ) của đảng CSVN khóa 9, xác định phải khai thác bauxite ở Tây Nguyên và nhấn mạnh đó là “chủ trương lớn” của đảng này. Sau đó, Ban Chấp hành Trung ương đảng CSVN khóa 10 tái tuyên bố, khai thác bauxite ở Tây Nguyên là “chủ trương nhất quán” của giới lãnh đạo đảng CSVN.

Không chỉ các chuyên gia, trí thức, báo giới, một số tôn giáo, dân chúng mà nhiều cựu viên chức cao cấp của chính quyền CSVN đã cùng lên tiếng ngăn cản việc thực hiện kế hoạch khai thác bauxite ở Tây Nguyên. Đã có rất nhiều phân tích cặn kẽ cho thấy: nếu thực hiện dự án khai thác bauxite ở Tây Nguyên, Việt Nam sẽ chìm trong nợ, môi trường–hệ sinh thái ở khu vực Tây Nguyên sẽ bị hủy diệt, Tây Nguyên sẽ thiếu cả nước lẫn điện, hàng tỉ tấn bùn đỏ do khai thác bauxite thải ra sẽ là một quả bom bùn lơ lửng trên đầu miền Nam, chưa kể nó còn mở toang cửa cho công nhân Trung Quốc tràn vào, cư trú tại một trong những khu vực trọng yếu về an ninh, quốc phòng...

Bất chấp các khuyến cáo và phân tích thiệt hơn, cuối năm 2007, ông

Nguyễn Tấn Dũng, lúc đó là Thủ tướng VN, vẫn phê duyệt kế hoạch khai thác bauxite tại Tây Nguyên. Tổng vốn đầu tư trong hai năm từ 2007 đến 2029 là 3,1 tỉ Mỹ kim.

Sau khi ngốn hết 15.415 tỉ đồng, Nhà máy Alumin Tân Rai ở Lâm Đồng bắt đầu được vận hành vào tháng 3-2013 và chỉ tính đến tháng 9 năm ngoái, nhà máy này đã lỗ khoảng 3.700 tỉ đồng. Tương tự, sau khi ngốn hết 16.821 tỉ đồng, Nhà máy Alumin Nhân Cơ ở Đắk Nông bắt đầu vận hành vào tháng 11 năm ngoái. Đến tháng 8 vừa qua, chính quyền tỉnh Đắk Nông cho biết họ hết sức thất vọng khi năm nay, Nhà máy Alumin Nhân Cơ chỉ có thể đóng góp cho ngân sách của cả trung ương lẫn địa phương (thuế) chừng 150 tỉ đồng, bằng ¼ so với dự trù (437 tỉ đồng), thành ra chính quyền tỉnh Đắk Nông đề nghị chính phủ cho họ hưởng luôn khoản 78 tỉ đồng –tương đương 52%– mà lẽ ra phải chuyển cho ngân khố quốc gia.

Đến giờ đã có khá nhiều dấu hiệu cho thấy dự án khai thác bauxite ở Tây Nguyên trở thành “chủ trương lớn của Đảng CSVN”, gây ra đủ loại thiệt hại nghiêm trọng cho kinh tế – xã hội – môi trường, không đơn thuần là vì ngu dốt.

Tháng 3 năm nay, Thanh tra của Bộ Tài chính kết luận: Năm 2006, lúc vận động cho dự án khai thác bauxite ở Tây Nguyên, TKV chỉ có ý định đầu tư 7.787 tỉ đồng vào Nhà máy Alumin Tân Rai ở Lâm Đồng. Sau khi giới lãnh đạo đảng CSVN xác định, khai thác bauxite ở Tây Nguyên là “chủ trương lớn, nhất quán”, TKV đã nâng vốn đầu tư vào Nhà máy Alumin Tân Rai ở Lâm Đồng (15.500 tỉ đồng). Dù vốn đầu tư tăng gấp đôi nhưng công suất của Nhà máy Alumin Tân Rai chỉ tăng chưa tới 1/10.

Nhà máy Alumin Nhân Cơ cũng vậy. Lúc đầu, TKV chỉ có ý định đầu tư 3.285 tỉ đồng vào nhà máy này nhưng sau khi khai thác bauxite ở Tây Nguyên trở thành “chủ trương lớn, nhất quán”, TKV đã nâng vốn đầu tư vào Nhà máy Alumin Nhân Cơ lên năm lần (16.821 tỉ đồng). Dù vốn đầu tư tăng gấp năm lần, công suất của Nhà máy Alumin Nhân Cơ chỉ tăng hơn gấp đôi.

Dẫu Nhà máy Alumin Tân Rai ở Lâm Đồng thua lỗ trầm trọng vì giá quặng trên thị trường thế giới liên tục sụt giảm, mức tiêu hao năng lượng,

nguyên vật liệu, hóa chất và nước cao hơn mức trung bình của thế giới nên giá thành rất cao, không thể cạnh tranh. Đầu tháng 8 năm 2014, TKV công khai thú nhận: cả Nhà máy Alumin Tân Rai và trong tương lai, Nhà máy Alumin Nhân Cơ sẽ tiếp tục lỗ, ít nhất là hơn một thập niên nữa mới có thể thu hồi vốn. Nhưng tháng 3 năm 2016, dựa vào yếu tố khai thác bauxite ở Tây Nguyên là “chủ trương lớn, nhất quán” của đảng CSVN, Bộ Công thương Việt Nam đã đề nghị và chính phủ Việt Nam đã chuẩn y, “hỗ trợ” thêm cho kế hoạch khai thác bauxite tại Tây Nguyên khoảng 5.000 tỉ trong 10 năm từ 2016 đến 2025. Theo một số chuyên gia, nếu tính cả hỗ trợ về giá điện thì khoản “hỗ trợ” phải tới 1,2 tỉ Mỹ kim!

Bởi thiếu thông tin nên người ta không biết các khoản “hỗ trợ” có bao gồm chi phí khắc phục hậu quả những vụ bùn đỏ tràn ra bên ngoài khuôn viên các nhà máy alumin Tân Rai và Nhân Cơ hay chưa? Từ tháng 10-2014 đến nay, thỉnh thoảng bùn đỏ từ hai nhà máy alumin tại Tân Rai và Nhân Cơ lại tràn ra ngoài. Ông Nguyễn Văn Ban, cựu Trưởng ban Nhôm–Titan của TKV, từng nhận định đó là hệ quả tất nhiên của... “công nghệ Trung Quốc”.

Khoan kể tới 32.000 tỉ đồng đã đầu tư cho kế hoạch khai thác bauxite ở Tây Nguyên chẳng những không hề sinh lợi mà còn tạo thêm nợ nần do phải trả lãi và bù đắp các khoản thua lỗ, chủ trương khai thác bauxite ở Tây Nguyên đã hủy diệt tương lai của nhiều cá nhân, gia đình. Chẳng hạn trường hợp ông Đinh Đăng Định.

Ông Định, 51 tuổi, từng là một sĩ quan của quân đội CSVN. Sau khi giải ngũ, làm việc cho nhiều công ty khác nhau, ông trở thành giáo viên dạy hóa của trường trung học Lê Quý Đôn ở huyện Tuy Đức, tỉnh Đắk Nông. Ông Định là một trong những người tích cực vận động dân chúng Đắk Nông ký tên vào kiến nghị yêu cầu không khai thác bauxite tại Tây Nguyên, vừa để bảo vệ môi trường của Tây Nguyên và vùng Đông Nam bộ, vừa nhằm ngăn chặn Trung Quốc đặt chân vào khu vực này.

Ông Định bị bắt năm 2011. Năm 2012 bị hệ thống tư pháp Việt Nam kết án 6 năm tù vì “tuyên truyền chống nhà nước”. Nhiều lần ông Định được khuyến dụ nhận tội để hưởng “chính sách khoan hồng, nhân đạo của Đảng và nhà nước” song ông cương quyết từ chối. Trong tù, sức khỏe của ông suy kiệt trầm trọng và giờ chót mới được thăm khám, kết

luận là ung thư bao tử.

Đại diện nhiều chính phủ, nhiều tổ chức quốc tế đã liên tục kêu gọi chính quyền Việt Nam phóng thích ông Đinh để ông nhắm mắt bên cạnh những người thân. Tháng 2-2014, chính quyền Việt Nam loan báo đã cho ông Đinh tạm hoãn thi hành án trong 12 tháng. Tháng 3-2014, tòa án tỉnh Đắk Nông đến tư gia trao cho ông “Quyết định đặc xá”. Đầu tháng 4-2014, ông Đinh qua đời để lại ba đứa con dại...

Chủ trương khai thác bauxite ở Tây Nguyên cũng là nguyên nhân hủy diệt nhiều khu vực, nhiều doanh nghiệp.

Song song với kế hoạch khai thác bauxite ở Tây Nguyên, TKV đề nghị xây dựng một hải cảng tại khu vực Kê Gà thuộc xã Tân Thành, huyện Hàm Thuận Nam, tỉnh Bình Thuận để tiếp nhận–xuất cảng quặng khai thác từ Tây Nguyên. Theo dự trù, cảng Kê Gà chiếm 2,3 cây số bờ biển, diện tích 366 héc-ta, chi phí đầu tư lên tới một tỉ Mỹ kim. Đề nghị của TKV khiến tất cả các dự án xây dựng resort đã được cấp giấy phép đầu tư và đang triển khai ở Kê Gà bị đình chỉ để thu hồi đất, giao cho TKV.

Năm 2009, TKV tổ chức lễ khởi công xây dựng cảng Kê Gà nhưng sau đó, 366 héc-ta ở Kê Gà bị bỏ hoang vì rõ ràng bauxite tưởng vậy mà không phải vậy. Thế nhưng mãi đến năm 2013, ông Nguyễn Tấn Dũng, lúc đó là Thủ tướng Việt Nam, mới chính thức tuyên bố hủy bỏ kế hoạch xây dựng cảng Kê Gà và yêu cầu các bộ hữu trách trong chính phủ Việt Nam phối hợp với chính quyền tỉnh Bình Thuận giải quyết thiệt hại cho các doanh nghiệp du lịch từng đầu tư vào khu vực Kê Gà! Nhiều doanh nghiệp trong số này đã mất mé bờ vực phá sản.

Bộ Công thương đã từng tổ chức giám định thiệt hại nhưng những doanh nghiệp phải gánh chịu hậu quả của dự án cảng Kê Gà không đồng ý vì hai lý do: (1) Mức độ thiệt hại được bên gây thiệt hại (TKV) thừa nhận thấp hơn nhiều so với thiệt hại thực tế. Chính quyền tỉnh Bình Thuận, trung gian giữa hai bên (gây thiệt hại và bị thiệt hại) ước tính thiệt hại là 85,7 tỉ đồng nhưng TKV chỉ đồng ý bồi thường 37,4 tỉ đồng. (2) Dù tổng số thiệt hại thấp hơn nhiều so với thiệt hại thực tế nhưng những doanh nghiệp bị thiệt hại vẫn chưa nhận được đồng nào.

Cho dù khoản bồi thường là 85,7 tỉ đồng hay 37,4 tỉ đồng thì chắc chắn tiền bồi thường cũng sẽ được lấy từ ngân sách. Ở VN, nợ nần là thứ mà chính phủ không hề lo. ■■■■■■■■

ỦY BAN SÔNG MEKONG có cần tồn tại nữa hay không ?*Kính Hòa RFA 29-11-2017*.....

Thất bại

Ủy ban Sông Mekong được thành lập từ năm 1995, nhưng những nguyên tắc hợp tác để cùng nhau khai thác con sông Mekong đã hình thành từ năm 1957, khi bốn nước là Việt Nam (lúc đó là Việt Nam Cộng hòa, miền Nam Việt Nam) cùng ba Vương quốc láng giềng là Thái Lan, Lào và Cam Pu Chia, dưới sự bảo trợ của Liên Hiệp Quốc đã cùng nhau thỏa thuận là sẽ hợp tác để khai thác chung con sông này.

Trên trang web hiện nay của Ủy ban Sông Mekong, có ghi rằng sứ mạng của Ủy ban sông Mekong là thúc đẩy và hợp tác nhằm phát triển bền vững nguồn nước và những nguồn lợi liên quan tới nước, cho lợi ích chung của các quốc gia thành viên. Cũng trên trang web này ghi rằng bốn phận của Ủy ban Sông Mekong là một tổ chức liên chính phủ đóng vai trò trong việc giải quyết những tác động môi trường xuyên biên giới.

Tuy nhiên theo Liên minh cứu Sông Mekong, một tổ chức phi chính phủ đấu tranh chống việc xây đập thủy điện trên dòng Mekong, Ủy ban Sông Mekong đã thất bại trong những nhiệm vụ do chính họ đề ra.

Nói về nhận định của Liên minh cứu Sông Mekong rằng Ủy ban Sông Mekong đã thất bại trong việc phát triển bền vững con sông này, Tiến sĩ Dương Văn Ni, một chuyên gia về sông Mekong, từ Cần Thơ cho chúng tôi biết:

“Bắt đầu khoảng một thập niên trở lại đây, khi các quốc gia này phát triển với một cường độ rất nhanh, Ủy ban này bộc lộ điểm yếu, ít nhất là nó không giúp cho các chính phủ của những quốc gia (thành viên) ở hạ nguồn đồng thuận ở những điểm căn bản mà đã được đưa ra trước khi thành lập Ủy ban sông Mekong này.”

Ông dẫn chứng ví dụ về đập nước Xayaburi mà nước Lào bắt đầu xây vào năm 2012, khi đó Thủ tướng Việt Nam là ông Nguyễn Tấn Dũng đã đề nghị Vientiane dời thời gian xây dựng để nghiên cứu thêm tác động của nó nhưng không thành công, và Ủy ban Sông Mekong đã không giúp gì được trong việc điều hòa lợi ích giữa Lào và hai nước ở hạ du là Cam Pu Chia và Việt Nam, nơi hứng chịu nhiều tác động xấu của con đập này.

Một chuyên gia khác về sông Mekong là Tiến sĩ Lê Anh Tuấn, Phó Giám đốc Viện nghiên cứu biến đổi khí hậu tại Đại học Cần Thơ bình luận về cách lắng nghe ý kiến các nhà khoa học và cộng đồng dân cư của Ủy ban Sông Mekong:

“Thực ra Ủy ban sông Mekong cũng có tổ chức những hội thảo để nghe những ý kiến khác nhau. Nhưng mà sau khi nghe những ý kiến đó họ không có những sự phản hồi cho rằng những ý kiến đó là thế nào. Việc này làm cho các tổ chức xã hội quan ngại.”

Vai trò của Trung Quốc, sự tồn tại của Ủy ban Sông Mekong

Trên lãnh thổ của nước Lào hiện nay có ba đập nước khổng lồ đã và đang được xây dựng trên dòng chính của sông Mekong. Nhưng phía xa hơn về phía thượng nguồn, trên lãnh thổ Trung Quốc, lại có nhiều con đập khổng lồ khác đã hoàn tất, gây nhiều tác động môi trường đến các quốc gia hạ lưu. Tuy nhiên Trung Quốc lại không phải là thành viên của Ủy ban Sông Mekong.

Giáo sư Nguyễn Ngọc Trân, từng là đại biểu Quốc hội Việt Nam cho biết qua một email:

“Sự bất lực của Ủy hội quốc tế sông Mekong (MRC) càng cho thấy sự bức thiết trước tiên phải có một hiệp định mới thay thế văn bản 1995 về MRC mang tính ràng buộc hơn; thứ hai MRC phải bao gồm tất cả các nước trong lưu vực. Có nghĩa là Trung Quốc và Myanmar phải tham gia như là thành viên. Cần tiến tới một Công ước về sông Mekong, như kiểu Công ước về sông Rhin (Rhine). Dự luận quốc tế cần góp tiếng nói ủng hộ sự ra đời của công ước này, vì nguồn nước sông Mekong là tài sản của nhân loại, chứ không chỉ riêng của 6 nước trong lưu vực, càng không phải của riêng Trung Quốc.”

Tuy nhiên việc tiến tới thành lập một tổ chức về Sông Mekong, bao gồm tất cả sáu nước thành viên trong lưu vực của nó không phải là dễ dàng. Trung Quốc cũng đã đưa ra sáng kiến của họ về việc thành lập một tổ chức lấy tên là Lan Thương Mekong, với Lan Thương là tên gọi của đoạn sông Mekong chảy qua lãnh thổ Trung Quốc.

Giáo sư Nguyễn Ngọc Trân viết tiếp: *“Tổ chức Hợp tác Lancang-Mekong (Lancang-Mekong Cooperati-*

on) hoạt động phải trên cơ sở xác định sông Lancang-Mekong là một, nguồn nước sông Mekong là tài sản chung của các quốc gia trong lưu vực. Xác định này về phía Trung Quốc sẽ là minh chứng không thể thiếu cho thiện chí của quốc gia này. Việc khai thác nguồn nước sông Lancang-Mekong phải được quy định bằng một điều ước quốc tế, mà Công ước Liên hiệp quốc về dòng chảy các sông năm 1997 là một cơ sở tốt để tham khảo. Hiệp định MRC 1995 cũng là một cơ sở khác để tham khảo và rút kinh nghiệm nhằm đi đến những quy định mang tính ràng buộc hơn."

Theo Giáo sư Nguyễn Ngọc Trân, muốn cho tổ chức Lan Thương Mekong thành công thì phải nhận thức rằng đây là duy nhất một con sông, chứ không phải Lan Thương là con sông chỉ của riêng Trung Quốc.

Tiến sĩ Dương Văn Ni cho biết là người Trung Quốc cũng cảm thấy sự bất bình ngày càng tăng của các quốc gia hạ lưu nên cũng có những cố gắng để xoa dịu: "Họ cố gắng đi theo con đường ngoại giao, họ cố gắng tài trợ những dự án, họ bắt đầu tài trợ những hội thảo khoa học, họ bắt đầu đóng vai trò,... Nếu những chuyện này họ làm mà không có những đập thủy điện mà họ đã xây rồi, thì tôi cho rằng sẽ nâng vị thế của họ, và nhận thức của các cộng đồng ở dưới hạ nguồn này đối với Trung Quốc tốt hơn nhiều lần. Nhưng rất tiếc những đập này đã xây rồi, đã có những tác động rồi, dấu có những hành động giúp đỡ đó bây giờ cũng là trễ rồi."

Bình luận về ý kiến thành lập tổ chức Lan Thương Mekong của người Trung Quốc, Tiến sĩ Lê Anh Tuấn cho rằng những quốc gia hạ lưu rất lo ngại rằng Trung Quốc sẽ dùng tổ chức này để kiểm soát hoàn toàn sông Mekong một cách độc đoán, ông cũng rất nghi ngờ về thiện chí giúp đỡ của Trung Quốc cho những quốc gia khác.

Ông nói tiếp về vai trò của Ủy ban Sông Mekong hiện nay: "Tôi nghĩ rằng nếu những cái đập ở Trung Quốc, Lào, Cam Pu Chia hình thành trong tương lai, thì tôi không biết là Ủy ban sông Mekong sẽ làm cái gì trong này. Ngay cả những số liệu mà Ủy ban sông Mekong dày công thu thập từ trước đến nay trở nên vô nghĩa, vì dòng sông nó không chảy theo qui luật mà mình theo dõi hàng chục năm nay."

Chúng tôi cũng đã gửi email đến bộ phận báo chí của Ủy ban Sông Mekong để hỏi về lá thư của Liên

minh cứu Sông Mekong và đề nghị bình luận, nhưng không có hồi âm.

Chúng tôi xin đính kèm theo đây toàn bộ nội dung trả lời của Giáo sư Nguyễn Ngọc Trân liên quan đến vấn đề này.

Hỏi: Ông bình luận thế nào về nhận định của Liên minh cứu sông Mekong?

Đáp: (1) Vấn đề cốt lõi cần nói rõ là sông Mekong bắt đầu từ đâu? Từ cao nguyên Tây Tạng hay từ ranh giới của hạ lưu vực? Ai cũng biết lưu vực sông Mekong có Thượng lưu vực (Upper Mekong Basin) trên lãnh thổ Trung Quốc, và Hạ lưu vực (Lower Mekong Basin). Thế nhưng Trung Quốc thì xem sông Mekong bắt nguồn từ ranh giới Trung Quốc-Myanmar-Lào. Phía trên họ xem đó là sông Lancang (Lan Thương) của riêng Trung Quốc. Nếu muốn cứu sông Mekong thì phải nhận thức rõ về nơi nó phát sinh ra.

(2) Liên minh cứu sông Mekong (SMC) đặt nặng vấn đề thủy sản, nhưng chính các đập thủy điện từ thượng nguồn Trung Quốc đã và đang giết sông Mekong vì làm thay đổi hẳn chế độ thủy văn sinh thái và giữ lại trầm tích trong các đập thủy điện, gây thâm hụt trong cân cân trầm tích với hậu quả xói lở ở hạ lưu, và gây khó khăn cho sinh kế, cho cuộc sống nói chung của người dân ở hạ lưu vực.

(3) Từ lâu tôi đã nhấn mạnh các đập thủy điện trên dòng chính sông Mekong không mang lại lợi ích cho người dân và cũng không phải cho Nhà nước Lào và Campuchia, mà chính là cho các nhà đầu tư tư nhân. Không thể chấp nhận sự thao túng dòng nước sông Mekong như vậy được! (4) Sự bất lực của Ủy hội Quốc tế sông Mekong (MRC) càng cho thấy sự bức thiết trước tiên phải có một hiệp định mới thay thế văn bản 1995 về MRC mang tính ràng buộc hơn; thứ hai MRC phải bao gồm tất cả các nước trong lưu vực. Có nghĩa là Trung Quốc và Myanmar phải tham gia như là thành viên. Cần tiến tới một Công ước về sông Mekong, như kiểu Công ước về sông Rhin (Rhine). Dự luận quốc tế cần góp tiếng nói ủng hộ sự ra đời của công ước này, vì nguồn nước sông Mekong là tài sản của nhân loại, chứ không chỉ riêng của 6 nước trong lưu vực, càng không phải của riêng Trung Quốc.

Hỏi: Vai trò của Trung Quốc ngày càng lớn trên lưu vực Mekong, và họ đã đề nghị thành lập tổ chức Lan Thương Mekong. Ông có hy vọng rằng Trung Quốc sẽ có thiện chí hơn

trong việc hợp tác với các nước hạ nguồn không?

Đáp: Tổ chức Hợp tác Lancang-Mekong (Lancang-Mekong Cooperation) hoạt động phải trên cơ sở xác định sông Lancang-Mekong là một, nguồn nước sông Mekong là tài sản chung của các quốc gia trong lưu vực. Xác định này về phía Trung Quốc sẽ là minh chứng không thể thiếu cho thiện chí của quốc gia này. Việc khai thác nguồn nước sông Lancang-Mekong phải được quy định bằng một điều ước quốc tế, mà Công ước Liên hiệp quốc về dòng chảy các sông năm 1997 là một cơ sở tốt để tham khảo. Hiệp định MRC 1995 cũng là một cơ sở khác để tham khảo và rút kinh nghiệm nhằm đi đến những quy định mang tính ràng buộc hơn.

ỦY BAN SÔNG MEKONG ĐÃ THẤT BẠI

RFA, 2017-11-28

Ủy ban sông Mekong đã thất bại trong việc thực thi sứ mạng của mình để bảo đảm sự phát triển của dòng sông này.

Đó là tuyên bố của Liên minh cứu sông Mekong trong bức thư gửi Ủy ban sông Mekong vào ngày 27 tháng 11, năm 2017, ngay trước kỳ họp lần thứ 24 của Ủy ban này từ hôm nay 28 đến ngày 30 tháng 11, năm 2017.

Bức thư này được gửi đến các vị Bộ trưởng Môi trường hoặc Bộ trưởng những lĩnh vực liên quan đến môi trường của các quốc gia thành viên Ủy ban sông Mekong là Việt Nam, Campuchia, Lào, và Thái Lan, và đồng kính gửi ông Phạm Tuấn Phan, Trưởng Ban thư ký Ủy ban sông Mekong.

Liên minh cứu sông Mekong cho rằng ý kiến của các nhà khoa học về sông Mekong đã không được coi trọng, cũng như ý kiến của các cộng đồng cư dân đã không được lắng nghe khi thực hiện các dự án trên sông Mekong.

Bức thư đề nghị Ủy ban sông Mekong cải cách các thủ tục và qui trình để tạo điều kiện cho sự tham gia của cư dân sống ven bờ sông Mekong có hiệu quả.

Liên minh cứu sông Mekong kêu

gọi dừng ngay việc xây dựng các đập thủy điện trên sông Mekong vì những đập này sẽ làm ảnh hưởng đến lượng cá trên sông, là nguồn thực phẩm của hàng triệu người sống dọc sông này.

Theo ước tính của Liên minh cứu sông Mekong, nếu các dự án đập thủy điện được thực hiện sắp tới đây, tổng lượng cá đánh bắt được sẽ giảm từ 26 đến 42%.

Các đập thủy điện này cũng sẽ ảnh hưởng nặng nề đến khu vực Đồng bằng sông Cửu Long của Việt Nam, nơi sản xuất hơn phân nửa lượng gạo của cả nước và nuôi sống 145 triệu người châu Á.

Liên minh cứu sông Mekong đưa ra những biện pháp có thể thay thế cho các đập thủy điện đó là năng lượng gió và mặt trời. Liên minh nhấn mạnh là việc thay thế này ngày càng dễ thực hiện vì kỹ thuật cũng như các thiết bị để sản xuất điện từ gió và mặt trời ngày càng rẻ.

Sông Mekong dài hơn 4000 cây số, là một trong những con sông quan trọng của châu Á và thế giới. Sông này chảy qua sáu quốc gia là Trung Quốc, Miến Điện, Lào, Thái Lan, Campuchia và Việt Nam.

Ủy ban sông Mekong được thành lập vào năm 1957, do các nước vùng hạ du là Thái Lan, Lào, Campuchia và Việt Nam, nhằm hợp tác phát triển giữa các quốc gia này trong việc chia sẻ nguồn nước, thực hiện các dự án chung nhằm tránh những xung đột về quyền lợi với nhau.

Trong vài năm gần đây người ta cho rằng Ủy ban sông Mekong đã bất lực trong việc phát triển con sông một cách bền vững, Ủy ban đã không thể làm gì được khi Trung Quốc, một quốc gia không phải là thành viên, xây dựng hàng chục con đập lớn trên thượng nguồn, cũng như cũng không làm gì được khi nước Lào, một quốc gia thành viên của Ủy ban sông Mekong xây dựng những con đập khổng lồ trên con sông này.

Từ chuyện dâm ô và chiếc thẻ đảng

.....JB Nguyễn Hữu Vinh 18-11-2017.....

Phiên tòa xét xử Nguyễn Khắc Thủy, 77 tuổi nguyên Giám đốc chi nhánh Ngân hàng Nhà nước chi nhánh Bà Rịa-Vũng Tàu phạm tội dâm ô với nhiều em bé gái cuối cùng cũng được thực hiện. Điều này đáp ứng một phần bức xúc của dư luận bấy lâu nay về việc đã không được đưa ra xét xử nghiêm túc và khắt khe nhằm làm gương cho những con người mà thú tính đã chiếm trọn tâm hồn họ.

Một cuộc điều tra kiểu... ngâm tôm

Đã từ rất lâu, mẹ một trong những nạn nhân đã kêu cứu khắp nơi cho con gái bé bỏng của mình, dư luận xã hội lên án nặng nề và những lời trách cứ, đòi hỏi công lý đã làm nóng mẹt xã hội. Thế nhưng, cơ quan CSĐT chậm rãi làm việc và sau gần 3 năm, vụ án mới được đưa ra xét xử.

Việc điều tra khó khăn lắm chăng? Có lẽ là không phải thế.

Người ta có quyền đặt câu hỏi về sự chậm trễ của cơ quan luật pháp. Bởi cái việc ấu dâm thì có hành động rõ ràng, có nhân chứng, vật chứng và nhiều điều có thể bắt tận tay, day tận trán, nhìn tận mắt. Nó không khó khăn như những vụ án mà hành vi phạm tội chỉ là "âm mưu". Bởi âm mưu thì chỉ có trong đầu, trong ý nghĩ của con người.

Nếu như người ta cho rằng đây là vụ án "âm mưu lật đổ chính quyền", thì chỉ cần "âm mưu" thôi, đảng và nhà nước đã huy động hàng đàn, hàng lũ công an bắt như bắt giặc, đưa ra "công khai xử kín" trong một thời gian rất ngắn. Thậm chí ở các phiên tòa đó, việc tranh tụng, chứng cứ... chỉ là một trò hề không hơn không kém và kết tội thật nặng.

Điều gì đã làm cho vụ án chậm trễ đến vậy? Hẳn rằng có nguyên nhân.

Thẻ đảng: Kim bài miễn tội?

Sẽ không có gì phải thắc mắc nhiều nếu như sau khi tòa tuyên án, Ng. Khắc Thủy đã không làm một việc mà qua đó, người ta giải thích được câu hỏi: Vì sao Thủy không sợ và bất chấp luật pháp, đạo đức để vẫn tiếp tục phạm tội dâm ô với nhiều bé gái khác nhau trong một thời gian dài.

Nguyễn Khắc Thủy tuyên bố tự thiêu nếu tòa tuyên án, điều này làm nhiều người ngạc nhiên và... thích thú. Thậm chí cộng đồng mạng đang hò nhau đóng góp xăng và lửa gửi đến cho Nguyễn Khắc Thủy hết sức rầm rộ.

Thế nhưng chừng như chưa đủ,

tại sân tòa, lão ta còn châm lửa đốt thẻ đảng. Bởi vì lão có đến 51 năm tuổi đảng mà vẫn kết tội lão là... không chấp nhận được.

Điều này để lại cho người dân nhiều suy nghĩ.

Hẳn là người dân sẽ không nghi ngờ rằng vụ án sẽ được điều tra nhanh hơn, tội ác sẽ được xét xử sớm hơn, minh bạch rõ ràng và thích đáng hơn cho tội phạm này nếu (vẫn là chữ nếu) Nguyễn Khắc Thủy không phải là đảng viên, nguyên Giám đốc Ngân hàng nhà nước chi nhánh BR-VT.

Nếu Ng. K. Thủy không mang theo chữ "nguyên" mà là đảng viên đương chức, hẳn lão sẽ không phải hầu tòa hôm nay. Bởi tiền và quyền sẽ cứu lão khỏi cái án này. Hoặc cũng có thể nếu không có chữ "nguyên" thì chắc lão có đầy các nhân viên chân dài, đầy các cháu măng tơ để lão giải sầu mà không cần phải có hành động dâm ô với trẻ nhỏ.

Nhưng, cho đến khi mang chữ "nguyên" khó chịu kia, lão vẫn không sợ luật pháp, có lẽ cái thẻ đảng với 51 tuổi đảng kia đã làm lão quá tự tin?

Những vụ việc xâm hại các bé gái, tội ấu dâm, hiếp dâm... trong xã hội Việt Nam không phải là hiện tượng hiếm. Sở dĩ nó tồn tại và ngày càng phát triển chỉ vì luật pháp đã không nghiêm trong một hệ thống chính trị mục rã, đạo đức xã hội suy đồi. Và qua đó như sự dung túng cho việc xâm hại ngày càng rộng rãi mà không bị trừng trị.

Chỉ qua việc diễn viên Minh Béo bị bắt vì tội ấu dâm tại Mỹ vừa qua, đủ cho thấy một điều: Khi luật pháp nghiêm minh, tội ác nhất định bị trừng trị, thì động cơ, cơ hội và mức độ liều lĩnh sẽ giảm đi rất nhiều, đồng thời người dân được bảo vệ an toàn bởi luật pháp, tạo niềm tin vào công lý, qua đó, xã hội bình an và phát triển.

Điều người ta thấy lạ là hầu như những vụ án này đều không được chú ý của các cơ quan luật pháp. Vụ án Nguyễn Khắc Thủy phải chờ đến khi Chủ tịch nước có ý kiến, thì thủ phạm mới phải ra tòa và chịu án.

Cũng mới đây, lại cũng một cán bộ ngân hàng ở Hoàng Mai phải ra tòa vì tội xâm hại tình dục cháu bé 8 tuổi. Cao Mạnh Hùng, kẻ gây tội ác này đã phải ra tòa chịu cái án 2 năm. Điều đáng nói là dù mẹ cháu bé đã làm đơn đến cơ quan Công an Hoàng Mai, Cao Mạnh Hùng đã bị bắt,

nhưng sau đó lại được thả ra nhờ như thách thức dư luận. Điều này đã làm nóng mạng xã hội, bởi có thông tin rằng Cao Mạnh Hùng là cháu của Chủ tịch UBND tỉnh Thái Bình.

Dư luận không thể không đặt nghi ngờ ở trường hợp này, bởi lẽ chính công an Quận Hoàng Mai đã lần khần bao nhiêu thời gian gây những nghi ngờ lớn trên mạng xã hội.

Chỉ cho đến khi có Phó thủ tướng chỉ đạo thì công an Hà Nội mới vào cuộc và khởi tố vụ án Cao Mạnh Hùng và đưa ra xét xử trước tòa án, tuyên phạt 2 năm tù.

Vậy những vụ án mà không có Chủ tịch nước hoặc Phó thủ tướng chính phủ ý kiến, thúc giục thì sao? Hẳn nhiên là chìm xuống, là lấp liếm, là bỏ qua hoặc bao che?

Chuyện cũ kể lại

Vào một ngày cuối tháng 3-2000 (hình như đó là ngày 28-3-2000 nếu tôi nhớ không nhầm) nhà tôi chợt bị gõ cửa lúc gần sáng. Xuống mở cửa, một người quen trong làng dẫn theo vợ là Nguyễn Thị H. cùng với anh trai đến nhà. Họ cho biết là đi ra Hà Nội để chữa bệnh mỗ sỏi thận. Tôi mở cửa mời họ vào nhà, soạn chỗ ngủ xong, tôi đi ngủ. Sáng dậy, tôi liên hệ với một người bạn ở bệnh viện nhờ giúp đỡ cho họ việc mỗ được thuận lợi. Xong tôi đến cơ quan.

Anh em, vợ chồng họ được hướng dẫn đến Bệnh viện Giao thông Vận tải để làm thủ tục mỗ sỏi thận.

Chiều hôm đó, sau khi tôi đi làm về, ông chồng đưa cho tôi một tờ giấy viết bằng nét chữ của một nông dân, lời lẽ đặc sệt địa phương ngữ, nội dung tố cáo chuyện động trời: Bác sĩ Dương Quang Phúc, trưởng khoa Ngoại, bệnh viện Đa khoa Hà Tĩnh đã cưỡng hiếp chị ấy vào trưa hôm trước.

Bàng hoàng, thấy sự việc nghiêm trọng, tôi bảo chị ta cùng với ông anh trai lên phòng riêng để hỏi sự việc. Chị trình bày lại rõ ràng:

Chị vào bệnh viện Đa khoa Hà Tĩnh để mỗ sỏi thận. Lịch mỗ của chị đã được lên vào sáng thứ 2. Trưa hôm đó, chị đang lo lắng đứng trước hành lang bệnh viện, thì bác sĩ Dương Quang Phúc đi qua và bảo chị vào phòng làm việc để nói chuyện. Nghĩ rằng bác sĩ trao đổi về việc mỗ xẻ, chị đi theo vào phòng.

Vào đến cửa phòng, bác sĩ Phúc đã chốt cửa và cưỡng hiếp chị mặc dù chị van xin bằng mọi cách. Nhưng sức khỏe một bệnh nhân không thể thắng được cơn tà dâm của vị bác sĩ trưởng khoa ngoại này.

Ra khỏi phòng chị hoảng loạn và ôm quần áo chạy thẳng một mạch về

nhà. Về đến nhà, chị nói với chồng, anh trai... và hôm sau hai vợ chồng đến gặp Bác sĩ Nhiêm, giám đốc bệnh viện làm đơn tố cáo gửi Giám đốc, Công an... Rồi cả nhà quyết định đưa chị ra Hà Nội để mỗ.

Lá đơn của chị chẳng mấy chốc được phát tán ra khắp thị xã, cả thị xã Hà Tĩnh xôn xao bàn tán.

Tôi bản thân cả người, chỉ biết rằng qua lời kể của chị, một nông dân buồn bán cá ở chợ thị xã thì tôi đọc thấy sự thành thật.

Nhưng, cho đến ông anh trai chị ta hỏi:

- Sự việc đã thế, sao mà không im đi lại nói ra để xấu hổ và tiếng tăm cả xóm làng.

Chị khóc và nói:

- Im làm sao được, cả đời tôi theo đạo mà không nói ra chuyện này, nghĩa là tôi đồng lõa. Ngày mai tôi lên bàn mỗ, dưới con dao của thằng bác sĩ Phúc. Nếu tôi có mệnh hệ nào thì ai chịu tội này cho tôi.

Thì ra, lương tâm của một người Công giáo đã buộc chị phải nói lên sự thật đau đớn đó, dù phải chấp nhận nhiều hậu quả. Đến lúc đó thì tôi tin chị đã nói thật.

Ngày tối hôm đó, tôi gọi điện cho hai nhà báo Lao Động, hai phóng viên được cử đến là Phạm Hiếu và Phạm Văn Hiệu, họ ghi âm, điều tra cụ thể và sau đó bài viết được đăng trên tờ Lao Động đã nói lên vụ việc với những nghi vấn, hỏi đó chưa có báo điện tử hay mạng xã hội như ngày nay. Nhiều báo chí khác như Đại Đoàn Kết cũng vào cuộc điều tra.

Dư luận cả nước xôn xao, Bộ trưởng Bộ Y tế triệu tập bác sĩ Giám đốc Bệnh viện ra Hà Nội để báo cáo sự việc. Công an được đưa vào điều tra.

Bác sĩ Dương Quang Phúc tìm mọi cách chạy chọt, thậm chí còn đến cả giáo xứ Văn Hạnh nhờ cán bộ và cha xứ để xoa dịu gia đình. Qua một số trung gian thông tin lại, con số 50 triệu đồng được đưa ra xin đền bù nhưng gia đình không thèm chuyện tiền bạc.

Cha xứ Đạu Đình Triều đã thẳng thắn bảo rằng: Vụ việc phải được điều tra cụ thể, đây là tội ác.

Ngay cả điện thoại nhà tôi cũng được bác sĩ Phúc gọi đến vài lần và xin được gặp gia đình để thương lượng. (Cho đến nay, tôi vẫn còn giữ những băng ghi âm đó) hoặc nhờ cán bộ trong xóm nhắn qua gia đình tôi xin được yên chuyện.

Không chỉ có thế, báo chí được huy động vào cuộc viết bài để tố ngược nạn nhân, có hai tờ là Tiền Phong, Sức khỏe và Đời sống.

Ngay từ khi bài báo trên Tiền Phong đăng bài, tôi đã đến trực tiếp tòa soạn, khiếu nại về những điều bịa đặt trong đó, thậm chí tôi đã cùng người bạn đến tận nhà Dương Xuân Nam là TBT tờ báo để khiếu nại. Nhưng, tờ báo lúc đó do Lương Ngọc Bộ phó TBT làm là chính, còn Dương Xuân Nam chỉ lo chuyện gái gú, người đẹp và chân dài.

Tờ Tiền Phong đã dai dẳng cử một cộng tác viên là Nguyễn Đình Hòe (bút danh Lỗ Đạt, làm ở Công ty phát hành sách Nghệ An) vào tận Hà Tĩnh, theo đuổi sự việc bào chữa cho anh ta, còn ở Hà Nội có Quốc Dũng.

Dư luận bất ngờ và lời đồn thổi ở Hà Tĩnh rằng giá của mỗi bài báo là số tiền 20 triệu. Hèn chi tờ báo này hăng máu đến thế nhằm bao che tội ác.

Khi đó, tôi hết sức ngạc nhiên về thái độ báo chí đổi trắng thay đen và thắc mắc về lương tâm của họ. Tôi còn nhớ rõ một phóng viên bảo tôi rằng: "Anh nên nhớ, báo chí nhà nước là diễn đàn của một số người chứ không phải là của mọi người. Do vậy anh không nên ngạc nhiên với tờ Tiền Phong".

Kể từ đó, tôi bắt đầu chú ý đến phương diện báo chí và truyền thông.

Tiếp câu chuyện chị H.

Sau khi mỗ xong, chị về quê tiếp tục tố cáo, công an thị xã Hà Tĩnh vào cuộc. Việc điều tra đó không hề khó khăn. Nhưng thời gian cứ kéo dài hết tháng này đến ngày khác... và dư luận đồn thổi là cái nhà Bs Phúc cũng cứ vậy mà đi dần từng tầng một.

Cho đến khi có văn bản kết luận điều tra: Chưa đủ cơ sở kết luận Bs Phúc đã cưỡng hiếp chị H. thì người dân chỉ có mỗi phản ứng là chửi tục.

Sau này, nghe một người nói lại thì trong cuộc họp báo cáo sự việc này Công an nói rằng: Sự việc là có thật, nhưng nếu kết luận đúng, sẽ ảnh hưởng vì một đảng viên lại đi cưỡng hiếp giáo dân, sẽ bất lợi cho uy tín của đảng.

Và Bs Phúc thoát nạn vụ án này nhờ là đảng viên và nạn nhân là giáo dân.

Tuy nhiên, tội ác có bị che đậy thì kẻ gây tội ác cũng chẳng sung sướng gì. Khi tôi về Hà Tĩnh, một người dân cho biết: Ông ta đưa cộng tác viên về nhà giao luôn cho cả xe máy đi viết bài, còn ông ta lo đi kiếm tiền để chi cho việc chạy chọt. Ở nhà, tay phóng viên kia học theo thói của bạn, đã xơi luôn cô vợ, kết quả là cô vợ đã buộc phải chia tay.

Sau đó, một thời gian bác sĩ này lại gây một vụ động trời là bắt một thương binh quỳ lạy xin ở lại điều trị

có quyền được đào tạo về mặt học thuật và chuyên môn theo các tiêu chuẩn cao nhất có thể, bao gồm cả những yêu cầu về giáo dục để có thể theo học ở bậc đại học.

Hoàn cảnh xã hội và tài chính không được trở thành một rào cản để ngăn cản một sinh viên theo học để trở thành nhà giáo.

Điều 7. Nhà giáo cần được tạo cơ hội để tiếp tục học nâng cao trình độ chuyên môn. Họ có quyền tham gia các khóa học bổ trợ với sự hỗ trợ tài chính ở mức cần thiết, kể cả việc tạo điều kiện đặc biệt để họ có thể tham quan, trao đổi ở nước ngoài, nhằm giúp họ có kiến thức thực tế về cuộc sống của chính họ ở trong nước cũng như ở nước ngoài.

Điều 8. Nhà giáo được hưởng tiền lương phù hợp với tầm quan trọng của chức năng xã hội và giáo dục mà họ đảm nhận, để có thể cống hiến hoàn toàn cho nghề nghiệp mà không phải lo lắng về tài chính.

Đối với những nhà giáo có trình độ và thâm niên công tác ngang nhau, cần áp dụng nguyên tắc trả lương công bằng, công việc như nhau thì lương cũng như nhau, không phân biệt.

Điều 9. Nhà giáo được nghỉ có lương trong toàn bộ thời gian nghỉ của trường học, được nghỉ ốm có lương và hưởng chế độ trợ cấp đầy đủ, kể cả trợ cấp cho góa phụ, trẻ em và người phụ thuộc.

Điều 10. Nhà giáo có quyền được làm việc trong điều kiện thích hợp, với các trang thiết bị cần thiết và quy mô các lớp học đủ nhỏ để giảng dạy hiệu quả.

Điều 11. Trang thiết bị trường học không nên phụ thuộc vào địa vị xã hội của học sinh cũng như thể loại trường mà chỉ phụ thuộc vào mục đích hay nhu cầu giáo dục. Các trường cần được cung cấp nơi ăn ở phù hợp để tạo điều kiện cho đội ngũ nhân viên đủ trình độ, có thể đảm đương các dịch vụ chuyên biệt được giao như chăm sóc y tế và nha khoa, cung cấp bữa ăn tại trường và giáo dục thể chất.

Trường học cũng cần có các phòng thí nghiệm, phòng hội thảo và thư viện.

Điều 12. Nhà trường cần đóng góp vào sự phát triển nhân cách. Một nguyên tắc nhân đạo, phù hợp với lòng tự trọng của cả học sinh và nhà giáo, là phải loại trừ áp bức và bạo lực.

Điều 13. Trẻ em lệch lạc về hành vi cần được giảng dạy trong các lớp học đặc biệt nhằm điều chỉnh càng sớm càng tốt để các em có thể vào lớp học bình thường và có cuộc sống bình thường.

Trẻ khuyết tật về thể chất không thể tham gia vào hoạt động học đường bình thường cần được giáo dục trong các trường đặc biệt, bằng các phương pháp phù hợp với đặc điểm và tình trạng khuyết tật của các em.

Điều 14. Cần hỗ trợ các nghiên cứu giáo dục tại các cơ sở giáo dục, nơi mà các thực nghiệm về phương pháp có thể được tiến hành trong điều kiện thích hợp, nhằm có thể đẩy mạnh tiến bộ của lý thuyết và thực hành về giáo dục. Cần có dịch vụ thông tin để công bố các kết quả nghiên cứu.

Điều 15. Thông qua đại diện do mình bầu, nhà giáo cần có cơ hội để xây dựng các chính sách nhằm cải thiện hoạt động quản lý các trường học và thực thi nghề nghiệp của mình.

Ký nhưng sổ toẹt không làm

Công đoàn Giáo dục của miền Bắc xã hội chủ nghĩa, là thành viên của FISE từ năm 1953 (hội nghị có 57 nước tham dự), đã quyết định trong cuộc họp của FISE từ 26 đến 30-8-1957 tại Warszawa, lấy ngày 20-11-1958 là ngày “Quốc tế hiến chương các nhà giáo”. Ngày này lần đầu tiên được tổ chức trên toàn miền Bắc Việt Nam. Những năm sau đó, ngày lễ này còn được tổ chức tại nhiều “vùng giải phóng ở miền Nam Việt Nam”.

Vào ngày 28-9-1982, Hội đồng Bộ trưởng (nay là Chính phủ) đã ban hành quyết định số 167-HĐBT thiết lập ngày 20 tháng 11 hằng năm là ngày lễ mang tên “Ngày nhà giáo Việt Nam”.

Trong suốt 35 năm qua, định hướng tuyên truyền mà báo chí Việt Nam phải đăng tải vào dịp 20-11, xoay quanh nội dung: “Ngày 20-11

ở nước ta trước tiên là ngày giáo viên, cán bộ ngành giáo dục biểu thị sự nhất trí hoàn toàn với đường lối cách mạng cách mạng của Đảng, với các chủ trương lớn của Nhà nước. Đó cũng là ngày động viên cổ vũ các thầy cô giáo thực hiện tốt đường lối và chủ trương giáo dục của Đảng và Nhà nước, là ngày biểu dương khen thưởng thành tích của các thầy giáo, cô giáo...”.

Và với thực tế như vậy, nếu đối chiếu 15 chương của bản Hiến chương các Nhà giáo mà chính quyền miền Bắc Việt Nam đã ký kết tại thủ đô của Liên Xô vào năm 1954, coi như những người Cộng sản Việt Nam đã sổ toẹt các cam kết này.

Cứ theo Hiến chương này thì Việt Nam đang sai be bét từ đầu tới cuối, từ trường chuyên lớp chọn, đến sách giáo khoa, từ kỷ cương học đường đến lương bổng. Có những điều chắc phải đợi 100 năm nữa sau khi có chủ nghĩa xã hội phát triển (như ngài tổng bí thư hy vọng) may ra mới làm được, ví dụ như giáo viên được đãi ngộ thỏa đáng để không bao giờ phải lo về cơm áo gạo tiền.

Ngay cả “quyền tự do tư tưởng của các nhà giáo” mà Hiến chương đặt ra và được Hà Nội gật đầu ký, nay càng thêm mĩa mai khi một lần nữa ông bộ trưởng Phùng Xuân Nhạ kiên quyết rằng “tuyệt đối không dạy những nội dung ngoài sách giáo khoa” [Công văn 4612/BGDDT-GDTrH ngày 3-10-2017], cấm giáo viên dạy ngoài sách giáo khoa, và giáo viên cũng không được quyền tự do mở lớp phụ đạo cho học trò [Thông tư 17/2012/TT-BGDDT].

HỘI NGHỊ CÁC TỔ CHỨC xã hội dân sự các quốc gia Đông Nam Á năm 2017

— Quang Nguyên 12-11-2017 —

Hội nghị các tổ chức xã hội dân sự các quốc gia vùng Đông Nam Á năm 2017 diễn ra tại trường đại học Diliman, thành phố Quezon, Philippin từ ngày 10-14/11.

Hội nghị là diễn đàn để tất cả các tổ chức xã hội dân sự trong, ngoài nước nêu lên các vấn đề họ quan tâm và đang đấu tranh để đạt được.

Sáng ngày 11-11 diễn đàn chung của nhiều dân biểu quốc hội các nước ASEAN đã có buổi chia sẻ, thảo luận về các quyền con người. Không có vị dân biểu nào của quốc hội VN tham dự. Cất tiếng nói chung họ kêu gọi: Các chính quyền và mọi tổ chức, mọi người phải tôn trọng đến từng chi tiết các tiêu chuẩn căn bản đã nêu lên trong Bản Tuyên ngôn Quốc tế Nhân quyền và các luật quốc tế về nhân quyền. Các tiến trình dân chủ. Chính quyền phải thực sự cộng tác, và thật tâm đối thoại với người dân. Luật pháp phải được tôn trọng. Bất phân biệt đối xử, phải tôn trọng sự khác biệt về chủng tộc, tôn giáo, quan điểm chính trị, xã hội và các vấn đề khác,

Buổi chiều 11-11 các nhóm đại biểu đã nêu lên 3 chủ đề mà họ quan tâm nhất để trình bày trước đại biểu các quốc gia khác. Đoàn đại biểu Việt Nam gồm một số tổ chức dân sự từ VN và hải ngoại, Khối Nhân sinh Cao Đài, Hội Nhân quyền (bệnh vực cho Nguyễn Bắc Truyền), Hội thánh Liên hữu Tin lành, Hội Dân Oan đã đồng ý đưa ra 3 vấn nạn của Việt Nam:

1. Vấn đề tự do tôn giáo tại VN.
2. Quyền tự do báo chí.
3. Quyền lập hội và biểu tình

Các vấn nạn đặt ra với chính phủ VN đã được trình bày trước hội nghị. Một vài "tổ chức dân sự" được nhà nước VN đạo diễn đã hiện diện rất mờ nhạt tại hội nghị này.

Hội nghị là một diễn đàn chung các tiếng nói của đại biểu người dân trong mỗi quốc gia qua các tổ chức xã hội dân sự. Tuy nhiên bản tóm tắt các ý kiến của các đại biểu các

quốc gia, và các đề nghị sửa đổi các tình trạng tồi tệ của họ sẽ được đúc kết, gửi các quốc gia liên quan, các tổ chức nhân quyền trên thế giới.

Một trong các quan chức giấu tên, lãnh đạo nhóm người thuộc vài tổ chức dân sự núp bóng chính quyền VN, từ chối không nhận lời phỏng vấn của phóng viên Việt Nam Thời Báo. Ông ta nói, "chẳng lạ gì các loại hội nghị này."

Đoàn các tổ chức xã hội dân sự độc lập VN nêu đề nghị hội nghị trước mắt yêu cầu chính quyền VN không gây khó dễ, bắt bớ những đại biểu đã phải trốn đi từ trong nước, gồm những người thuộc Giáo hội Phật giáo VNTN, Khối Nhơn sanh Cao đài, Hội thánh Tin lành Liên hữu H'mong, Hội Dân oan.

Đại diện Hội Nhà Báo VN được mời tham dự hội nghị này đã nêu vấn đề tự do báo chí tại Việt Nam.

HỘI NGHỊ CÁC TỔ CHỨC XHDS ASEAN 2017: THẤT BẠI NẶNG NỀ CHO ĐOÀN GONGO VIỆT NAM

Quang Nguyên (VNTB)
17.11.17

Hội nghị các Tổ chức Xã hội Dân sự /Diễn đàn Người dân ASEAN năm 2017 (ASEAN Civil Society Conference/ASEAN Peoples' Forum) diễn ra tại trường đại học Dilima, thành phố Quezon, Philippin từ 10 tháng 11.

Người đại diện của đoàn Việt Nam từ trong nước, ông Phan Anh Sơn, là một thành viên trong ban tổ chức hội nghị.

Hội nghị bế mạc ngày 14-11 với khoảng 1000 đại biểu các tổ chức dân sự 11 nước thuộc vùng Đông Nam Á. Trong suốt 4 ngày, các tổ chức xã hội dân sự đã ráo riết thảo luận về những vấn đề xã hội quan tâm, từ môi trường đến người lao động, người nông dân... và quyền con người.

Những tổ chức dân sự của người VN, trong nước và hải ngoại, do sự sắp xếp của ban tổ chức, đã làm

việc chung với nhau một số buổi. Buổi đầu tiên làm việc chung, đoàn VN, dù có một vài người thuộc đoàn trong nước phản đối, đã đồng ý đưa vào bản thảo tuyên bố của hội nghị 3 điểm lên án chính quyền VN:

- Giới hạn quyền tự do lập hội và tụ tập ôn hòa.
- Giới hạn quyền tự do tôn giáo.
- Giới hạn quyền tự do đi lại.

Sau đó đại biểu VNNH đã đưa 3 điều trên vào dự thảo đúc kết của hội nghị trước sự có mặt của đoàn VN trong nước gồm các ông Bùi Bá Bình, nhà sư Thích Phước Diên... mà không ai phản đối.

<https://www.youtube.com/watch?v=syGEHmENgtY&feature=youtu.be>

Dù được người điều phối chương trình các nhóm xã hội tranh đấu cho nhân quyền chấp nhận, nhưng cả 3 điều trên, không hiểu lý do gì, đã không được đưa vào bản dự thảo.

Trong phiên họp ngày cuối cùng của hội nghị bàn về Tiến trình đến công lý và quyền con người, Access to Justice & Human Rights, diễn ra ngày hôm sau, tại nơi tập trung các tổ chức tranh đấu cho nhân quyền ASEAN, gồm cả hai đoàn Việt Nam trong nước và hải ngoại, một cuộc tranh cãi không đồng sức đã diễn ra giữa một bên là đoàn đại biểu Việt Nam trong nước đối đầu với toàn thể đại biểu các tổ chức dân sự tranh đấu cho quyền con người thuộc 10 nước còn lại vùng Đông Nam Á. Dưới sự ủng hộ quyết liệt của các đại biểu 10 nước ngoại trừ đoàn Việt Nam trong nước, người điều phối chương trình phải hứa đưa các tu chính của đoàn đại biểu Việt Nam Hải ngoại vào bản dự thảo.

<https://www.youtube.com/watch?v=oPPD30hyQng&feature=youtu.be>

Buổi chiều, bản dự thảo của hội nghị về phần Nhân quyền được ghi rõ trên màn ảnh rộng. Hàng ngàn đại biểu ghi nhận:

- Trong nước Việt Nam, các quyền căn bản của con người gồm quyền tự do tôn giáo, quyền biểu đạt nguyện vọng, hội họp hòa bình, quyền lập hội đã bị cấm đoán một cách nghiêm trọng. Người bảo vệ nhân quyền thường xuyên bị bắt giam với tội danh tuyên truyền

chống phá nhà nước và xâm hại sự đoàn kết tôn giáo.

Lập tức điều tu chính này làm dậy sóng hội trường.

Đoàn Việt Nam Hải ngoại và các đoàn các nước khác vỗ tay hoan nghênh, trái ngược với sự khó chịu, tức giận của những người lãnh đạo đoàn Việt Nam trong nước.

Ông Phan Anh Sơn, lãnh đạo phái đoàn VN trong nước, người trong ban tổ chức hội nghị, cũng là người chủ trì cuộc họp lúc này, không giữ thái độ trung lập, đã lên tiếng bác bỏ điều tu chính mới được ghi trong bản dự thảo. Ông nói đại ý sự vi phạm các quyền trong tu chính kẻ trên chỗ nào trên thế giới cũng có, không cần phải ghi rõ hai chữ Việt Nam, và rằng đoàn của ông hay gặp chống đối của phái đoàn các quốc gia khác vì là nước ông có chế độ cai trị khác với các nước còn lại trong khu vực.

Phát biểu của ông Sơn như ngọn lửa châm vào thùng thuốc súng, lập tức hàng chục đại biểu của mọi quốc gia đã lên tiếng phản đối. Họ đồng loạt yên cầu phải chỉ đích danh Việt Nam đã vi phạm trầm trọng các điều trên.

Đến đây bất ngờ xuất hiện một thanh niên, sau này biết tên là Trung Nghĩa. Anh dù không được ban tổ chức đồng ý, không cho dùng micro, đã lên trước diễn đàn, lớn tiếng tố cáo nhà nước VN đánh đập cầm tù cha của anh là Mục sư Nguyễn Trung Tôn. Sự tố cáo trần trụi, phần uất và đầy nước mắt của anh làm cả hội trường xúc động. Cả ngàn đại biểu đã đồng tình với phía VN Hải ngoại lại càng tỏ ra bất mãn với đoàn đại biểu VN trong nước, nhiều người lớn tiếng mạt sát các đại biểu đoàn Việt Nam trong nước là những GONGO, government-organized non-governmental organization, những người giả danh xã hội dân sự, nhưng ăn lương, làm việc dưới sự chỉ đạo của nhà nước.

Sự ồn ào náo nhiệt yên cầu giữ hai chữ VN trong tu chính và phản ứng của phái đoàn VN trong nước có chân trong ban tổ chức, khiến ban tổ chức phải làm dịu hội trường bằng lời hứa sẽ họp lại và gửi ra bản dự thảo chậm nhất vào ngày 18-11.

Ngay khi hội nghị bế mạc, trưởng phái đoàn Việt Nam trong nước đã có cuộc họp với các thành viên khác trong ban tổ chức, xin lấy ra khỏi bản dự thảo tu chính của đoàn Việt Nam Hải ngoại. Ông có vẻ rất thất vọng.

Nhiều thành viên trong hội nghị nói: Dù đoàn VN trong nước dùng cách nào có thể bỏ được hai chữ In VN, hay thậm chí cả phần tu chính của đoàn VN Hải ngoại, thì điều đó càng làm lộ thêm ý muốn che giấu sự thật về tình trạng tồi tệ về nhân quyền của VN mà nhân dân toàn vùng Đông Nam Á đều đã rõ.

Bản tu chính của đoàn VNHN yêu cầu ghi vào dự thảo tuyên bố cuối cùng của hội nghị.

Đại biểu các tổ chức xã hội dân sự tranh đấu cho dân chủ vây quanh phản đối đoàn đại biểu Việt Nam trong nước và yêu cầu ban tổ chức phải chấp nhận bản tu chính của đoàn Việt Nam Hải Ngoại.

Ngay sau đại hội, trưởng phái đoàn VN trong nước, Phan Anh Sơn, xin gặp các thành viên trong ban tổ chức yêu cầu bỏ tu chính của đoàn VNHN, hay ít nhất là bỏ hai chữ In Vietnam. Một trong các thành viên trong ban tổ chức đưa tay ngăn cản yêu cầu của ông Sơn. Và khi phóng viên Việt Nam Thời Báo chụp tấm hình này, ông Sơn đã nổi nóng rượt đánh phóng viên ngay trong hội trường. ■■■■■■■■■■

Điều thú vị nhất ở Hội nghị XHDS ASEAN 2017: Đoàn XHDS thật khổng lồ chế sên cỏ. Kết quả: 2-0

—TS Nguyễn Đình Thắng 19-11-2017—

Năm nay, BPSOS lần nữa phối hợp đoàn xã hội dân sự Việt Nam tham gia Hội nghị Xã hội Dân sự ASEAN / Diễn đàn Người dân ASEAN lần thứ 12, tổ chức ở Manila, Philippin. Điều mà tôi lấy làm thú vị nhất lần này là được thủ vai khán giả trong ngày chót, là ngày độ sức gay cấn nhất với đoàn XHDS quốc doanh do nhà nước Việt Nam gửi sang.

Thật và giả

Hội nghị Xã hội Dân sự ASEAN / Diễn đàn Người dân ASEAN, viết tắt là ACSC/APF (ASEAN Civil

Society Conference / ASEAN People's Forum), được tổ chức hàng năm bởi cộng đồng các tổ chức XHDS Đông Nam Á. Năm nay là năm thứ 12.

Từ 2008, nhà nước Việt Nam năm nào cũng gửi đoàn tham gia ACSC/APF để vừa đánh bóng chế độ vừa tìm các cấp khoản của quốc tế. Đoàn này gồm nhiều tổ chức trực thuộc đảng và nhà nước kiểm soát nhưng mạo nhận là xã hội dân sự. Chúng tôi gọi các tổ chức của nhà nước trá hình làm tổ chức xã hội dân sự như vậy là GONGO, viết tắt của chữ government-organized NGO, dịch nghĩa đen là tổ chức phi chính phủ do chính phủ tổ chức.

Đoàn XHDS quốc doanh của Việt Nam luôn có 5, 6 tay an ninh và đảng viên gộc điều động và kiểm soát. Nhận diện họ rất dễ vì ngay những người cùng đoàn có vẻ cũng tránh giao tiếp với họ.

Để “lật tẩy” sự mạo nhận này, năm 2009 BPSOS bắt đầu tham gia ACSC/APF. Mục tiêu của chúng tôi là đưa tiếng nói của XHDS thật ở Việt Nam vào diễn đàn này để rồi chính họ cho quốc tế hiểu rõ hơn về thực trạng vi phạm nhân quyền ở Việt Nam.

Những năm đầu đoàn của chúng tôi chỉ có 2, 3 người và tăng dần lên đến 15 người vào năm 2015. Qua năm sau, tại Đông Timor số người tham gia tăng vọt lên 42, gồm 1/3 là đến từ Việt Nam. Đó là lần đầu tiên

đoàn XHDS thật đông hơn đoàn quốc doanh gồm khoảng 25 người. Năm nay ở Philippin, đoàn XHDS thật có 45 người, với 16 người đến từ Việt Nam, so với đoàn quốc doanh khoảng trên 20 người.

Sự tăng vọt số người tham gia là kết quả trực tiếp của chương trình “kết nghĩa” trong-ngoài. Chúng tôi mời các cộng đồng và tổ chức XHDS ở trong nước đã tham gia chương trình kết nghĩa đề cử người tham dự, và “nhóm kết nghĩa” ở ngoài nước với cộng đồng hay tổ chức ấy chịu trách nhiệm tài trợ và

cử người đi kèm để thông dịch và hướng dẫn.

Hội nghị năm 2017

Chúng tôi đã chuẩn bị kỹ lưỡng nhiều sinh hoạt để giới thiệu xã hội dân sự thật và tình trạng vi phạm nhân quyền đang diễn ra ở Việt Nam với bạn bè trong khu vực và quốc tế.

Ngay ngày đầu, chúng tôi công bố danh sách 165 tù nhân lương tâm và phát động chiến dịch NOW! để đòi tự do cho họ. Quầy thông tin của BPSOS đặt ngay tại lối ra vào của hội nghị với một pa-nô rất lớn về tên và hình của các tù nhân lương tâm. Nhiều bạn bè ngoại quốc ghé ngang để chụp hình lưu niệm. Tại đây, chúng tôi phân phối nhãn dán màu vàng với dòng chữ “NOTAGONGO”, nghĩa là “Không Là Tổ Chức XHDS Quốc Doanh”.

Đặc biệt, chúng tôi chủ trương tràn ngập hội nghị với hình ảnh và biểu hiệu của đoàn XHDS thật. Chúng tôi phân phối gần 150 T-shirt với nhiều chủ đề nhân quyền. Ngoài ra, các tình nguyện viên của BPSOS mặc T-shirt và đeo túi xách màu xanh biển với nhãn BPSOS. Nhiều bạn bè ngoại quốc cũng mặc áo T-shirt và đeo túi xách của chúng tôi. Kết quả là chỗ nào cũng thấy người và thông điệp của đoàn XHDS thật. Tương phản, đoàn XHDS giả do nhà nước Việt Nam cử đi thường co cụm lại với nhau ở những góc khuất.

Chúng tôi đã có những màn trình diễn văn nghệ đã chiến tạo nên không khí sôi động trong mấy ngày hội nghị với những bài ca đấu tranh như “Dậy mà đi”, “Tiếng nói dân oan”, “Việt Nam quê hương ngao nghể” và những bài tình tự quê hương như “Việt Nam Việt Nam”, “Một mẹ trăm con”. Nhiều tham dự viên bu đến quay phim, chụp hình. Đây là cơ hội để chúng tôi căng biểu ngữ đòi tự do cho tù nhân lương tâm.

Một số buổi họp trong hội nghị được phân theo quốc gia. Trong buổi họp về nhân quyền và tiếp cận công lý, đoàn XHDS thật có đến 35 người tham gia trong khi phía quốc doanh có 5 người. Tôi thấy họ chạy đi huy động thêm người vào họp

nhưng cũng chỉ thêm được dăm khuôn mặt. Trong phần thảo luận, các tham dự viên của đoàn XHDS thật đến từ Việt Nam thay nhau nêu lên tình trạng vi phạm nhân quyền mà chính họ là nạn nhân. Đoàn XHDS quốc doanh cố tình phát biểu linh tinh cho hết giờ, và bị phản đối mạnh mẽ. Khi bỏ phiếu để chọn ra các vấn đề vi phạm nhân quyền, thì đoàn XHDS thật thắng thế do có số đông áp đảo. Đòi lần đoàn quốc doanh dùng tiêu xảo để gỡ gạc nhưng đều thất bại.

Con của tù nhân lương tâm

Sự tham gia của Nguyễn Trọng Trung Nghĩa, con trai của Mục sư Nguyễn Trung Tôn, làm tăng ảnh hưởng cho chiến dịch NOW! nhằm đòi tự do cho các tù nhân lương tâm Việt Nam. Tôi giới thiệu Nghĩa với các tổ chức nhân quyền có mặt. Họ ân cần hỏi han vì biết là Mục sư Tôn đã từng là tù nhân lương tâm và nay lại bị tạm giam. Có tổ chức đã phỏng vấn Nghĩa nhiều giờ đồng hồ để lấy thông tin về Mục sư Tôn.

Tôi tặng Nghĩa chiếc T-shirt có tên và hình của các tù nhân lương tâm, trong đó có MS Tôn, ở sau lưng. Nghĩa mặc áo này và gặp ai cũng với tay ra sau lưng để chỉ vào tên và hình của cha. Tôi vừa thấy tức cười vừa mang cảm giác ngậm ngùi.

Nghĩa tình nguyện đứng ở quầy thông tin và thỉnh thoảng dự các buổi họp của hội nghị, nhưng không bao giờ phát biểu. Lần duy nhất anh chàng không âm thầm là khi múa tung lá cờ ngũ sắc trong màn biểu diễn “Một mẹ trăm con” của đoàn XHDS thật vào tối Chủ nhật ngày 12 tháng 11.

Trận chung kết

Ngày cuối của hội nghị là phần tổng hợp các ý kiến cho bản tuyên bố chung. Lẽ ra việc này rất đơn giản vì chỉ cần dựa vào những gì đã được biểu quyết các ngày trước. Tuy nhiên, tối hôm trước có người trong ban tổ chức gửi cho tôi bản nháp của tuyên bố chung – tất cả các điểm nói về vi phạm nhân quyền ở Việt Nam đã biết đầu mắt. Tôi hiểu ngay rằng đoàn XHDS giả đã lợi dụng thế “chân trong” để vận động ngầm với ban tổ chức. Từ năm

2008, lúc nào đoàn quốc doanh cũng mạo nhận là tiếng nói chính thức của xã hội dân sự Việt Nam nên được mời vào Ban Điều hợp của ACSC/ACF. Tình trạng này kéo dài cho đến nay.

Tôi gửi email báo động ngay cho mọi người trong đoàn XHDS thật, dặn mọi người phải tập trung đầy đủ và chuẩn bị cho cuộc chạm trán sẽ gay cấn ngày hôm sau, là ngày cuối của hội nghị ACSC/APF. Tôi cũng báo cho họ biết là 3 người kỳ cựu trong sinh hoạt ACSC/APF, trong đó có tôi, sẽ chỉ có mặt phần đầu, sau đó phải ra phi trường để đi Bangkok.

Phần chung cuộc hoàn toàn ỷ thác cho những người ở lại. Trong số đó có 3 người từng tham dự hội nghị ACSC/APF năm 2016 ở Đông Timor. Còn tất cả đều là những cầu thủ chưa hề ra sân cỏ. Trong khi đó, đoàn XHDS giả thì có những tay đầu lĩnh hết sức sừng sỏ, trải qua nhiều hội nghị và được đào tạo kỹ lưỡng. Có người trong đoàn XHDS thật tỏ vẻ lo lắng; tôi trấn an: “Đừng lo. Mọi người sẽ biết phải làm gì.”

Trận chung kết giữa 2 đoàn thật và giả cù cưa hơn 1 tiếng đồng hồ. Đoàn thật yêu cầu giữ đúng nội dung đã được biểu quyết từ trước trong khi đoàn giả khư khư đòi rút ra. Trên đường đến Bangkok, tôi theo dõi cuộc giằng co này qua chương trình live stream của cô Mã Tiểu Linh, có mặt tại hội nghị năm nay.

Đoàn XHDS thật, gồm trên 40 con người phần lớn lần đầu gặp nhau tại hội nghị, đã liên tục đẩy lui các thủ thuật của đoàn XHDS giả. Tôi thấy phe ta lập nhóm tham mưu đã chiến; họ họp bàn ráo riết về kế phản công. Trên khuôn mặt mỗi người đều có nét căng thẳng nhưng đầy quyết tâm.

Như một cú sốc cho đoàn XHDS giả, Nghĩa, con của Mục sư Tôn, bất ngờ chụp micro để trình bày hoàn cảnh tù đầy của cha và sự đàn áp đang đè nặng lên gia đình mình ở Việt Nam. Nghĩa kết luận: “Nếu quý vị thực sự ủng hộ nhân quyền, ủng hộ cha tôi và các bạn tù nhân lương tâm của ông, hãy giữ nguyên đoạn văn về vi phạm nhân quyền ở

VN trong bản tuyên bố chung.”

Cả hội trường vỗ tay rầm rầm.

Trước tình thế khó xử, ban tổ chức xin thêm vài ngày để hoàn tất bản tuyên bố chung. Đến nay vẫn chưa thấy họ công bố. Chắc đang bị nhử đầu với sự kỳ kèo của đoàn XHDS giả.

Đạt mục tiêu

Dù vẫn bản tuyên bố chung có ra sao, chúng tôi cũng đã đạt mục tiêu: giúp mọi người phân định XHDS thật và giả, và tạo chú ý về tình trạng vi phạm nhân quyền ở Việt Nam. Và chính đoàn XHDS giả đã góp phần không nhỏ.

Khi nằng nặc bảo vệ cho chế độ, họ đã lộ nguyên hình là quốc doanh. Không chạy vào đâu được. Nếu là xã hội dân sự thật thì họ đã dồn nhiệt tâm để bảo vệ nạn nhân và lên án thủ phạm. Đằng này, họ bênh vực chế độ và muốn át tiếng nói của nạn nhân và nhân chứng; họ lại còn dẫm đạp lên luật chơi dân chủ mà hội nghị đề ra chung cho mọi người. Họ đã thể hiện rất lộ liễu vai trò công cụ của nhà nước.

Và chính sự cù nhầy của đoàn XHDS giả trong ngày cuối của hội nghị đã biến tình trạng vi phạm nhân quyền đang diễn ra ở Việt Nam thành điểm nóng. Đó là đề tài nóng nhất và được tranh luận sôi nổi nhất trong buổi họp khoáng đại đúc kết 4 ngày hội nghị, với hơn 700 tham dự viên. Chuyện bé họ đã xé đã ra to kèn, quảng cáo miễn phí cho tiếng nói của đoàn XHDS thật.

Lần đầu trong 8 năm, tôi theo dõi diễn tiến ACSC/APF từ xa và công nhận rằng phe ta học rất nhanh kỹ năng tranh đấu nghị trường, phối hợp rất chặt và ứng biến rất nhạy để dồn phe quốc doanh vào thế bí -- càng giờ chiều trò chống đỡ thì càng phản tác dụng. Hoan hô!

Đào tạo đội ngũ chiến sĩ quốc tế vận là một mục tiêu của kế hoạch 10 năm dân chủ hoá đất nước do BPSOS đề xướng. Trong lần này chúng tôi có thêm trên 40 chiến sĩ quốc tế vận chuyên về đấu tranh nghị trường.

<http://machsongmedia.com>

cẩm nang du lịch Việt Nam không thể thiếu **.....Từ Thứ 16-11-2017.....**

Một người bạn nói: ông là người Việt, sống ở ngoại quốc, hiểu cả người Việt lẫn người nước ngoài, nên làm một cẩm nang cho những du khách muốn thăm viếng VN.

Mới đầu, thấy đó là một ý hay. Làm thử vài trang dưới đây, không biết có nên làm tiếp không, không biết có giúp gì cho du khách để hiểu VN hơn hay không.

- Nếu ăn tiệm, thấy ngon, đừng khen. Người ta sẽ tăng giá gấp hai.

- Mua hàng, phải trả giá. Trả giá bao nhiêu cũng hớ. Nhưng nên an ủi: có người còn hớ hơn mình.

- Đề quên iPhone hay ví tiền, đừng quay trở lại, hỏi có ai lượm được không. Bạn đang ở VN, không ở Nhật.

- Đi đường, chỉ nên đeo nhẫn hay đồ trang sức giả. Có thể bị mất ngón tay, nhưng không mất nhẫn... thật.

- Đừng lễ phép, chào hỏi, cảm ơn, xin lỗi. Đó là dấu hiệu của người yếu. Không có chỗ sống cho người yếu trong một xã hội toàn những người hùng.

- Nếu mất giấy tờ, khi khai báo, phải biết điều. Người công chức ngồi trước mặt bạn đã tốn nhiều tiền mới được ngồi đó. Hãy giúp họ thu lại số tiền đã bỏ ra đầu tư. Đơn của bạn cũng chẳng có ai xét, nhưng nếu biết điều, đỡ mất công chờ đợi.

- Khi có người hỏi: có biết bác Hồ không, đừng kể lễ những điều bạn biết về ông Hồ qua Wikipedia. Khổ lắm, biết rồi, nói mãi. Người ta chỉ nhắc khéo bạn đã quên chỉ tiền.

- Gặp một người lần đầu, cứ nói: chào tiên sĩ. Rất hiếm người không phải là tiên sĩ. Hay ít nhất phó tiên sĩ, nhưng người Việt không thích làm phó cho ai cả.

- Nếu gặp một ông tiên sĩ có trình độ thấp hơn học sinh tiểu học, đừng ngạc nhiên. Có thể ông ta chưa học xong tiểu học.

- Nếu người ta đưa một tờ giấy khổ lớn, chằng chịt những chữ, đừng nghĩ đó là một thực đơn. Đó là một danh thiếp, liệt kê bằng cấp, chức vụ...

- Đừng hỏi chức vụ này nghĩa là

gì, bằng cấp kia của trường nào. Chính đương sự cũng không biết.

- Nếu muốn tơ lụa hay đặc sản VN làm kỷ niệm, đừng mua tại chỗ, vác nặng mệt xác. Chờ khi về, mua trong một tiệm Tàu cạnh nhà.

- Đừng làm gì, nói gì, nếu không muốn bị phiền phức. Nên nhớ ở nước bạn, người dân có quyền làm bất cứ điều gì luật pháp không cấm; ở Việt Nam chỉ có quyền làm những gì luật pháp cho phép.

- Đừng làm gì, ngay cả khi luật pháp cho phép. Nhiều người ở tù một gông vì tưởng luật pháp làm ra để áp dụng.

- Muốn biết ai thuộc giai cấp nào trong xã hội, nên nhìn móng tay họ. Câu nói nổi tiếng: Tôi làm thối móng tay mới xây được nhà cửa. Nếu thấy ai có móng tay thối, nên bày tỏ sự kính trọng. Đó ít ra là một chủ tịch xã, chủ một dinh cơ, lớn gần như dinh Tổng thống Mỹ.

- Nếu bạn thấy một người diện complet, cả vạt trong khi trời nóng như lửa, nói những câu ngớ ngẩn khiến thiên hạ ôm bụng cười, đừng nghĩ đó là những anh hề. Đó là những đỉnh cao trí tuệ loài người, đang mô tả một thiên đường XHCN trong tương lai.

- Đừng ngạc nhiên khi thấy một người làm 100 dollars mỗi tháng, xài iPhone trên một ngàn đô, xe hơi trên trăm ngàn. Tại sao không? Why not?

- Thấy hàng trăm người tụ tập ồn ào, đừng nghĩ họ biểu tình đòi nhân quyền hay tranh đấu cho môi sinh. Họ đang tranh nhau chỗ trong một tiệm McDonald's, Starbucks.

- Thấy hàng ngàn người ngoan ngoãn xếp hàng cả buổi, đừng nghĩ họ chờ vào thư viện, coi triển lãm... Họ chờ giờ mở cửa H&M hay GAP.

- McDonald's, H&M... đối với bạn là những tiệm bình dân, ăn cho mau, mặc cho tiện trong khi lao động tốt. Với người Việt, đó là những nơi sang trọng, dấu hiệu của thành đạt. Cái gì dính dáng tới ngoại quốc cũng sang trọng. Chụp được cái hình nằm chờ trước cửa H&M là bằng chứng bạn thuộc

thành phần ưu tú trong xã hội.

- Nếu thấy một người quý gỏi, hôn chân một người khác, người quý gỏi là người Việt. Vì không thể có chuyện ngược lại. Đó là một hành động vinh quang, nếu người ngoại quốc là tỷ phú. Là một niềm hãnh diện, nếu người ngoại quốc là... người ngoại quốc.

- Thử nêu tên Mandela, Gandhi: nhiều người trẻ nghĩ đó là một hiệu quần áo Tây, và hy vọng có ngày mở tiệm ở VN để được xếp hàng châu chực. Nhưng họ sẵn sàng kể cho bạn tất cả những giai thoại về thần tượng Jack Ma, một thương gia Tàu trở thành tỷ phú nhờ cầu kết với nhà nước, bán hàng giả.

- Đi Air VN, nếu chờ quá một giờ trước W.C, đừng nghĩ có người táo bón bên trong. Nhân viên hàng không đã khóa cửa để lấy chỗ chờ đồ lậu.

- Tại sao nhiều người Việt, kể cả người có chức sắc, bị bắt vì ăn trộm ở các cửa hàng nước ngoài? Bởi vì họ biết xài, biết hàng hóa ngoại quốc có phẩm chất.

- Tại sao ở Nhật có những bảng lớn, viết bằng tiếng Việt, nơi công cộng: "Ăn cắp là xấu"? Bởi vì ngày nay tiếng Việt được dùng tại khắp nơi trên thế giới.

- Bạn thắc mắc: tại sao phải để 10 đôla vào sổ thông hành khi qua hải quan. Sự thực, không bắt buộc phải để 10 đôla. Người ta bịa đặt ra để nói xấu chế độ. Hai mươi đô cũng được. Nhưng chuyện đó là chuyện giữa người Việt. Bạn không cần làm. Người Việt giỏi bắt nạt nhau nhưng rất nể người ngoại quốc.

- Bạn nghe thường xuyên chữ "đéo". Đừng tra từ điển. Chỉ nên biết đó là một chữ rất thô mỏng, rất lịch sự, trang nhã. Nếu không, tại sao họ xài trong bất cứ cơ hội nào?

- Muốn băng qua đường, đừng chờ xe cộ ngưng lại. Cứ nhắm mắt lao đầu đi. Nếu gặp tai nạn, biết ngay. Đây cũng nằm trong chiến dịch bôi xấu chế độ. Chuyện có người băng qua đường mà KHÔNG bị thương tích hay mất mạng xảy ra mỗi ngày, tại sao không báo nào loan tin? Và lại, theo triết lý Đông phương, chết sống là số mệnh.

- Tại sao ở VN có nhiều nơi

dành cho Tàu, cấm người Việt? Bởi vì nếu cho người Việt vào, đâu còn là khu Tàu?

- Tại sao thí mạng hàng triệu người, nói là để tranh đấu cho độc lập, ngày nay nước Việt thành nước Tàu? Bởi vì, khi tranh đấu, không ai nói rõ là giành độc lập cho ai, cho người Việt hay người Tàu.

- Người ta nói nước Việt đang trở thành Tàu? Đó là tuyên truyền để chống phá chế độ. Trên thực tế, người Việt vẫn đông hơn người Tàu. Trên TV, thỉnh thoảng vẫn có những chương trình văn hóa Việt Nam. Lố lăng thực, lai căng thực, nhưng Việt Nam.

- Tại sao người Việt chặt hết cây, phá hết rừng để gây lũ lụt, nhà trôi, người chết ngập đông? Bởi vì gỗ bán được giá.

- Tại sao khi đồn rừng, người ta không trồng cây để thay, như ở các nước khác? Bởi vì người Việt không ngu như thiên hạ. Trồng cây, mấy chục năm mới lớn. Đồ mồ hôi trồng cho thằng cán bộ phe khác nó chặt à? Nếu lúc đó, hết CS, trồng cây cho phản động nó chặt à?

- Tại sao rừng núi VN có nhiều sinh vật quý, hiếm, ngày nay gần như tuyệt chủng? Bởi vì nhậu thịt bò, thịt chuột, thịt chó, thịt mèo mãi cũng chán.

- Tại sao người ta chặt cây, đồn rừng mà ít người phản đối? Bởi vì theo túi khôn của người Việt "ăn cây nào, rào cây đó". Anh đã hái trái cây ở ngoài đường bao giờ chưa? Nếu có trái, thằng khác nó cũng hái trước rồi.

- Tại sao xúc cát... Thôi, đừng hỏi vớ vẩn nữa. Anh là bạn tôi hay bạn của cây, của rừng, của cát?

- Người bị tai nạn hay bị đá thương nằm chờ chết trên đường, tại sao không ai dừng lại? Bởi vì coi người bị xe cán chết hoài cũng chán. Nhân viên công lực? Bạn đã thấy có ai sắp chết rút tiền tặng công an, cảnh sát?

- Đừng thắc mắc tại sao người Việt hung bạo, tìm mọi cơ để đánh nhau võ đầu, bể trán. Suốt đời, họ bị những người có quyền đè nén, đánh giết nhau là một cách để xả hơi.

- "Những người con gái buồn không nói. Tựa cửa nhìn xa nghĩ

ngợi gì?" (Xuân Diệu). Họ tự hỏi sẽ được xuất cảng đi đâu: Trung Quốc, Đài Loan, Đại Hàn..

- Tại sao tàn nhẫn với trẻ con? Bởi vì khủng hay sao mà đi kiếm chuyện với thằng tàn nhẫn, khỏe, hung bạo, quyền thế hơn mình.

- Tại sao tàn nhẫn với đàn bà? Tại sao không? Bóp tai một cô bán hàng, không ai làm phiền, hôm sau nổi tiếng. Van Gogh bỏ cả đời vẽ tranh, chết mới nổi danh.

- Tại sao khi người Việt quét sân, hay xả rác ra đường hay đùn sang hàng xóm? Bởi vì nếu giữ rác trong nhà thì quét dọn làm gì?

- Tại sao có quán lấy nước rửa chân pha trà cho khách? Bởi vì mỗi người một sở thích. Có người thích trà hoa lai, trà sen, có người thích trà rửa chân.

- Tỷ số thất nghiệp chính thức ở VN là 2,3%, trong khi ở các nước tân tiến 5 hay 10%, có tin được không? Cố nhiên là phải tin, nếu không làm thống kê làm gì? Số thất nghiệp thấp, vì VN là một nước bình đẳng, nghề nào cũng được coi trọng, cũng được nhìn nhận. Đánh giấy là 1 nghề, ăn xin là một nghề, rước mồi là một nghề. Đánh ghen mướn, đòi nợ thuê, đánh bả chó...

- VN đứng thứ 175 trên 180 nước về tự do báo chí? Luận điệu của phản động. Ở VN, trên lý thuyết cũng như trên thực tế, báo chí được hoàn toàn tự do ca tụng chế độ. Bạn đã thấy dư luận viên nào gặp khó dễ hay đi tù khi hành nghề chưa?

- VN bị xếp hạng trong những nước đội sổ về nhân quyền, tự do tôn giáo, về lương bổng... So what? Nếu ai cũng ngang nhau thì xếp hạng làm gì? VN cũng đứng đầu nhiều địa hạt. Thí dụ: tỷ số người bị ung thư, thành phố ô nhiễm. Sài Gòn là một trong những thành phố nguy hiểm nhất thế giới. VN là một trong ba nước có tiềm năng xuất cảng nô lệ, đàn bà mại dâm lớn nhất thế giới.

- Cùng với TQ, VN là một trong hai nước sản xuất và tiêu thụ nhiều phong bì nhất tính trên đầu người.

- Tại sao Nguyễn Ngọc Như Quỳnh, Trần Thị Nga, Trần Huỳnh Duy Thức, Nguyễn Văn Đài, Anh Ba Sàm... nằm tù hàng chục năm?

Bởi vì họ làm chính trị, chống nhà nước. Tại sao VN nói không có tù nhân chính trị? Bởi vì khi vào tù, họ trở thành thường phạm.

- Tự do tôn giáo? VN là nước tự do nhất thế giới. Cán bộ muốn thành sư, hôm sau cạo đầu thành sư. Ai không tin tôn giáo, cứ tự do vác súng đi hỏi tội linh mục.

- Tại sao ai cũng muốn dân chủ, nhưng VN vẫn là một nước độc tài? Bởi vì người nọ chờ người kia. Nếu anh làm, anh đi tù, người khác hưởng. Tiện nhất là chờ Tây, Mỹ nó làm giùm. Tây, Mỹ không hiểu sao nó thích buôn bán hơn là làm dân chủ. Khi nào Mỹ nó thay đổi, hết ham dollars, VN sẽ có dân chủ. Đó là vấn đề của Mỹ, không phải của người Việt.

danlambaovn.blogspot.com

cầm quyền vào những dự án vô bổ, những công trình “khủng” về mặt kinh phí nhưng chất lượng thì tồi, thấp, chưa hoạt động được bao lâu đã xuống cấp, hư hỏng, phải đổ tiền ra sửa chữa, những vụ tham nhũng, thất thoát với những con số lên đến hàng trăm triệu đôla... cứ diễn ra trong mọi lĩnh vực, từ địa phương tới trung ương, với mức độ ngày càng lớn. Một kết luận ngắn gọn về nhà cầm quyền VN: Làm thì ít, thì dở, mà phá hoại thì nhiều, hoặc nói như bà Cựu Phó Chủ tịch nước Nguyễn Thị Doan: “Người ta ăn của dân không từ cái gì”.

Do vậy, ngay từ khi Bộ Giáo dục đề cập đến dự án sẽ chi 12.000 tỷ đồng để đào tạo thêm 9.000 tiến sĩ, dư luận nhìn chung đã không có chút tin tưởng nào vào sự chính đáng hay sự thành công của dự án.

9000 tiến sĩ: “Một dự án sớm thất bại!”, Giáo sư Tiến sĩ Nguyễn Đăng Hưng và đại biểu Quốc hội Dương Trung Quốc cũng tỏ ra không tin tưởng, không đồng tình. Vì một thực tế ai cũng thấy: VN không phải đang có tỷ lệ tiến sĩ quá thấp như ông Bộ trưởng Bộ Giáo dục nói mà ngược lại, VN có quá nhiều tiến sĩ có “chất lượng” chẳng ra sao, và vấn đề không phải là “số lượng” mà là “chất lượng”.

Ở đây không chỉ là lãng phí tiền bạc mà còn là lãng phí về con người đối với xã hội khi đào tạo mà không hiệu quả, và đối với bản thân chính người đó, là lãng phí thời gian trong đời, khi bỏ ra mấy năm học mà cuối cùng lại không làm được việc. Trường hợp hàng ngàn Cử nhân ra trường rồi thất nghiệp, ra trường chạy xe ôm, taxi hay về quê chăn lợn như vừa nói ở trên là thực tế đang diễn ra. Tiến sĩ cũng vậy, tiến sĩ nhiều nhưng từ đề tài, luận văn tốt nghiệp cho tới những công trình khoa học thực sự có giá trị thì ít.

Thực sự VN đang cần thợ cho ra thợ, thợ giỏi tay nghề trong nhiều lĩnh vực chứ không cần nhiều tiến sĩ “giấy”, ông BT Bộ Giáo dục ạ!

Thay vì chi 12.000 tỷ đồng để đào tạo thêm 9.000 tiến sĩ có lẽ nên nghiên cứu lại mấy trường dạy nghề ở VN, làm sao có những khóa/ngành đào tạo thợ trong nhiều lĩnh vực cho tốt, có tay nghề hẳn hoi, từ điện, điện tử, cơ khí, xây dựng, nấu ăn, nhà hàng, bảo mẫu, hộ lý, chăm sóc người già v.v... Học xong vừa kiếm sống được mà nếu có xin đi lao động ở nước ngoài, có tay nghề giỏi nước người ta còn chuộng hơn là có mấy cái bằng với mớ kiến thức nặng lý thuyết, sách vở!

Hãy lấy ví dụ từ các nước Bắc Âu, như Na Uy chẳng hạn, họ đã làm rất giỏi trong việc cân bằng giữa tỷ lệ “thầy” và “thợ”.

Chương trình trung học ở Na Uy được chia như sau: *Barneskole*, *ungdomsskole* và *videregående*. *Barneskole* tức bậc tiểu học là 7 năm, từ lớp 1 đến lớp 7, *ungdomsskole* tức bậc trung học cơ sở (theo cách gọi ở VN bây giờ) hay trung học đệ nhất cấp (theo cách gọi thời chế độ VNCH) là 3 năm. *Videregående* tức

Đào tạo thêm 9000 Tiến sĩ và những "căn bệnh" trong xã hội Việt NamSong Chi 21-11-2017.....

“*Tại phiên họp toàn thể Ủy ban Kinh tế của Quốc hội nhằm chuẩn bị các báo cáo thẩm tra trình tại kỳ họp thứ 4, Quốc hội khóa XIV, ông Bùi Sỹ Lợi, Phó Chủ nhiệm Ủy ban Về các vấn đề xã hội của Quốc hội cho biết: thất nghiệp tăng, riêng năm nay có 20.000 cử nhân thất nghiệp. Ông cho biết thêm, thực tế, có 80% sinh viên, cử nhân ra trường hiện đang chạy xe cho Uber, Grab.*” (“80% tài xế xe ôm Grab, Uber là sinh viên, cử nhân thất nghiệp”, VTC News)

Nếu dự án chi 12.000 tỷ đồng để đào tạo thêm 9.000 tiến sĩ của Bộ Giáo dục mà thành hiện thực, thì mai một đi chăn lợn, chạy xe ôm cũng phải có bằng tiến sĩ chứ nếu không thừa tiến sĩ quá biết dùng làm gì?

Lâu nay chúng ta đã nói nhiều về sự lãng phí tiền bạc, phung phí các tài nguyên thiên nhiên sẵn có trong cách điều hành lãnh đạo đất nước suốt mấy chục năm qua của đảng và nhà nước Cộng sản VN. Đất nước còn nghèo, đa số người dân còn sống hết sức chật vật, chạy ăn từng bữa, nhưng sự phung phí của nhà

Mặc cho ông Bộ trưởng Bộ Giáo dục Đào tạo Phùng Xuân Nhạ đã trình bày lý do, rằng: “*Tỷ lệ giảng viên có trình độ tiến sĩ ở nước ta hiện nay khoảng 21% như vậy là thấp nên phải nâng tỷ lệ này lên. Mục tiêu của đề án 911 là phải đạt 35%. Với 9.000 tiến sĩ như trong đề án này thì cũng mới đạt được 30%. Bên cạnh đó, 9.000 tiến sĩ này cũng không phải là đào tạo mới và đề án này cũng không phải là đề án mới. Đây là đề án chỉnh sửa, nâng cao chất lượng từ đề án 911, trong đó tập trung vào việc thu hút các tiến sĩ đã đào tạo ở nước ngoài. Rồi cơ chế, chính sách làm sao để cho các tiến sĩ làm việc tốt, đặc biệt là với các tiến sĩ kiêm nhiệm. Chúng ta phải tạo điều kiện cho các nhà khoa học về các trường Đại học để cống hiến...*” (“12.000 tỷ đào tạo 9000 tiến sĩ: Bộ trưởng Giáo dục nói gì?” Tiền Phong)

Lại “âm mưu” vẽ chuyện để kiếm chác từ tiền thuế của nhân dân đây, hoặc, lại một dự án phung phí tiền bạc nữa -nhiều người lên tiếng trên các trang mạng xã hội. Trong bài phỏng vấn trên đài RFA, “*Thêm*

trung học phổ thông (theo cách gọi ở VN bây giờ) hay trung học đệ nhị cấp (theo cách gọi thời chế độ VNCH). Ở bậc *videregående* học sinh có thể chọn lựa giữa chương trình học kiến thức tổng hợp hoặc chương trình học nghề. Những học sinh chọn học kiến thức tổng hợp sẽ học thêm 3 năm, tổng cộng 13 năm để hoàn tất chương trình trung học, sau đó tiếp tục theo học đại học hoặc cao đẳng.

Những học sinh chọn chương trình học nghề sẽ phải mất 4 năm: 2 năm lý thuyết ở trường và 2 năm thực tập. Chương trình dạy nghề có nhiều ngành khác nhau để các em lựa chọn theo thiên hướng, sở thích, ví dụ: kỹ thuật và công nghiệp, điện tử, xây dựng, nhà hàng và phục vụ, y tế và chăm sóc xã hội v.v... Với những em không có khả năng học lên cao, sẽ chọn học nghề.

Lý do khiến cho tỷ lệ chọn học lên cao và chọn học trường nghề ở Na Uy không quá chênh lệch, tạo ra sự cân bằng giữa các ngành nghề, vị trí trong xã hội, là do chế độ lương bổng, đãi ngộ, an sinh xã hội rất tốt dành cho mọi ngành nghề, dù học cao, là kỹ sư bác sĩ, Tiến sĩ hay chỉ là người lái xe, người bán hàng trong siêu thị. Thậm chí, càng học nhiều, lương càng cao thì càng phải đóng thuế thu nhập nhiều hơn, ví dụ người lương ít thì thuế khoảng 20%, lương cao thuế 30%, 36%, thậm chí trên 40%. Điều đó giúp khoảng cách giàu nghèo trong xã hội không quá chênh lệch. Điều quan trọng hơn là cái nhìn của xã hội. Người dân ở các nước Bắc Âu không bị sức ép về bằng cấp, sức ép phải là ông này bà kia, có nhà to, có xe đẹp; người giàu người không giàu, người học cao người học thấp đều cảm thấy nhẹ nhàng, không đến nỗi phải khổ sở vì mặc cảm thua sút, mình là người thất bại, như ở một số quốc gia khác.

Trong khi đó, ở VN, sở dĩ có tình trạng mất cân đối giữa thầy và thợ, tình trạng cố chen vào đại học, tình trạng chạy bằng, mua bằng, bằng cấp giả tràn lan... là do những nguyên nhân sau: Một, văn hóa VN từ xưa đến giờ vốn trọng bằng cấp, tâm lý nhiều người Việt cũng vậy,

chuộng cái bằng, ham làm thầy hơn làm thợ, nhà nghèo, cực khổ đến đâu cũng ráng chạy vay cho con vào được đại học dù sau này học xong cũng thất nghiệp, nhưng vẫn là “thất nghiệp có chữ, có học”! Rốt cuộc “thầy chẳng ra thầy, thợ chẳng ra thợ”, dở dang, chỉ khổ thêm cho mình và cho cha mẹ, gia đình.

Chế độ cộng sản đã làm nảy sinh thêm những «căn bệnh» thành tích, hình thức, chạy theo bề ngoài, học không phải để có kiến thức thực sự mà để có bằng, bằng cấp càng cao thì càng tìm được những cái «ghế» ngon lành ngồi trên đầu trên cổ thiên hạ v.v... Thứ hai, mức lương bổng, đãi ngộ giữa những người có bằng cấp và những người chỉ làm thợ, làm lao động chênh lệch rất xa, nên không mấy ai muốn đi làm những công việc bình thường.

Chừng nào những điều này còn chưa thay đổi, thì chừng đó «căn bệnh» chuộng bằng cấp vẫn còn và những dự án kiểu như đào tạo hàng nghìn tiến sĩ với suy nghĩ «tỷ lệ tiến sĩ ở VN vẫn còn quá thấp» của ông BT Bộ Giáo dục vẫn sẽ được triển khai. Lo đào tạo Tiến sĩ làm gì khi đời sống của đa số giáo viên, người thầy giáo còn quá vất vả, lương không đủ sống, dẫn đến chuyện dạy thêm, «phong bì», làm mất đi hình ảnh được tôn trọng của người thầy trong mắt xã hội. Hoặc lo đào tạo Tiến sĩ làm gì khi từ sách giáo khoa ở bậc Tiểu học cho đến bằng rôn, biểu ngữ trên đường, ngay trên TV, báo đài quốc gia... còn viết sai chính tả, nói ngọng tùm lum? Mà ngay bản thân người đứng đầu ngành Giáo dục là ông Bộ trưởng cũng không thêm chỉnh sửa cái tật nói ngọng, lẫn lộn l, n của mình?

Bureau CTM Media - Âu Châu

Bộ trưởng Phùng Xuân Nhạ và những vở hài kịch không hoàn hảo ——Đào Đức Thông 23-11-2017——

**Từ bao che người điều giáo
viên đi làm tiếp viên**

Giới quan chức ở Việt Nam có tật cố hữu là cứ hễ thấy công thì dù không liên quan đến cũng nhào vô nhận mà hễ có tội thì tìm cách lấp

liếm bao che hoặc đổ tội cho người bị hại.

Năm 2016, nhận thấy nhiều nữ giáo viên mầm non, tiểu học, THCS đóng trên địa bàn vừa trẻ tuổi lại có ngoại hình xinh đẹp, lãnh đạo UBND thị xã Hồng Lĩnh (Hà Tĩnh) bèn nảy ra “sáng kiến” cực hay.

Họ quyết định điều động các cô làm thêm ngoài giờ công việc của một tiếp viên tại các nhà hàng, quán karaoke để phục vụ khách và lãnh đạo địa phương ăn nhậu, hát hò... với yêu cầu về “nhiệm vụ chính trị”.

Ngay sau khi nổ ra vụ các cơ giáo mầm non bị giới lãnh đạo Hà Tĩnh điều động đi tiếp khách, BT Giáo dục Phùng Xuân Nhạ đã khiến dư luận phẫn nộ khi tỏ ý bao che cho những kẻ điều động càn.

Trả lời báo chí về việc nữ giáo viên hầu rượu, ông Nhạ phát ngôn:

“Việc này hoàn toàn không phù hợp nhưng cũng chưa tới mức độ trầm trọng. Những cái không phù hợp với giáo viên đều không được chấp nhận. Các thầy cô phải tự xem xét lại chính mình, khi thấy không đúng thì phải đề nghị, kiến nghị. Còn lãnh đạo địa phương cứ ép thì mình phải kiến nghị lên, chứ mình thực hiện là vi phạm. Khi đã giữ nguyên tắc phẩm chất mà vẫn bị lôi kéo, ép buộc thì trước hết phải hỏi trách nhiệm của thầy cô đã, xong đó mới tính đến người ép buộc. Tôi đề nghị nghiêm túc từ trong ngành, từng thầy cô một phải nghiêm túc đã. (ngày 14.11.2016)”

Ông Nhạ có biết thân phận bọt bèo của các thầy cô giáo ở Việt Nam không? Ông có biết nhiều quan chức địa phương CS ở Việt Nam như vua một cõi không?

Các cô giáo mà chống lệnh điều động thì bị qui cho là không thực hiện “nhiệm vụ chính trị”, mà ở

Việt Nam hễ dính đến 2 chữ chính trị là ghê gớm lắm. Họ buộc phải chấp hành mà rót nước mắt đầy!

Ngành giáo đã bị ông Phùng Xuân Nhạ coi rẻ rúng si nhục thậm tệ như thế, là Tư lệnh của ngành

nhưng ông ta đã không lên cho cái tiếng bảo vệ các cô giáo lại còn trách các cô giáo phải xem lại mình! Người mà cần phải xem lại bản thân chính là ông Phùng Xuân Nhạ chứ không phải ai hết. Nhân cách đó, trình độ đó có xứng đáng ngồi ở ghế BT Giáo dục Đào tạo hay không?

Xưa nay chế độ CS độc tài “Cha truyền con nối” thì dù ở quốc gia nào cũng vậy chỉ có cái tài bao che lẫn nhau thôi, chúng ta hãy tự hỏi, tại sao cán bộ CS không đưa Giáo viên đứng tuổi hay Osin để đi tiếp bia, rượu, hát karaoke mua vui cho các quan chức lãnh đạo, mà phải ép Giáo viên trẻ đẹp đi hầu rượu? và sau đó chuyện gì sẽ xảy khi các quan chức đã say như: nắm tay, sờ mó, hoặc là dùng quyền lực để ép quan hệ, trong khi đó các cô giáo đang trong tình trạng lo sợ sẽ bị đuổi việc hoặc bị chuyển công tác khác nếu không thể đáp ứng được các yêu cầu dơ bẩn đó của các quan

Đến dự án đào tạo 9.000 TS

Bộ GD-ĐT dưới sự lãnh đạo của Tư lệnh ngành là Phùng Xuân Nhạ vừa đưa ra dự thảo Đề án nâng cao năng lực đội ngũ giảng viên và cán bộ quản lý các cơ sở giáo dục ĐH, đáp ứng yêu cầu đổi mới căn bản, toàn diện giáo dục và đào tạo giai đoạn 2018-2025, tầm nhìn 2030.

Theo đó, Bộ dự kiến dành 12.000 tỷ đồng để đào tạo 7.500 giảng viên có trình độ tiến sĩ, thu hút thêm 1.500 tiến sĩ các nơi đến giảng dạy ở các trường trường ĐH, đồng thời bồi dưỡng cho giảng viên và cán bộ quản lý các trường ĐH đạt chuẩn.

Bộ trưởng Phùng Xuân Nhạ nói: “Tỉ lệ TS ở ta hiện nay khoảng 21%, như vậy là quá thấp nên phải nâng tỉ lệ này lên. Theo Đề án 911 là phải 35%. Nếu với 9.000 TS như trong đề án thì cũng mới chỉ đáp ứng được 30%”.

Nhìn lại thời Bộ trưởng Nguyễn Thiện Nhân, chương trình đào tạo 20.000 tiến sĩ đã “nuốt” một khoản tiền khổng lồ từ đôi vai gầy guộc ẻ cổ đóng thuế của người dân, nhưng hiệu quả của chương trình này cho tới nay vẫn là một dấu hỏi rất lớn.

Hiện nay ngành Giáo dục Việt Nam đào tạo cứ ào ào nhưng chất

lượng kém, không ít người học TS là để thăng quan tiến chức thay vì nghiên cứu có giá trị.

Thực tế mà nói VN bây giờ ra đường là thấy tiến sĩ quá nhiều mà số nghiên cứu có giá trị hay được viết trên báo quốc tế của các TS Việt chỉ đếm trên đầu ngón tay, nhiều đề tài nghiên cứu đọc nghe buồn cười. Thế mà ông Nhạ và bộ GD còn đề xuất bỏ 12 ngàn tỉ để đào tạo 9000 tiến sĩ nữa?

Thiết nghĩ Chính phủ Việt Nam và các Bộ ngành không nên lãng phí tiền của dân như vậy. Hãy làm những đề án thực tế như nâng lương cho GV, xây dựng cơ sở trường lớp khang trang hay có bộ SGK nhẹ nhàng mà khoa học thay vì những đề án viễn vông không thực tế gì. Trước khi đổi mới giáo dục nhất thiết phải xem lại có bao nhiêu đề án trong quá khứ đã vận dụng hiệu quả chưa?

Và khai man văn bằng

Vào năm 2016 nhiều dư luận đã đặt dấu hỏi về “thành tích” mà ông Phùng Xuân Nhạ đã đạt được, về văn bằng sau đại học của ông. Một số người trên mạng xã hội đã truy tìm hồ sơ học vị của ông Phùng Xuân Nhạ và đặt ra nhiều dấu hỏi:

Bộ Trưởng khai man

Năm 2002, ông Phùng Xuân Nhạ khai là “Sau Tiến sĩ” (Fulbright Scholar), Georgetown University (USA). Nhưng chỉ là được nhận vào chương trình học bổng Scholarship trao đổi học sinh, do Đại sứ quán Mỹ tổ chức tại Việt Nam. Ông Nhạ có tên được nhận chương trình Scholarship trao đổi học sinh của Đại sứ quán Mỹ, nhưng chưa bao giờ học tại Mỹ. Do đó, ông khai là “Sau Tiến sĩ” là khai man.

Ông Phùng Xuân Nhạ khai năm 2000: Tiến sĩ; Viện Kinh tế Thế giới; Chuyên ngành: Kinh tế thế giới và Quan hệ kinh tế quốc tế. Vào thời điểm này ông Nhạ chỉ là giáo viên ở Đại học Tổng hợp Hà Nội (cũ), tức ĐH Quốc gia Hà Nội khi đã đổi tên. Trong năm 1999, ông được cấp bằng Tiến sĩ Kinh tế nhưng lại chưa học qua thạc sĩ?

Ông Phùng Xuân Nhạ khai năm 1994: Sau Đại học Manchester University (UK); Chuyên ngành:

Kinh tế phát triển. Thực tế là năm 1994, ông Nhạ ghi danh học trường Manchester University (UK) chỉ nhánh ở Nga, chứ không phải ở UK. Ông không hề ra trường cử nhân tại Manchester University (UK), mà chỉ là ghi danh học với Transcript là bằng Cử nhân ở Đại học Hà Nội. Ông học trường Manchester University (UK) với Certificate kinh tế tương đương cấp Trung học “Graduate diploma in economy from Manchester University in the UK”.

Ông khai có bằng Sau Đại học Manchester University (UK). Sự thật ông chưa đậu bằng Cử nhân nào ở Manchester University (UK), thì không thể gọi là “Postgraduate Diploma in Economics” ở trường này. Ông chỉ có thể được gọi là “Postgraduate Diploma in Economics” ở Đại học Hà Nội mà thôi!

Thực chất Bộ trưởng Bộ Giáo dục & Đào tạo Phùng Xuân Nhạ chỉ có bằng Cử nhân Kinh tế tại trường Đại học Hà Nội và một bằng tương đương Cao đẳng/Trung cấp ở Nga về Kinh tế của chi nhánh trường Manchester University (UK).

Sau đó ông trở về Đại học Hà Nội thì ở Việt Nam “ai đó” đã cấp cho ông Nhạ bằng Tiến sĩ khi chưa hề học qua thạc sĩ! Bằng tiến sĩ của ông Nhạ là do Viện Kinh tế Thế giới (của Việt Nam) cấp năm 1999. Thực chất ông Nhạ không hề có bằng cấp sau đại học hay tiến sĩ gì của nước ngoài!

Kết

Trong tác phẩm “Thuật lãnh đạo”, Nguyễn Hiến Lê dịch, có một câu: **“Không có gì man rợ bằng trao quyền lãnh đạo cho những kẻ vô học”**. Câu này thật chính xác sau 1975 đã chứng minh điều đó tại VN

Lâu nay dư luận thắc mắc về việc ông Bộ Trưởng của ngành Giáo dục mỗi khi đăng đàn nói lấp lung tung. Dù có sinh ra tại một số địa phương mắc phải tật nói lấp nhưng nếu như theo lý lịch học vấn tự khai, ông Nhạ đáng lẽ đã sửa được tật này từ lâu do được đi nhiều nơi, tiếp xúc nhiều người nói giọng chuẩn. Hơn nữa, mấy năm sống ở nước ngoài, nói chuyện, tiếp xúc nhiều người bản xứ thì đáng lẽ cái lưỡi đã phải “mềm ra” rất nhiều do

phải thường xuyên “luyện giọng” để phát âm ngoại ngữ.

Khi trả lời báo chí và thậm chí cả lúc trả lời chất vấn các đại biểu khi họp quốc hội, ông Nhạ vẫn phát ngôn lung tung về nữ giáo viên bị điều đi làm “Thúy Kiều”, thể hiện tầm nhận thức cũng như tư duy không xứng với một lô lông lóc các bằng cấp cấp cao của ngoại quốc mà ông đã kê khai.

Ngành giáo dục và đào tạo Việt Nam vẫn bết bát và lao dốc chưa từng có trong lịch sử của nó. Trước đây là Phạm Vũ Luận, và đến giờ là Phùng Xuân Nhạ. Không có một cải thiện nhỏ nào được làm, mà tất cả chỉ đều là hứa hẹn và sau đó là... đòi tiền ngân sách.

Tư lệnh ngành Giáo dục mà như vậy, hèn gì giáo viên... Ở VN làm lãnh đạo không cần học hành, bằng cấp, chỉ cần là đảng viên là được. Cho nên đất nước VN càng ngày càng đi xuống mọi mặt. Đã đến lúc không chỉ một bộ trưởng như ông Phùng Xuân Nhạ phải bị thay thế, mà ngành giáo dục Việt Nam phải được “thay máu” toàn diện.

Bureau CTM Media - Á Châu

MẸ NĂM Y ÁN PHÚC THẨM

Hôm 30-11-2017, Tòa án cấp cao tại Đà Nẵng mở phiên xét xử phúc thẩm đã bác kháng cáo, tuyên y án sơ thẩm là 10 năm tù giam đối với Blogger Mẹ Năm, tức là bà Nguyễn Ngọc Như Quỳnh (SN1979. Thường trú: phường Vĩnh Phước, TP Nha Trang, tỉnh Khánh Hòa) với cáo buộc “Tuyên truyền chống Nhà nước Cộng sản Việt Nam (CSVN)” theo Khoản 1, Điều 88 Bộ Luật Hình sự.

Kết thúc phiên xử, bạn bè và người thân của Blogger này bị những kẻ mặc thường phục đánh đập thô bạo và cướp giật tài sản...

Thân mẫu Blogger Mẹ Năm- Nguyễn Ngọc Như Quỳnh là bà Tuyết Lan đã cho Cali Today biết nhà hoạt động nữ Trịnh Kim Tiến, một trong những người bạn của Blogger Mẹ Năm đến Khánh Hòa để tham dự phiên xử phúc thẩm và sau đó bị những kẻ mặc thường phục đánh đập thô bạo đã ra về bình an.

Trở lại phiên xử phúc thẩm hôm nay ngày 30/11/2017, bà Tuyết Lan cho biết Tòa án cấp cao Đà Nẵng mở phiên xử tại Khánh Hòa đã bác kháng cáo, tuyên y án sơ thẩm là 10 năm tù giam dành cho Blogger Mẹ Năm.

Theo Cali Today News

Lộ diện nhóm lợi ích đang tranh nhau hút máu dân từ dự án Khu đô thị mới Thủ Thiêm

VN Economy 16-11-2017

Các nhà quy hoạch đô thị, một số lãnh đạo TP HCM và nhiều doanh nghiệp cá mập Việt Nam coi dự án khu đô thị mới Thủ Thiêm là hiện thân của giấc mơ Việt thế kỷ 21. Và để theo đuổi giấc mơ đó, người ta sẵn sàng làm nhiều điều tàn tạt lương tâm: cưỡng chiếm hàng ngàn căn nhà, phá hủy hàng loạt công trình tín ngưỡng tôn giáo có lịch sử lâu đời trên mảnh đất này. Ít ai biết rằng, cái dự án “tiểu Singapore” chỉ là công cụ được lên kế hoạch để làm giàu cho nhóm lợi ích đứng sau có âm mưu rào thừa, phân lô, bán nền đút túi hàng ngàn tỷ đồng.

Ngay từ năm 1996, với chủ trương xây dựng một khu đô thị mới tại bán đảo Thủ Thiêm, các cơ quan chức năng TP Hồ Chí Minh đã tiến hành quy hoạch thu hồi đất để triển khai siêu dự án Khu đô thị mới Thủ Thiêm (KĐTMT TT). Tuy nhiên Thanh tra chính phủ nhiều lần kết luận và ngay cả thanh tra TP HCM cũng đã khẳng định dự án này có rất nhiều sai phạm: không có phương án đền bù, thu hồi đất khi chưa có quyết định, thu hồi đất vượt ranh quy hoạch, vi phạm vị trí giới hạn quy hoạch mà Chính phủ cho phép... Nhưng sau cùng, một số lãnh đạo TP chỉ trả lời một câu vô trách nhiệm: Vì dự án quá lớn, không thể quản lý. Vậy khả năng của lãnh đạo TP là quản lý cái gì? Phải chăng là để dung túng, cấu kết tạo thành nhóm lợi ích để cướp đất, coi thường tính mạng và tài sản của dân, bấp chấp vi phạm pháp luật?

Cưỡng, chiếm đất vượt mức quy hoạch

Dự án KĐTMT TT bị phát hiện hành vi **cưỡng chiếm, giải tỏa đến 150%, vượt mức quy hoạch được Chính phủ cho phép 50,1%** (lệnh thu hồi là 621 ha nhưng cưỡng chế tới 938ha). Cụ thể, Thủ tướng đã phê duyệt quy hoạch Khu đô thị mới Thủ Thiêm với quy mô tại 5 phường: Thủ Thiêm, An Lợi Đông, một phần phường An Khánh, Bình

An và Bình Khánh. Nhưng không hiểu sao việc quy hoạch lại tùy tiện lấy thêm: **Khu phố 5 và 6 phường An Khánh, khu phố 1 phường Bình An**. Khu phố 1 và 2 phường Bình Khánh, hoàn toàn nằm ngoài ranh quy hoạch và ranh thu hồi đất.

Vẫn chưa lấp đầy được lòng tham, vì lợi nhuận quá lớn và lợi ích nhóm quá mạnh, họ coi thường, chà đạp Nghị quyết của Đảng, luật pháp Nhà nước, quyết cướp thêm nhà đất của nhân dân, nên lại tự ý mở rộng ra thêm 3 phường: Cát Lái, An Phú và Thạnh Mỹ Lợi.

Để lấp liếm việc thu hồi gian lận, nhóm lợi ích hợp pháp hóa hành vi cướp đất, giấu nhem bản đồ theo **Quyết Định 367/TTg đã được Thủ tướng phê duyệt**. Sau đó, họ đề ra bản đồ số 13585/ KTST-QH, bản đồ 02BB, theo mô tả như ranh quyết định 367, nhưng lại vẽ không ranh quy hoạch và thu hồi lớn hơn thêm 152 ha. Thế lực nào mà dám chống lại và thay đổi cả quyết định của Thủ tướng? Ất hẳn thế lực đó rất lớn.

Gia đình bà **Lê Thị Thu Hương** ở số C8/9, đường Lương Định Của, phường Bình Khánh, Quận 2 từng sở hữu căn nhà 1 trệt, 1 lầu, diện tích 130,29m2, nằm ngoài khu quy hoạch đô thị mới Thủ Thiêm. Dù chưa nhận được quyết định thu hồi nhà và đất từ phía chính quyền nhưng đến ngày 26-9-2011, ông Nguyễn Cư, Phó Chủ tịch (nay là Chủ tịch) UBND Quận 2 kí quyết định số 12612/QĐ-UBND cưỡng chế thu hồi đất đối với hộ bà Hương. Không chỉ bà Hương, hãy còn rất nhiều hộ dân rơi vào cảnh mất nhà hết sức vô lý như vậy: ông Nguyễn Văn Khương (3 căn nhà mặt tiền đường Lương Định Của), nhà chị Nguyễn Thị Trúc Ly (mặt tiền đường Trần Nãi)... Vì quá phần uất, bà Hương cùng 14 hộ dân ra Hà Nội gửi đơn kêu cứu, thì được đại diện Văn phòng Chính phủ gửi UBND thành phố Hồ Chí Minh yêu cầu giải quyết. Bà Hương đem các

văn bản trên nộp cho phường Bình Khánh thì ông Vũ Hoài Phương, Chủ tịch UBND phường Bình Khánh quảng ngay ra ngoài, tuyên bố: **“Loại giấy này không có tác dụng”**. Còn ông Đỗ Duy Thụy, Phó Chủ tịch UBND phường tuyên bố trước 15 hộ dân khiếu nại: **“Phép vua thua lệ làng, đi đâu cũng phải quay về đây giải quyết”**.

Điều khiến người ta cảm phẫn hơn cả là: trong khi căn nhà lâu của bà Hương có chủ quyền hợp pháp **chỉ được đền bù với giá 2,56 triệu đồng/m², thì giá đất mà một số lãnh đạo Quận 2 bán cho nhà đầu tư lên tới 100 triệu đồng/m²**. Không chỉ nhà bà Hương, còn rất nhiều hộ dân bị ép đền bù với giá rẻ như bèo, tức là nhờ dự án KĐT TT một số quan chức Quận 2 đã rút túi hàng tỷ đồng. Thử hỏi có người dân nào chịu đựng nổi sự bất công ấy?

Rõ ràng một số lãnh đạo Quận 2 cố tình chà đạp luật pháp quốc gia, làm mất niềm tin của người dân, gây thiệt hại đến quyền và lợi ích hợp pháp của nhân dân và hơn thế nữa còn làm thiệt hại mọi mặt cho nhà nước. Điều này khiến người ta hoài nghi về một thể lực chống lưng “máu mặt”, dám cả gan coi thường kỷ cương phép nước. Không ai dám đụng tới họ, dù lò đã nóng lên rồi, củi cũng đã khô nhưng tại sao vẫn không đốt được?

Lộ diện các công ty sân sau của nhóm lợi ích

Sau khi cướp được đất để dành 4 năm, thì hiện nay dự án KĐT TT đã biến thành dự án phân lô bán nền, tất cả các vị trí đắc địa đều được giao cho các công ty sân sau.

Nếu nhìn về hướng Thủ Thiêm, khu vực được đánh giá là đất giá bậc nhất TP. HCM hiện nay, trong tương lai không xa dọc ven sông Sài Gòn sẽ có hàng loạt dự án mới ra đời. Trong đó phải kể đến những dự án căn hộ thuộc khu đô thị Sala do **Công ty Đại Quang Minh** đầu tư với quỹ đất lên tới 257ha. Công ty này do ông Trần Bá Dương, Chủ tịch tập đoàn ô tô Trường Hải giữ chức Chủ tịch HĐQT.

Một dự án khác là Empire City với tòa nhà cao 88 tầng nhìn trực diện về trung tâm Sài Gòn cũng

đang thi công mặt bằng. Dự án này do **Keppel Land**, một nhánh trong tập đoàn hùng mạnh Keppel Corp (Singapore) làm chủ đầu tư. Dự án này từng được tung hô là “khu đô thị để quốc” vì nó được xây dựng chỉ để dành riêng cho các khách hàng nước ngoài, chiếm tổng diện tích 14,6ha.

Trong miếng bánh màu mỡ KĐT TT còn có một đại gia máu mặt trên thị trường BĐS là **Sunshine Group**. Để chinh phục bán đảo này, tập đoàn Sunshine đã đầu tư dự án Sunshine Sky Garden nằm ngay trung tâm bán đảo Thủ Thiêm với quy mô xây dựng lên tới 3.000 tỷ. Sunshine từng bị báo chí vạch trần là Tập đoàn “rỗng túi” sử dụng chiêu đòn bẩy tài chính từ vốn vay ngân hàng HD Bank để PR tên tuổi. Đặc biệt, Sunshine từng thuê Mai Trang Tower và làm một điều không tưởng mà chủ đầu tư cũ không làm được đó là xin được GPXD. Vậy, dự án Sunshine Sky Garden có như Mai Trang Tower được Sunshine dùng tiền và quyền lực để khai thông “trót lọt”?

Theo tìm hiểu, một số nhà đầu tư khác như **Sơn Kim Land** cũng đang chuẩn bị thủ tục pháp lý đầu tư hơn 100 biệt thự ven sông nằm gần cầu Thủ Thiêm 1; **Công ty CP Đầu tư Hạ tầng Kỹ thuật TP. HCM** đang hợp tác với HongKong Land chuẩn bị cho ra thị trường 2 dự án căn hộ cao cấp khác ngay trên đất thuộc khu đô thị mới Thủ Thiêm, nhìn đối diện về phía các dự án của Sai Gon Pearl,...

Để tạo điều kiện tốt nhất cho các con “cá mập” tranh nhau xâu xé dự án khủng, một số quan chức quận 2 sẵn sàng ra quân, cho san bằng hết, tiến hành giải tỏa trắng, không để lại thứ gì, thậm chí là hai viên gạch chồng lên nhau. Thật vậy, “quyết tâm” của họ là không được phép để bất cứ thứ gì quấy rối sự hiện diện của tương lai, cũng như những khoản lợi nhuận sắp rơi vào túi họ.

Để có được mặt bằng thẳng tắp, vuông vức nhường chỗ cho siêu dự án hiện đại như hôm nay, gần 15 nghìn hộ gia đình và rất nhiều công trình tôn giáo, tín ngưỡng như đình, chùa, đền, miếu, tịnh xá và nhà

nguyên, đặc biệt là tu viện Dòng Mến Thánh Giá và chùa Liên Trì đã bị san bằng. Cả hai công trình trên đều có ý nghĩa lịch sử quan trọng, nhưng vì cái lợi trước mắt, người ta sẵn sàng khước từ quá khứ, dùng máy ủi, máy xúc phá tan hoang những địa điểm linh thiêng của người dân. Lãnh sự quán Canada ở TP HCM từng đặt câu hỏi tại sao lại phải phá đi một nhà thờ có lịch sử lâu đời hơn cả quốc gia Canada? Đáp lại, các quan chức quận 2 cho rằng: việc di dời công trình này là **“cần thiết để nhằm phát triển kinh tế-xã hội thành phố”**. Liệu có thật sự cần thiết hay là vì những phong bì lót tay dày cộm và lợi ích khủng rút ra từ dự án? Người viết cảm thấy xấu hổ thay cho những cá nhân nhóm lợi ích trước câu hỏi của ngài đại sứ.

Các panô tuyên truyền treo ở Thủ Thiêm kêu gọi người dân chung tay xây dựng một thành phố không những “văn minh” và “hiện đại” mà còn “nghĩa tình”. Xoay đi xoay lại cũng chẳng biết nên hiểu chữ “nghĩa tình” như thế nào? Nhưng với những người dân bị mất nhà, mất đất, uất ức đến nghẹn họng, trong khi những kẻ trục lợi từ dự án thì hả hê, tự đắc từ món tiền lợi nhuận khổng lồ, thì chữ “nghĩa tình” này liệu có xứng đáng? Liệu người ta có vui nổi trước cảnh quan của một khu đô thị hiện đại, nhưng đằng sau nó là nước mắt và tiếng kêu khóc thảm thiết của hàng ngàn hộ dân?

<http://redvn.info/>

